ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Πρόσφυγες και μετανάστες

Αντικείμενα για κάθε είδους πλιάτσικο

ΣΕΛΙΔΑ 9

Κυπριακό

Ετοιμάζουν πυρετωδώς τη διχοτομική λύση

ΣΕΛΙΔΑ 4

Η εκλογολογία ως κοινωνική χειραγώγηση

ΣΕΛΙΔΑ 3

NOVARTIS

Διαρκές σκάνδαλο σε συσκευασία σκανδαλολογίας

ΣΕΛΙΔΑ 8

Ελεύθερη πρόσβαση

Με τα συμφέροντα τίνος είσαι;

ΣΕΛΙΔΑ 10

Γιατί δεν μπορεί να χτίσει γήπεδο ο Μελισσανίδης

ΣΕΛΙΔΑ 11

Ανατολική Ιερουσαλήμ

Αλλη μια πράξη αντίστασης

ΣΕΛΙΔΑ 5

Ρόζα Λούξεμπουργκ
Καρλ Λίμπκνεχτ

Αθάνατοι!

ΣΕΛΙΔΑ 8

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | 21ος χρόνος - αρ. φύλλου 900 - 14 Γενάρη 2017 | www.eksegersi.gr

Διαπραγματεύονται το αμπαλάζ του νέου Μνημόνιου

ΣΕΛΙΔΑ 16

Χωρίς Κοινωνική Ασφάλιση

Scripta...Verba...

Η αντιπολίτευση είναι που το αναμασά και το καταθέτει με τέτοιο τρόπο για να καλύψει στην ουσία δικές της προτάσεις που δεν διαφέρουν από του ΔΝΤ και του Σόιμπλε, αλλά η κυβέρνηση δεν σχεδιάζει εκλογές. Θα σας έλεγα ότι αυτό το ενδεχόμενο μπορεί να προκύψει όχι από επιλογή της κυβέρνησης αλλά από μια πλήρη ανατροπή των σημερινών δεδομένων ή μέσα από ένα απόλυτο αδιέξοδο που κανείς δεν μπορεί να το αποκλείει όταν βρισκόμαστε κάτω από καθεστώς μνημονίου, αλλά που σε καμία περίπτωση εμείς δεν το επιθυμούμε ως κυβέρνηση, και θα αγωνιστούμε για να μην γίνει αυτό.

Πάνος Σκουρλέτης

Σταθερά στη γραμμή «δε θέλουμε εκλογές, αλλά μπορεί να αναγκαστούμε να προσφύγουμε σ' αυτές» ο Σκουρλέτης.

Η μονομερής απόφαση της ελληνικής κυβέρνησης τον Δεκέμβριο για αυξήσεις δαπανών διέρρηξε την εμπιστοσύνη και απομάκρυνε, δυστυχώς, σκέψεις προσέγγισης σε ένα κούρεμα χρέους.

Μάνφρεντ Βέμπερ

Ως γνήσιος ακροδεξιός, ο επικεφαλής των ευρωβουλευτών του ΕΛΚ δε διστάζει να πει τα πιο χοντρά ψέματα, ακόμα και μιλώντας σε ελληνική εφημερίδα.

Αυτά που έχουμε κάνει στον αγροτικό χώρο (...) εμείς πιστεύουμε ότι δημιουργούν μέσα στις συνθήκες κρίσης που βιώνουμε, ένα περιβάλλον που για τον αγροτικό χώρο είναι πολύ ιδιαίτερο σε σχέση με αυτά που βιώνει η υπόλοιπη κοινωνία.

Βαγγέλης Αποστόλου

Προνομιούχοι οι αγρότες, χάρη στον γίγαντα Βαγγέλη.

Το 2017 και το 2018 έχει συζητηθεί, έχει κλείσει ουσιαστικά, χωρίς οποιονδήποτε νέο φόρο. Πρέπει να είναι απόλυτα σαφές αυτό.

Γιώργος Σταθάκης

Η νέα αύξηση των υπαρχόντων φόρων δεν είναι νέος φόρος.

Στοχεύουμε να επαναφέρουμε στη δημόσια ζωή μια σύγχρονη αλλά αληθινά προοδευτική στρατηγική για την έξοδο από την κρίση, τη λήξη των Μνημονίων και την ανάπτυξη.

Γιάννης Ραγκούσης

Τα μπάζα του παλιού ΠΑΣΟΚ εμφανίζονται ως νέοι και φερέλπιδες πολιτικοί! Εκανε μεγάλη ζημιά ο... Λεβέντης!

Αν δείξεις ανοχή σε κάποιον που καίει έναν κάδο απορριμμάτων, αύριο θα κάψει ένα τρόλεϊ και μετά ένα σπίτι.

Σταύρος Θεοδωράκης

Οπαδός του δόγματος της «μηδενικής ανοχής», πιο μαύρος από τους μαύρους.

ΡΙΠΕΣ

◆ Το παιδί των Ρούπα-Μαζιώτη, αφού ταλαιπωρήθηκε μερικές μέρες, παραδόθηκε στη γιαγιά του ◆ Και ο ΣΥΡΙΖΑ κατάφερε να καταγραφεί στην χορεία των πιο εκδικητικών, βάρβαρων, απάνθρωπων αστικών κομμάτων ◆ Μ' αυτή τους τη συμπεριφορά πέταξαν και την τελευταία μάσκα ◆ Σημείο των καιρών και αυτό ◆ Ολο και πιο συχνά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ πλασάρουν τη θεωρία ότι ο Σόιμπλε θέλει να ρίξει την κυβέρνηση για να φέρει τον «πρόθυμο» Κούλη ◆ Οπότε, ως ύψιστος... εθνικός στόχος διαμορφώνεται το να μην πέσει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ◆ Κατά συνέπεια, αυτή η κυβέρνηση υποχρεούται να υπογράψει τα πάντα, προκειμένου να μην πέσει! ◆ Ενας χιονιάς συνηθισμένος τέτοιες εποχές προαναγγέλθηκε με μια τρομο-εκστρατεία ◆ Η καλλιέργεια του φόβου υπήρξε πάντοτε ασφαλές μέσο διαχείρισης των μαζών ◆ Εντάξει το εμπεδώσαμε: ο Σώρρας έφαγε 45 χιλιάρικα από τον κουμπάρο του ◆ Δεν τον λες ζάμπλουτο δισεκατομμυριούχο, λαμόγιο τον λες ◆ Γιατί όμως το θυμήθηκαν τώρα; ◆ Η απόφαση έχει βγει εδώ και χρόνια ◆ Τώρα απλώς αποφάνθηκε ο Αρειος Πάγος ως προς την τυπική ορθότητά της ◆ Αφησαν να γιγαντωθεί το τέρας και τώρα σπεύδουν να το μαζέψουν φοβούμενοι ότι θα κάνει ζημιά και σε αυτούς ◆ Οσο έκανε ζημιά σε λαϊκές συνειδήσεις δεν είχαν πρόβλημα ◆ Τσικ του τσικ, χεράκι χεράκι, ο Τσίπρας με τον Ανθιμο! ◆ Σιγά την είδηση ◆ Εμάς άλλο μας απασχολεί ◆ Γιατί συνεχίζει να σιωπά ο Μιχελογιαννάκης, ο γιατρός! ◆ Τι έμεινε από το δημόσιο ξεκατίνιασμα Χρυσόγονου-Μαξίμου; ◆ Πόσο σημαντικός είναι για την απόδοση του πρωθυπουργού, ο θαυμαστής της Ελένης Μενεγάκη, Νίκος Καρανίκας! ◆ Δύο σελίδες συνέντευξη Ραγκούση στη σαββατιάτικη έκδοση των «Νέων»! ◆ Στηρίζουν όσους είναι αντίθετοι στο ενδεχόμενο συνεργασίας του ΠΑΣΟΚ με τον ΣΥΡΙΖΑ ◆ Ούτε ένα ξεκατίνιασμα της προκοπής δεν είναι σε θέση να κάνουν τα ορφανά του ΣΥΡΙΖΑ ◆ Καλές οι καταγγελίες της Ζωής για επιχείρηση εξαγοράς από τη Δέσποινα και το σύζυγό της, αλλά δεν έχουν αλατοπίπερο ◆ Και δεν πείθουν κιόλας ◆ Γιατί δείχνουν «δάχτυλο» ΛΑΕ και όχι ΣΥΡΙΖΑ ◆ Πολλή μπόχα, πάντως ◆ Μετά τον Ρουβά, που προαλείφεται για υποψήφιος στην Αττική, και ο Ρέμος συναντήθηκε με τον Κούλη στην Πειραιώς ◆ Πάντα μέσα στην υψηλή κουλτούρα η Δεξιά ◆ Νέο βιβλίο, από πρώην σύμβουλό του, ξεχέζει τον Ολάντ ◆ «Προδοσία», «θλιβερό ψέμα» είναι μερικοί από τους χαρακτηρισμούς με τους οποίους στολίζει τον πρόεδρο ο πρώην προστατευόμενός του ◆ Δρυός πεσούσης... ◆ Ετσι είναι, όμως, η αστική πολιτική ◆ Ανελέητη για τους ηττημένους ◆ «Νοσηρή κατάσταση» με «εκπαιδευτικούς "φαντάσματα"» κατήγγειλαν οι σκιώδεις (τρομάρα τους) της ΝΔ ◆ Και το πρώτο ξέχεσμα τους ήρθε από την ίδια τη ΔΑΚΕ καθηγητών! ◆ Μάλλον αρχίζει να δύει το άστρο του Μουζάλα ◆ Η παραμύθα με το γλυκούτσικο ύφος ξεθύμανε και δεν πουλάει πια ◆ Θα βρεθεί, όμως, ο επόμενος Μουζάλας ◆ Γεμάτη από καλούς «επαγγελματίες» είναι η πιάτσα ◆ Δεν είδατε πώς προστάτευσαν τον Καμίνη μετά την αποκάλυψη της λαμογιάς με τη ρόδα; ◆ Αυτός θεωρείται χρυσή εφεδρεία για «μεγαλύτερα πράγματα» ◆ Ολο και με κάποιους θα βρίσκεται στα δικαστήρια ο Καμμένος ◆ Τις περισσότερες φορές είναι του ίδιου φυράματος ◆

επί του πεστηρίου

Με ό,τι έχει ανάγκη πορεύεται ο καθένας τους. Ο Τσίπρας θέλει να δείξει θρήσκος και πατριώτης και φωτογραφίζεται χεράκι-χεράκι (είχε προηγηθεί και περιπαθής ασπασμός) με τον ακροδεξιό Ανθιμο. Ο Μητσοτάκης θέλει να ανεβάσει το ηθικό των οννεδιτών που ζουν για μια εκδρομή στη Μύκονο και μια βραδιά στα μπουζούκια, οπότε -μετά το δείπνο με τον Ρουβά σε κολωνακιώτικο σούσι ρεστοράν, φώναξε και τον Ρέμο στην Πειραιώς, όπου επί μία ολόκληρη ώρα συζητούσαν και ανέλυαν τη... διεθνή κατάσταση (ως γνωστόν, ο Ρέμος είναι από μόνος του ένα ολόκληρο... think tank).

Και μη μας πει κανείς ότι ο Ανθιμος ζήτησε τη συνάντηση και ο Τσίπρας είχε τη θεσμική υποχρέωση να τον δεχτεί ή ότι ο Ρέμος επισκέφτηκε τον Μητσοτάκη για προσωπικό θέμα. Αν δε θέλουν τα επιτελεία των πολιτικών αρχηγών, δεν κυκλοφορεί φωτογραφία. Αυτοί όμως είτε φώναξαν τους φωτορεπόρτερ (Τσίπρας-Ανθιμος) ή φρόντισαν να βγάλουν στημένη φωτογραφία και να τη διανείμουν (Κούλης-Ρέμος). Ετσι κι αλλιώς, σαν... χάπατα αντιμετωπίζουν τους ψηφοφόρους τους.

Υπουργός για τα πανηγύρια ήταν ο τέως αναπληρωτής υπουργός Γεωργίας (και τέως πασόκος) Μάρκος Μπόλαρης, αφού δεν έκανε τίποτ' άλλο από συναντήσεις με διάφορους και επισκέψεις ανά τη χώρα, στέλνοντας καθημερινά δελτία Τύπου με ανύπαρκτο πολιτικό ενδιαφέρον αλλά με άφθονες φωτογραφίες. Την ίδια τακτική ακολουθεί ο διάδοχός του Β. Κόκκαλης (ανελίστας), που κάνει επισκέψεις και στέλνει φωτογραφίες και δελτία Τύπου. Θέλει λίγη παραπάνω προσπάθεια, πάντως, για να πιάσει το ρεκόρ του Μπόλαρη.

Αφού οι εικόνες των σκεπασμένων με χιόνι σκηνών της Μόριας έκαναν το γύρο του κόσμου (συνοδευόμενες από την είδηση της απαγόρευσης σε δημοσιογράφους και φωτορεπόρτερ να πλησιάσουν), αφού η κυβερνητική πολιτική αποδομήθηκε πλήρως, από φίλους και αντιπάλους, ανακοινώθηκε ότι θα σταλεί στη Λέσβο πλοίο του Πολεμικού Ναυτικού για να φιλοξενηθούν σ' αυτό πρόσφυγες. Και το μέγαρο Μαξίμου φρόντισε να γνωστοποιήσει ότι αυτό έγινε με εντολή Τσίπρα, που επικοινώνησε με Μουζάλα και Καμμένο. Το μήνυμα; «Αχρηστοι υπουργοί, αποτελεσματικός πρωθυπουργός»!

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δεν υπάρχει τέταρτο μνημόνιο. Σήμερα συζητάμε ένα μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, όπως είχαν συζητήσει όλες οι κυβερνήσεις ανά διετία. Συζητάμε το τετραετές πρόγραμμα 2016-2020, αυτό θα αναθεωρηθεί στα μέσα του 2018.

Γιώργος Σταθάκης

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

14/1/1956: Μαστιγώνονται στην Κύπρο οι πρώτοι μαθητές που καταδικάστηκαν για πατριωτική δράση 14/1/1971: Η Βραζιλία απελευθερώνει εβδομήντα πολιτικούς κρατούμενους και τους ανταλλάσσει με απαχθέντα ελβετό απεσταλμένο 14/1/2003: Ψηφίζεται ομόφωνα νόμος που χορηγεί στους βουλευτές δωρεάν ΙΧ μεγάλου κυβισμού με όλα τα έξοδα πληρωμένα 15/1: Ημέρα Martin Luther King, Βενεζουέλα: Ημέρα δασκάλων, Βόρεια Κορέα: Ημέρα κορεατικού αλφαβήτου, Ιαπωνία: Ημέρα ενηλίκων 15/1/1865: Θάνατος Πιέρ Ζοζέφ Προυντόν **15/1/1919: Δολοφονία Καρλ Λιμπκνεχτ και Ροζα Λούξεμπουργκ** 16/1: ΗΠΑ: Ημέρα θρησκευτικής ελευθερίας, Ταϊλάνδη: Ημέρα δασκάλων 16/1/1980: Εκτέλεση Παντελή Πέτρου και Σωτήρη Σταμούλη (17Ν) 16/1/2001: 28 παιδιά ηλικίας εννιά ως δεκαέξι ετών οδηγούνται σε τουρκικές φυλακές επειδή φώναζαν φιλοκουρδικά συνθήματα σε διαδήλωση 17/1: Πολωνία: Ημέρα απελευθέρωσης **17/1/1961: Δολοφονία πρωθυπουργού του Κονγκό Πατρίς Λουμούμπα** 17/1/1992: Το Ειδικό Δικαστήριο αθωώνει τον Ανδρέα Παπανδρέου από τις κατηγορίες για το σκάνδαλο Κοσκωτά, ενώ κηρύσσει ενόχους τους πρώην υπουργούς Δ. Τσοβόλα (δυόμισι χρόνια) και Γ. Πέτσο (δέκα μήνες) 18/1: Τυνησία: Ημέρα επανάστασης (1956), Ταϊλάνδη: Ημέρα ενόπλων δυνάμεων **18/1/1947: Ναυάγιο Χειμάρας, πνιγμός εβδομήντα πολιτικών κρατουμένων που ταξίδευαν δεμένοι** 18/1/1974: Βόμβες σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών στο κέντρο της Αθήνας (Λαϊκές Απελευθερωτικές Ομάδες Σαμποτάζ) 19/1/1910: Επανάσταση στην Ουρουγουάη **19/1/1945: Ο Κόκκινος Στρατός μπαίνει στο γκέτο της Βαρσοβίας. Από τους 230.000 κατοίκους που είχε το 1940 είχαν απομείνει μόνο 900** 19/1/1978: Βόμβες σε τέσσερα αυτοκίνητα Βορειοαμερικανών στην Αθήνα 20/1: Βουλγαρία: Ημέρα γιαγιάς, Μάλι: Ημέρα εθνικού στρατού 20/1/1981: Δύο εμπρηστικές βόμβες σε γραφεία της ΔΕΗ (Αγιοι Ανάργυροι και Ιλίσια) 20/1/2013: Βομβιστικό χτύπημα στο «The Mall Athens» (Μαρούσι), δύο τραυματίες (Σύμπραξη αναρχικών οργανώσεων «Αγρια Ελευθερία» και «Υποκινητές Κοινωνικών Εκρήξεων»).

Η εκλογολογία ως μέσο κοινωνικής χειραγώγησης (και όχι μόνο...)

Αν οι Τσιπραίοι είχαν πάρει απόφαση να πάνε σε εκλογές, μέσω μιας τακτικής «ηρωικής σύγκρουσης» με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, τότε η επιστολή Τσακαλώτου στις 23 Δεκέμβρη δε θα είχε σταλεί. Γιατί αυτή η επιστολή έξυσε βίαια την ηρωική πατίνα με την οποία πήγαν να γυαλίσουν τη μνημονιακή πολιτική και τους άφησε γυμνούς ενώπιον του ελληνικού λαού. Και μόνο η δήλωση μετάνοιας και συμμόρφωσης ήταν αρκετή: *«Επί της διαδικασίας, αναγνωρίζω ότι μέτρα με δημοσιονομικές επιπτώσεις πρέπει να συζητούνται και να συμφωνούνται με τους θεσμούς, στο πλαίσιο των δεσμεύσεών μας από το Μνημόνιο»*!

Παρά ταύτα, για κάμποσες ακόμα μέρες, συντήρησαν οι ίδιοι την εκλογολογία. Ο Τσίπρας ξαναπήγε στη Θεσσαλονίκη, μετά ξαναπήγε στη Θράκη, ο Τζανακόπουλος με τον Παππά πήγαν στην Κόρινθο και την Πάτρα, ενώ ο Σκουρλέτης (που συμμετέχει και πάλι, μετά από καιρό, στον «πρωινό καφέ» του Μαξίμου) εξακολουθεί να επαναλαμβάνει την ίδια άποψη: *«Θέλω να θυμίσω ότι το ενδεχόμενο των εκλογών μέσα από ένα αδιέξοδο στις σχέσεις με τους δανειστές μας είναι κάτι το οποίο το βλέπουμε από το 2010 σχεδόν κάθε δύο–τρεις μήνες. Αρα θέλω να πω ότι στις συνθήκες μη κανονικότητας όπου ζούμε, πάντοτε υπάρχει το ενδεχόμενο των εκλογών»*. Μολονότι άλλα κυβερνητικά στελέχη, με προεξάρχοντα τον κυβερνητικό εκπρόσωπο, που εκπροσωπεί τον πρωθυπουργό, αποκλείουν τις εκλογές, ο Σκουρλέτης εξακολουθεί να παρουσιάζει την άποψη «δε θα γίνουν εκλογές, εκτός αν μας τις επιβάλλουν», προφανώς επειδή έχουν μοιράσει τους ρόλους.

Αλλα στελέχη της κυβερνητικής παράταξης παρουσιάζουν ξανά το γνωστό μύθο με τον «κακό λύκο» Σόιμπλε, που θέλει να ρίξει την «απείθαρχη» συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, για να πάρει τη θέση της ο «πειθήνιος» Μητσοτάκης. Και αυτή η άποψη, έτσι όπως παρουσιάζεται, τροφοδοτεί την εκλογολογία, γιατί αν ο Σόιμπλε θέλει να ρίξει τη σημερινή κυβέρνηση, τότε μπορεί να της δημιουργήσει συνθήκες ασφυξίας, απαιτώντας παράλογα πράγματα για να κλείσει η δεύτερη αξιολόγηση, οπότε η κυβέρνηση δε θα έχει άλλη διέξοδο εκτός από τις εκλογές. Είναι το ίδιο που υπονοεί και ο Σκουρλέτης, όμως έχει και μια άλλη ανάγνωση: «Για να μην κάνουμε τη χάρη του Σόιμπλε και να μην παραδώσουμε το λαό έρμαιο στα χέρια του πειθήνιου Μητσοτάκη, ας κλείσουμε τη δεύτερη αξιολόγηση, έστω και με επώδυνα μέτρα».

Ολοι αυτοί, βέβαια, παριστάνουν τα... χρυσόψαρα. «Ξεχνούν» ότι μεταξύ Αυγούστου και Σεπτέμβρη του 2015, όταν ο Τσίπρας προκήρυξε αιφνιδιαστικά εκλογές, και ο Σόιμπλε και η Μέρκελ έδειξαν απόλυτη ευμένεια προς τον ΣΥΡΙΖΑ, βοηθώντας τον (όσο περνούσε από το χέρι τους) να κερδίσει τις δεύτερες εκλογές του 2015. Κατά συνέπεια, οι ηγήτορες του γερμανικού ιμπεριαλισμού δεν φοράνε κάποια ιδεολογικά γυαλιά, όταν αντιμετωπίζουν το ελληνικό πολιτικό προσωπικό, αλλά κινούνται με γνώμονα την εξασφάλιση της μνημονιακής σταθερότητας. Οταν βγήκε πρόσφατα ο Βαρουφάκης και πέταξε τη μπαρούφα ότι ο Σόιμπλε του είχε πει πως από τον Ιούνη του 2014 είχε αποφασίσει να ρίξει την κυβέρνηση Σαμαρά, ο Σαμαράς το πήρε τοις μετρητοίς, αναζητώντας εκ των υστέρων δικαίωση.

Το παράπονο του Σαμαρά είναι πως οι Γερμανοί δεν του έδωσαν καναδυό αβάντες, για να κλείσει την πέμπτη αξιολόγηση του δεύτερου Μνημόνιου. Ομως τον Σαμαρά δεν τον έριξε ο Σόιμπλε, αλλά η αδυναμία του να εξασφαλίσει προεδρική πλειοψηφία (ούτε που την πλησίασε). Γιατί, λοιπόν, να επενδύσουν πάνω του οι Γερμανοί και να μην περιμένουν να κλείσουν συμφωνία με τον ΣΥΡΙΖΑ, που ήταν σίγουρο ότι θα κερδίσει τις εκλογές; Μπορεί να τους πήρε ένα εξάμηνο, όμως τελικά το τρίτο Μνημόνιο το υπέγραψαν με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και όχι με τους «πεθαμένους» Σαμαροβενιζέλους. Τώρα, όμως, δεν υπάρχει στον ορίζοντα κάποια κοινοβουλευτική διαδικασία που να προεξοφλεί την πτώση της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Αντίθετα, εκλογές υπάρχουν στη Γερμανία και το ισχυρότερο ενδεχόμενο είναι η χριστιανοδημοκρατία (που τα γκάλοπ τη φέρουν να κερδίζει, έστω και με ψαλιδισμένο ποσοστό) να θέλει «ησυχία και τάξη» στην Ελλάδα και το ΔΝΤ να συμμετέχει στο «πρόγραμμα», έστω και σε ρόλο συμβούλου, ώστε να δείχνει πως η αποικιοποίηση της Ελλάδας συνεχίζεται κανονικά και πως το εγχώριο πολιτικό προσωπικό πειθαρχεί πλήρως.

Αυτό, όμως, είναι ένα ενδεχόμενο, έστω και το ισχυρότερο, που συνάγεται από μια πολιτική ανάλυση. Ενδεχομένως να υπάρχουν άλλοι παράγοντες που δεν είναι ορατοί σ' εμάς αυτή τη στιγμή. Γιατί εμείς κρίνουμε τα πράγματα χωρίς να έχουμε άμεση γνώση της κάθε λεπτομέρειας και του συνόλου των παραγόντων που διαμορφώνουν την ιμπεριαλιστική πολιτική.

Μάλλον στην ίδια θέση βρίσκονται και οι Τσιπραίοι, μολονότι αυτοί γνωρίζουν πολλά περισσότερα από εμάς, καθώς βρίσκονται σε άμεση επαφή με τους ιμπεριαλιστές. Φοβούνται ότι μπορεί τα πράγματα να «εκτραχυνθούν» και να μην τους απομείνει άλλη διέξοδος εκτός από τις εκλογές, μολονότι δεν τις θέλουν. Ο Τσακαλώτος έσπευσε να ζητήσει τη γαλλική μεσολαβητική βοήθεια (πήγε μαζί με τον Χουλιαράκη στο Παρίσι, όπου συναντήθηκε με τον Σαπέν, και στη συνέχεια στις Βρυξέλλες, για να συναντηθούν και με τον Μοσκοβισί), προκειμένου το EuroWorkingGroup να αποφασίσει να ξαναστείλει το κουαρτέτο/τρόικα στην Αθήνα. Και βέβαια, για να διαμεσολαβήσουν οι γάλλοι ιμπεριαλιστές, θα πρέπει να πήραν διαβεβαιώσεις ότι η ελληνική πλευρά θα εγκαταλείψει τους «ηρωισμούς» και τις «κόκκινες γραμμές» και θα κινηθεί σε πιο «ρεαλιστικές» θέσεις.

Παρά ταύτα, ο φόβος για έναν διαφορετικό σχεδιασμό των γερμανών ιμπεριαλιστών ή για ένα «ατύχημα», παρά την «ευελιξία» και την «οσφυοκαμψία» που θα επιδείξουν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, οδηγεί τους Τσιπραίους στη συντήρηση της εκλογολογίας και ενός κλίματος εκλογικής ετοιμότητας. Για τους ίδιους λόγους ακολουθεί και ο Κούλης, που κάνει περισσότερες προεκλογικής υφής κινήσεις από τον Τσίπρα. Πέρα από τις περιοδείες και τις ομιλίες, το ρεπερτόριο περιλαμβάνει από επισκέψεις χαράματα στο αμαξοστάσιο της υπηρεσίας καθαριότητας του Δήμου Αθηναίων μέχρι νυχτερινές επισκέψεις στον εφημερεύοντα «Ευαγγελισμό». Είναι φανερό ότι δε θέλει να αιφνιδιαστεί από τις εξελίξεις.

Γιατί επί της ουσίας, το επιτελείο της ΝΔ δε θα ήθελε εκλογές με ανοιχτά τα ζητήματα όχι της δεύτερης αξιολόγησης, αλλά της επέκτασης του Μνημόνιου. Αν αυτά τα κλείσει ο ΣΥΡΙΖΑ, η μεν ΝΔ θα βγάλει πολιτικό κέρδος καταγγέλλοντάς τον ότι ψήφισε τέταρτο Μνημόνιο, κι όταν έρθει η ώρα να αναλάβει τα ηνία της διακυβέρνησης, θα μπορεί να ισχυρίζεται ότι παρέλαβε μια δεδομένη κατάσταση και δεν μπορεί να κάνει τίποτ' άλλο εκτός από το να προσπαθήσει να βγούμε μια ώρα γρηγορότερα απ' αυτή, μέσω της... πλήρους εφαρμογής του τέταρτου Μνημόνιου. Δε θα πρωτοτυπήσει, βέβαια, όμως η δύναμη της αστικής πολιτικής είναι η αδυναμία της εργαζόμενης κοινωνίας, που εξακολουθεί να περιμένει την «εξ ύψους σωτηρία» αλλάζοντας τους πολιτικούς διαχειριστές.

Από την άποψη αυτή, η εκλογολογία δεν είναι χρήσιμη μόνο για τα δυο μεγαλύτερα αστικά κόμματα, αλλά και για το σύστημα. Γιατί η εκλογολογία «μπετονάρει» τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό. Εκμεταλλεύεται την απογοήτευση και την ηττοπάθεια, ενισχύει την αντίληψη της μοιρολατρικής αποδοχής του «μικρότερου κακού» (που κάθε φορά μεταλλάσσεται) και βοηθάει το σύστημα να παγιώνει το καθεστώς κινεζοποίησης του ελληνικού λαού. Οταν η συζήτηση παίρνει το χαρακτήρα «Αλέξης ή Κούλης», τότε το σύστημα κερδίζει μια ακόμα τακτική νίκη.

Και ψευτομαγκιές ο Κούλης

«Θα μειώσουμε φόρους ακόμη και χωρίς έγκριση των δανειστών», δήλωσε ο Κούλης στη συνέντευξη που έδωσε στον Alpha, ένα χρόνο μετά την αναρρίχησή του στην ηγεσία της ΝΔ. Η φορολογική επιβάρυνση είναι το μεγάλο θέμα συζήτησης μεταξύ των ελευθεροεπαγγελματιών και ατομικών επιχειρηματιών με την έναρξη της νέας χρονιάς (λόγω και νέου ασφαλιστικού), οπότε ο Κούλης δεν απέφυγε τον πειρασμό να επιδείξει ολίγη τζάμπα μαγκιά, όπως έκαναν όλοι όσοι βρέθηκαν προηγουμένως στη δική του θέση, δηλαδή να διεκδικούν την εξουσία από μια μνημονιακή κυβέρνηση που φθείρεται. Εδώ ο Τσίπρας έλεγε στα μέσα Δεκέμβρη ότι δε θα ρωτήσει κανέναν για να μοιράσει την «υπεραπόδοση των εσόδων» στους πιο αναξιοπαθούντες, δε θα το κάνει ο Κούλης;

Βέβαια, όλοι θυμόμαστε ότι -μόλις οι ιμπεριαλιστές δανειστές ανακοίνωσαν ότι παγώνουν τα περιβόητα βραχυπρόθεσμα μέτρα για το χρέος- η ΝΔ κατηγορούσε την κυβέρνηση ότι δε συμπεριφέρεται μπεσαλίδικα έναντι των δανειστών, με αποτέλεσμα να χάσει την εμπιστοσύνη τους και να βάλει τη χώρα σε περιπέτειες. Και τόνιζε ιδιαίτερα ότι η ΝΔ, λόγω της σοβαρότητας και της αξιοπιστίας του Μητσοτάκη, δε θα οδηγηθεί σε τέτοιες συγκρούσεις, αλλά θα πετύχει συμφωνημένες λύσεις με προοπτική. Κι όταν οι Τσιπραίοι έκαναν την αναμενόμενη κωλοτούμπα και είπαν το «συγνώμη, δε θα το ξανακάνουμε», διά της επιστολής Τσακαλώτου, η ΝΔ ξανανέβηκε στα κάγκελα και κατηγορούσε την κυβέρνηση για υποτελή στάση. Δεν τους πιάνεις πουθενά δηλαδή.

Περιττεύει να σημειώσουμε ότι και οι ψευτομαγκιές του τύπου «θα νομοθετήσουμε μονομερώς» και η προβολή της «σοβαρότητας-υπευθυνότητας-αξιοπιστίας» του Κούλη δεν είναι παρά πινελιές στον καμβά μιας αντιπολιτευτικής πολιτικής που προσπαθεί να εκμεταλλευτεί τη φθορά της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Μπορεί το «εμείς θα πετύχουμε καλύτερους όρους» να είναι η βασική κατεύθυνση αυτής της αντιπολιτευτικής τακτικής, όμως το «θα μειώσουμε τους φόρους, ακόμα και χωρίς την έγκριση των δανειστών» δίνει τίτλους και σκεπάζει με μια εσάνς ψευτομαγκιάς μια πολιτική εξίσου μνημονιακή με αυτή που ακολουθείται εφτά χρόνια τώρα.

Νέο σχήμα, σφήνα στο ΠΑΣΟΚ

Διαμαντοπούλου, Ραγκούσης και Φλωρίδης είναι τελικά αυτοί που επιλέχτηκε να μπουν μπροστά για τη δημιουργία νέου κόμματος της «Κεντροαριστεράς». Λέμε ότι μπήκαν μπροστά, γιατί σίγουρα από πίσω υπάρχουν και άλλοι. Δε θα αναφερθούμε στα ονόματα που έχουν γραφτεί, όμως είναι βέβαιο ότι ο «τελειωμένος» Σταύρος Θεοδωράκης βλέπει ως «μάνα εξ ουρανού» το νέο κόμμα, αφού του δίνει μια διέξοδο.

Οι ενωτικές κορόνες που εξαπολύουν οι «πριμαντόνες» του νέου σχήματος είναι εξοργιστικά προσχηματικές. Στην πραγματικότητα, θέλουν να αποκλείσουν το ΠΑΣΟΚ και τη Δημοκρατική Συμπαράταξη, αναφερόμενοι σ' αυτούς με τον πιο ιταμό τρόπο. «Μα εμείς δεν λέμε "όχι" στο ΠΑΣΟΚ διότι δεν έχουμε λογική αποκλεισμών. Η Δημοκρατική Συμπαράταξη ενδέχεται να πει "όχι" σε εμάς, δηλαδή στο νέο κι ενιαίο προοδευτικό κόμμα», δηλώνει με ύφος χιλίων καρδιναλίων ο Ραγκούσης. Δηλαδή, ζητούν από το ΠΑΣΟΚ και το εκλογικό του σχήμα (Δημοκρατική Συμπαράταξη), που έχει κατέβει στις εκλογές και έχει μετρήσει την εκλογική του απήχηση, να προσχωρήσει στις διαδικασίες ενός σχήματος που φτιάχνουν κάποιοι που προτίμησαν να μην κατέβουν υποψήφιοι, γιατί ήξεραν ότι δεν πρόκειται να εκλεγούν!

Εύλογα μπορεί να τους ρωτήσει κάποιος: γιατί δεν πάτε εσείς να συμμετάσχετε στις διαδικασίες που έχει εξαγγείλει το ΠΑΣΟΚ; «Πρέπει να προχωρήσουμε προς το νέο, μεγάλο κι επιθυμούμε βαθιά το ενιαίο» δηλώνει ο Ραγκούσης. Και συμπληρώνει με μεγαλύτερη ιταμότητα: «Μένει λοιπόν οι υπόλοιποι να αποφασίσουν αν θα προχωρήσουμε όλοι μαζί».

Δεν είναι τυχαίο ότι το Συγκρότημα Ψυχάρη και ο όμιλος Αλαφούζου τάχθηκαν αμέσως στο πλευρό του «νέου κόμματος». Στην πραγματικότητα, αυτό που θέλουν να φτιάξουν είναι ένα σχήμα συμπληρωματικό στη ΝΔ, ώστε να εμποδίσουν μια κυβερνητική σύμπραξη ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ, στην κατεύθυνση της οποίας πιέζει η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία, επιθυμώντας να δει μια τέτοια σύμπραξη ακόμα και στα χρονικά όρια της σημερινής Βουλής. Θεωρείται σίγουρη η προσχώρηση του Ποταμιού (δηλαδή του Θεοδωράκη και της παρέας του) και φιλοδοξούν να τραβήξουν την ομάδα του Λυκούδη (για να προσθέσουν το απαραίτητο «αριστερό» άρωμα) και στελέχη από το ΚΗΔΙΣΟ του Γιωργάκη Παπανδρέου, γιατί ο ίδιος ο ΓΑΠ μάλλον είναι αμφίβολο αν θα δεχόταν να τεθεί υπό τον άλλοτε επιτελάρχη του Ραγκούση και στελέχη όπως η Διαμαντοπούλου και ο Φλωρίδης που πάντοτε τον υπονόμευαν υποκινούμενα από τον Σημίτη (στην αστική πολιτική, όμως, ποτέ δεν ξέρεις).

Το μεγάλο ερωτηματικό είναι ο Βενιζέλος. Σχετικά πρόσφατα, το «μαγαζί» του έκανε κοινές εκδηλώσεις με το «μαγαζί» της Διαμαντοπούλου και οι επιτελείς του, με κορυφαία την Αλ Σάλεχ, έστησαν τρελό χορό σε πολυτελές εστιατόριο όπου συνέφαγαν οι άνθρωποι των δύο «μαγαζιών». Προς το παρόν, όπως αναμενόταν άλλωστε, τηρεί σιωπή Σφίγγας. Αν είναι να «χτυπήσει», θα το κάνει την κατάλληλη στιγμή. Δηλαδή, θα περιμένει πρώτα να υπάρξει αρνητική τοποθέτηση από πλευράς ΠΑΣΟΚ, για να κάνει τη δική του κίνηση. Η όλη στάση του από τις αρχές του 2015 που το ΠΑΣΟΚ βρέθηκε εκτός κυβέρνησης και ο ίδιος υποχρεώθηκε να παραιτηθεί από την προεδρία, δείχνει ότι δεν μπορεί να το χωνέψει. Και πολιτικά είναι πιο κοντά στο «νέο κόμμα» παρά στους Λαλιωτοσκανδαλίδηδες που κινούν τα νήματα της Φώφης. Με την ιδέα που έχει για τον εαυτό του, όμως, δε θα πήγαινε ποτέ σαν φτωχός συγγενής υπό τους άλλους τρεις.

Αυτή την περίοδο τα δυο στρατόπεδα προετοιμάζονται για τη σύγκρουση, κοιτάζοντας το ένα το άλλο με τον τρόπο που κοιτάζονται δυο παίκτες του πόκερ που απέμειναν τελευταίοι στο τραπέζι και προσπαθούν να μαντέψουν τι χαρτί έχει ο άλλος. Σίγουρα δε θα πλήξουμε...

ΥΓ. Επί του πιεστηρίου πληροφορηθήκαμε την «αιφνιδιαστική» συνάντηση Φώφης-Γιωργάκη και την ανακοίνωση συμμετοχής του ΚΙΔΗΣΟ στη Δημοκρατική Συμπαράταξη. Ανοιξε ο δρόμος για την απόδραση του Μπένι...

Ετοιμάζουν πυρετωδώς τη διχοτομική λύση

«Σταθμό στην ιστορία του Κυπριακού» χαρακτήρισε ο Ν. Αναστασιάδης την κατάθεση χαρτών από τους εκπροσώπους των δύο «συνιστώντων κρατών» (constituent states), σ' ένα πανηγυρικό «τιτίβισμά» του το βράδυ της περασμένης Τετάρτης. Επομένως, σύμφωνα με την τοποθέτηση του προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας (ήδη υποβιβασμένου σε πρόεδρο του ελληνοκυπριακού «συνιστώντος κράτους»), το μείζον πρόβλημα του Κυπριακού είναι το εδαφικό! Πρέπει να πιστέψουμε ότι για 2%-3% του κυπριακού εδάφους και μερικά χιλιόμετρα ακτογραμμής δεν λύθηκε το Κυπριακό τα προηγούμενα 42 χρόνια, μετά το πραξικόπημα της ελλαδικής χούντας και τη στρατιωτική εισβολή του τουρκικού κράτους (με σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση και πρωθυπουργό τον Μπουλέντ Ετζεβίτ, για να μην ξεχνιόμαστε), που εγκαθίδρυσε καθεστώς κατοχής στο ένα τρίτο του νησιού, για ν' ακολουθήσει έκτοτε μια τακτική μαζικού εποικισμού των υπό κατοχή εδαφών με πρώην στρατιώτες ή εποίκους που μεταφέρονταν κυρίως από τα βάθη της Ανατολίας!

Φυσικά και δεν είναι έτσι. Το Κυπριακό δε λύθηκε γιατί καμιά έως τώρα πολιτική ηγεσία στην Κύπρο (και στην Ελλάδα) δεν τόλμησε να υπογράψει μια προδοτική διχοτομική συμφωνία. Βήματα προς αυτή την κατεύθυνση έκαναν πολλά, όμως τελική υπογραφή δεν έβαλαν. Κι όταν τόλμησαν να βάλουν το περιβόητο σχέδιο Ανάν σε δημοψήφισμα, πήραν μια πανηγυρική απόρριψή του. Με την αποχή να διαμορφώνεται μόλις στο 10,82%, το ΟΧΙ πήρε 75,83% και το ΝΑΙ 24,17%. Πολλοί αρέσκονται να ρίχνουν την ευθύνη στον εθνικιστή Τάσσο Παπαδόπουλο, τότε πρόεδρο της Κύπρου. Ξεχνούν, όμως, πως και το ΑΚΕΛ, η ηγεσία του οποίου αρχικά συμφωνούσε με το σχέδιο Ανάν, αναγκάστηκε σε μια δραματική συνεδρίαση της ΚΕ να ταχθεί πλειοψηφικά υπέρ του ΟΧΙ, προκειμένου να μην αποκοπεί από το ρεύμα του κυπριακού λαού, που ήταν εμφανέστατο.

Από τις εξελίξεις των τελευταίων ημερών φαίνεται ότι και πάλι δεν τολμούν να βάλουν την τελική υπογραφή στο διχοτομικό σχέδιο. Επειδή, όμως, τα νήματα της «διαδικασίας προς λύση» κινούν οι Αμερικανοί, υποχρεώθηκαν να παραμείνουν «σε τροχιά» και να συνεχίσουν το παζάρι. Αυτό φάνηκε καθαρά όταν Κοτζιάς και Τσαβούσογλου κλήθηκαν εσπευσμένα στη Νέα Υόρκη. Τυπικά κλήθηκαν από τον νέο γενικό γραμματέα του ΟΗΕ Αντόνιο Γκουτέρες (με τον οποίο, βέβαια, θα συναντιόνταν τις επόμενες μέρες στη Γενεύη, οπότε δεν υπήρχε κανένας λόγος γι' αυτή την ταλαιπωρία). Ο Γκουτέρες ήταν απλά ο «μπροστινός» της αμερικάνικης πολιτικής, η οποία υποχρέωσε τις δυο κυβερνήσεις να δεσμευτούν ότι θα συνεχίσουν τη διαδικασία και θα θεωρήσουν τη Διάσκεψη για το Κυπριακό της Γενεύης μια «χωρίς τέλος διαδικασία».

Εν γνώσει όλων ότι στη Γενεύη δε θα υπάρξει συμφωνία, ο Αναστασιάδης πέταξε το εδαφικό σαν «τυράκι»: με το δικό μας χάρτη, θα επιστρέψουν στις εστίες τους και στις περιουσίες τους 91.000 πρόσφυγες, ενώ με το χάρτη του Ακιντζί θα επιστρέψουν 60.000 - 63.000 πρόσφυγες. Αξίζει να διαπραγματευτούμε για 30.000 εκτοπισμένους συμπατριώτες μας. Τα υπόλοιπα θα τα πει σε επόμενη φάση: για να πάρουμε αυτά που θέλουμε στο εδαφικό, θα πρέπει να δώσουμε την εκ περιτροπής προεδρία. Επειδή αυτό είναι ένα από τα αγκωνάρια της κυοφορούμενης διχοτομικής λύσης, οι άνθρωποι του Αναστασιάδη (και τα ΜΜΕ του «ρεαλισμού» στην Ελλάδα) υποστηρίζουν ότι την εκ περιτροπής προεδρία την είχε συμφωνήσει και ο Χριστόφιας (λες και αλλάζει τίποτα στην ουσία, αν είχε συμφωνήσει και ο Χριστόφιας). «Θα δώσουμε την εκ περιτροπής προεδρία και θα πάρουμε τη Μόρφου, τόσο απλά...» είναι η κυνική φράση που ο γνωστός Παπαχρήστος των «Νέων» αποδίδει σε φίλο του που ήταν στη Γενεύη και παρακολουθούσε τις συνομιλίες.

Πέρα από την εκ περιτροπής προεδρία, όμως, το κομβικότερο ζήτημα της διχοτομικής λύσης είναι οι περιβόητες εγγυήσεις, δηλαδή η παραμονή τουρκικών στρατευμάτων στο νησί και μετά τη συμφωνία και τη δημιουργία του συνομοσπονδιακού κράτους. Ολα δείχνουν ότι η Τουρκία δεν κάνει πίσω απ' αυτό. Δε δέχεται συμβιβαστικές λύσεις, γι' αυτό και φρόντισε να προειδοποιήσει τον Γιούνκερ να περιοριστεί σε ρόλο παρατηρητή και να μην κάνει καμιά παρέμβαση (εννοείται πως στο παρασκήνιο Γιούνκερ και Μογκερίνι «οργίασαν», όπως και οι εκπρόσωποι των άλλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, άλλωστε).

Αυτό ήταν φανερό ότι δε θα λυνόταν στη Γενεύη. Γι' αυτό δεν πήγε ο Ερντογάν ή ο πρωθυπουργός του. Για να συνεχιστεί το παζάρι (πάντα σε διχοτομική κατεύθυνση), αποφάσισαν να δημιουργήσουν μια ομάδα εργασίας, που θα συναντηθεί στις 18 Γενάρη και θα κάνει προπαρασκευαστική δουλειά. Μάλλον θ' αργήσουν ακόμα.

ΥΓ1. Θυμίζουμε ότι τα εδάφη των βρετανικών βάσεων είναι εκτός κάθε διαπραγμάτευσης. Οι βάσεις δε θεωρούνται κυπριακό έδαφος που έχει παραχωρηθεί στη Βρετανία, αλλά βρετανικό έδαφος. Μάλιστα, τα εδάφη αυτά η Βρετανία δεν τα περιλαμβάνει ούτε στην επικράτειά της που συμμετέχει στην Ευρωπαϊκή Ενωση. Γι' αυτό το υπόλειμμα της αποικιοκρατίας δεν μιλάει κανένας, όμως. Ούτε στην Κύπρο, ούτε στην ΕΕ, ούτε στον ΟΗΕ.

ΥΓ2. Στη Διάσκεψη της Γενεύης, ο Αναστασιάδης δεν είχε καμιά επίσημη ιδιότητα. Ηταν απλά μια «αυτού εξοχότης», όπως και ο Ακιντζί. Επίσημες ιδιότητες είχαν μόνο οι υπουργοί Εξωτερικών των τριών εγγυητριών δυνάμεων (Ελλάδα, Τουρκία, Βρετανία).

Ο Αμερικάνικος ιμπεριαλισμός πάνω απ' όλους!

Από τη μία μεριά, είχαμε τη δακρύβρεχτη ομιλία Ομπάμα για τα «μεγάλα επιτεύγματα» της Αμερικής που τα πέτυχε ο... λαός! Φυσικά δεν μίλησε για όλα. Οπως για παράδειγμα για την αδυναμία αύξησης του κατώτατου ωρομίσθιου από τα 7.25 δολάρια, που ισοδυναμεί με το 62% του ορίου φτώχειας τετραμελούς οικογένειας (15.000 δολάρια), αν αναχθεί σε πλήρη απασχόληση, γεγονός που τον έκανε τον τρίτο (μετά τον Τζέραλντ Φορντ και τον Ρόναλντ Ρίγκαν) πρόεδρο στην ιστορία των ΗΠΑ που δεν υπέγραψε αύξηση του κατώτατου ωρομίσθιου. 'Η για το Obamacare, τη μεγάλη μπίζνα για τις ασφαλιστικές εταιρίες, και την ταυτόχρονη αύξηση της συμμετοχής του ασφαλισμένου στα έξοδα της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης (κατά 8.5% το χρόνο). Μια μπίζνα που δε νομίζουμε να πειράξει ο Τραμπ, ο οποίος μάλλον θα πετσοκόψει μόνο τα πιο «δαπανηρά» για το κράτος προγράμματα, πλήττοντας φυσικά τους πιο φτωχούς. Φυσικά και έκανε την... πάπια για τις μαζικές δολοφονίες μαύρων από το αστυνομικό σώμα, το οποίο στις μέρες του έκανε σημεία και τέρατα.

Από την άλλη μεριά, είχαμε τη ροζ ιστορία του Τραμπ με το βίντεο με σεξουαλικές «ατασθαλίες» του δισεκατομμυριούχου δημαγωγού, που φέρονται να έχουν οι ρωσικές αρχές (οι οποίες το διαψεύδουν), με το οποίο υποτίθεται ότι τον έχουν στο χέρι και γι' αυτό ο Τραμπ υποστήριζε τη Ρωσία.

Ομως, όπως είπε και ο Ομπάμα, δε θα πρέπει να ανησυχούμε. Σε μια βδομάδα, ο πλανήτης θα δει πόσο ανθεί η δημοκρατία στις ΗΠΑ, με την ομαλή μετάβαση από τον ένα εκλεγμένο πρόεδρο σε έναν άλλο, όπως είχε γίνει και με τον Μπους που παρέδωσε τα σκήπτρα της διακυβέρνησης στον Ομπάμα.

Οι πρόεδροι των ΗΠΑ δεν κυβερνούν μόνοι τους, ούτε κάνουν ό,τι γουστάρουν. Ακολουθούν την πολιτική που αποφασίζεται από τους καπιταλιστές. Κι όταν πρόκειται για τις ΗΠΑ, οι καπιταλιστές δεν είναι τίποτα παρακατιανοί, αλλά πανίσχυροι οικονομικοί δυνάστες με μονοπωλιακές ενώσεις σε όλο τον κόσμο, που μπροστά τους οι πρόεδροι φαντάζουν υπαλληλίσκοι. Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός θα συνεχίσει να εφαρμόζει την πολιτική του αμερικάνικου κεφαλαίου, ανεξάρτητα από το ποιος εμφανίζεται στο τιμόνι. Γι' αυτό και είναι για γέλια (και για κλάματα) η απόλυτη προσωποποίηση της πολιτικής που πλασάρεται στον κόσμο με τον δήθεν «προοδευτικό» Ομπάμα και τον «επικίνδυνο» Τραμπ. Θέλουν να πιστέψουμε ότι το αμερικάνικο κεφάλαιο θα αφήσει τον οποιονδήποτε να βάλει σε κίνδυνο τα συμφέροντά του!

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Σφίγγουν τη θηλιά οι δανειστές

Ψυχρολουσία ήταν τελικά το EuroWorkingGroup της Πέμπτης. Μολονότι η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ εκπροσωπήθηκε σε επίπεδο υπουργού, ο Χουλιαράκης εισέπραξε ένα μεγαλοπρεπέστατο «πριτς». Δεν του έδωσαν ούτε μια ημερομηνία επιστροφής της τρόικας στην Αθήνα!

Επ' αυτού είχε προϊδεάσει ο Μοσκοβισί, όταν –μια μέρα πριν τη συνάντησή του με τον Τσακαλώτο στις Βρυξέλλες- φρόντισε να διοχετεύσει off the record (και μάλιστα σε έλληνες δημοσιογράφους που τον είχαν συνοδεύσει από τις Βρυξέλλες στη Μάλτα) την οργή του, επειδή η ελληνική κυβέρνηση τις τρεις τελευταίες βδομάδες «το κωλοβαράει» και δεν έχει κλείσει τα τρία ανοιχτά ζητήματα της δεύτερης αξιολόγησης (εργασιακό, ενεργειακά, δημοσιονομικό κενό του 2018), ώστε να υπάρξει staff level agreement με την τρόικα, να κλείσει η δεύτερη αξιολόγηση και να ολοκληρωθεί η διαπραγμάτευση με τα ζητήματα των μέτρων για τα έτη μετά το 2018, όπως έχει αποφασιστεί στο Eurogroup της 5ης Δεκέμβρη.

Την ίδια μέρα, ο Σόιμπλε φρόντισε να δώσει μια συνέντευξη στη Suddeutsche Zeitung, που δημοσιεύτηκε την επομένη (Παρασκευή), προκειμένου να ξεκαθαρίσει ένα ζήτημα: αν το ΔΝΤ δεν συμμετάσχει στο ελληνικό «πρόγραμμα», η ΕΕ και ο ESM θα πρέπει να δώσουν νέα λύση, γιατί η συμφωνία του Ιούλη-Αυγούστου 2015 προέβλεπε τη συμμετοχή του ΔΝΤ. Σ' αυτή την περίπτωση, πρέπει να γίνουν νέες διαπραγματεύσεις και η γερμανική κυβέρνηση να καταθέσει στο γερμανικό κοινοβούλιο προς έγκριση ένα νέο σχέδιο, γιατί το σχέδιο του 2015 προβλέπει τη συμμετοχή του ΔΝΤ.

Πάντα την ίδια μέρα, ο εκπρόσωπος του ΔΝΤ Τζέρι Ράις επανέλαβε τη γνωστή θέση του: το ΔΝΤ προτείνει για μετά το 2018 «πρωτογενές πλεόνασμα» 1,5%, που δεν απαιτεί νέα μέτρα. Αν επιλεγεί «πρωτογενές πλεόνασμα» 3,5% (στην πραγματικότητα αυτό έχει ξαναποφασιστεί από το Eurogroup στις 5 Δεκέμβρη), τότε θα χρειαστούν περισσότερα μέτρα για να καλυφθεί το δημοσιονομικό κενό που θα υπάρξει. Οσο για την επιστροφή της τρόικας στην Αθήνα, κάποια στιγμή θα γίνει και το ΔΝΤ θα είναι μέσα, «αλλά δεν υπάρχουν ακόμα ημερομηνίες», είπε ο Ράις.

Το μήνυμα των ιμπεριαλιστών δανειστών είναι σαφές: για να γυρίσει η τρόικα στην Αθήνα, θα πρέπει σε επίπεδο τεχνικών κλιμακίων να έχετε συμφωνήσει σε όλα (εργασιακό, ενεργειακά, δημοσιονομικό κενό 2018). Το μπαλάκι βρίσκεται στο γήπεδο της ελληνικής κυβέρνησης, που δεν μπορεί πια να το γυρίσει πίσω. 'Η θα το καταπιεί και θα υπογράψει ή θα το σπάσει και θα πάει σε εκλογές. Προς το παρόν, κρίνοντας και από τις κακομοίρικες δηλώσεις Τσακαλώτου στις Βρυξέλλες, ενώπιον του Μοσκοβισί, το έχουν ρίξει στις καντάδες κάτω από το παράθυρο της τρόικας: «Γύρισε, σε περιμένω, γύρισε...»!

Ανατολική Ιερουσαλήμ

Αλλη μια πράξη αντίστασης

Εκεί που το αίσθημα ασφάλειας είχε αρχίσει να επιστρέφει στο Ισραήλ, αφού τους τελευταίους τρεις μήνες δεν είχε γίνει κάποια σοβαρή επίθεση από παλαιστίνιους αγωνιστές εναντίον ισραηλινών στρατιωτών ή εποίκων, που να προκαλέσει απώλειες, η επίθεση με φορτηγό εναντίον στρατιωτών σε στάση λεωφορείου στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, την Κυριακή 8 Γενάρη, ήρθε να ξεσκίσει για άλλη μια φορά το μύθο της ασφάλειας του ισραηλινού πληθυσμού της πόλης, αλλά και συνολικά του Ισραήλ, και να καταστήσει σαφές ότι όσο υπάρχει σιωνιστική βαρβαρότητα σε βάρος του παλαιστινιακού λαού θα υπάρχει και απάντηση σε αυτή, με ασύμμετρα μέσα.

Από την επίθεση με φορτηγό σε στάση λεωφορείου, όπου μόλις είχαν αποβιβαστεί ισραηλινοί στρατιώτες, σκοτώθηκαν τέσσερις στρατιώτες και τραυματίστηκαν σοβαρά άλλοι 13, καθώς και ο παλαιστίνιος αγωνιστής που έκανε την επίθεση. Η στάση βρισκόταν δίπλα στον ισραηλινό εποικισμό του Ταλπιγιότ στην κατεχόμενη Ανατολική Ιερουσαλήμ και οι στρατιώτες που δέχτηκαν την επίθεση εκτελούσαν χρέη φρουράς του εποικισμού. Οι τέσσερις νεκροί ανεβάζουν τον αριθμό των νεκρών Ισραηλινών από τον Οκτώβρη του 2015, όταν ξεκίνησε η εξέγερση της παλαιστινιακής νεολαίας στη Δυτική Οχθη, στους 40, ενώ οι νεκροί Παλαιστίνιοι έχουν φτάσει τους 247.

Ο Νετανιάχου υποστήριξε με δηλώσεις του ότι υπεύθυνο για την επίθεση είναι το Ισλαμικό Κράτος, θέλοντας με αυτό τον τρόπο να συνδέσει τις οργανώσεις της Παλαιστινιακής Αντίστασης με το ΙΚ. Το ΙΚ δεν κατάφερε ποτέ να δημιουργήσει θύλακες επιρροής του στην περιοχή της Δυτικής Οχθης, ενώ στη Γάζα λίγες δεκάδες υποστηρικτές του γρήγορα

συνελήφθησαν από τη Χαμάς. Το ΙΚ δεν έστρεψε ποτέ τα πυρά του ενάντια στο Ισραήλ και τους σιωνιστές. Γιατί λοιπόν να το κάνει τώρα, με μια τέτοιου μεγέθους επιχείρηση; Τους ισχυρισμούς του Νετανιάχου ακύρωσαν με δηλώσεις τους ακόμα και ισραηλινοί στρατιωτικοί αναλυτές, που υποστήριξαν ότι το χτύπημα στην Ανατολική Ιερουσαλήμ δεν έχει καμία σχέση με τα χτυπήματα του ΙΚ στη Γαλλία και στη Γερμανία τους τελευταίους μήνες. Οπως σημείωσαν, τα χαρακτηριστικά της επίθεσης είναι εντελώς διαφορετικά από αυτά των επιθέσεων του ΙΚ, ενώ τα κίνητρα του δράστη δεν ήταν θρησκευτικά.

Το χτύπημα στην Ανατολική Ιερουσαλήμ έσπευσαν να χαιρετίσουν η Χαμάς και το Λαϊκό Μέτωπο χαρακτηρίζοντάς το ως ηρωική απάντηση του παλαιστινιακού λαού στη σιωνιστική κατοχή, ενώ παράλληλα η Χαμάς διοργάνωσε συγκεντρώσεις υποστήριξης του χτυπήματος στα προσφυγικά στρατόπεδα της Τζαμπαλίγια και του Αλ Σατί στη Γάζα.

Λίγες ώρες μετά το χτύπημα, ο ισραηλινός στρατός κύκλωσε την παλαιστινιακή συνοικία Τζαμπάλ Μουκαμπέρ της Ανατολικής Ιερουσαλήμ από όπου προέρχονταν ο παλαιστίνιος αγωνιστής, τοποθετώντας τσιμεντένια μπλοκ στους δρόμους εισόδου και εξόδου της συνοικίας και επιβάλλοντας πλήρη αποκλεισμό στους κατοίκους της. Τον Οκτώβρη του 2015, ο ισραηλινός στρατός κρατούσε τη συνοικία αποκλεισμένη για ολόκληρες βδομάδες, ύστερα από τις αλλεπάλληλες επιθέσεις που είχαν δεχτεί ισραηλινοί στρατιώτες και έποικοι στην Ανατολική Ιερουσαλήμ από παλαιστίνιους αγωνιστές που προέρχονταν από τη συνοικία. Ο ισραηλινός στρατός εξακολουθεί να αρνείται να παραδώσει τα νεκρά σώματα πολλών απο τους μαχητές που σκοτώθηκαν στη διάρκεια των επιθέσεων, ενώ έχει εγκαταστήσει μόνιμα σημεία ελέγχου στις εισόδους και τις εξόδους της συνοικίας. Το ίδιο προτίθεται να κάνει και με το νεκρό σώμα του μαχητή της τελευταίας επίθεσης, ενώ παράλληλα έχει εκδόσει εντολή κατεδάφισης του σπιτιού του. Βέβαια, όσο και αν οι σιωνιστές επιβάλλουν μέτρα συλλογικής τιμωρίας των κατοίκων ολόκληρων συνοικιών, προκειμένου να κάμψουν την αποφασιστικότητα της παλαιστινιακής νεολαίας, αυτά δεν έχουν κανένα αποτέλεσμα και οι επιθέσεις συνεχίζονται.

Ταυτόχρονα, η κυβέρνηση Νετανιάχου ετοιμάζει νέο νόμο προς ψήφιση από την ισραηλινή Κνεσέτ, που θα δίνει το ελεύθερο στους ισραηλινούς στρατιώτες να σκοτώνουν χωρίς να φοβούνται ότι θα διωχθούν ποινικά. Εισηγητής του νέου νόμου είναι ο αναπληρωτής υπουργός άμυνας Ελί Μπεν Νταχάν. Σύμφωνα με το νομοσχέδιο, ο στρατός θα έχει πλήρη ασυλία για τις πράξεις του, όχι μόνο κατά τη διάρκεια μιας επιχείρησης, όπως ισχύει μέχρι τώρα, αλλά και πριν και μετά την ολοκλήρωσή της. Οι μόνες ενέργειες που θα θεωρούνται αδικήματα και θα διώκονται ποινικά θα είναι ο βανδαλισμος ξένης περιουσίας, το πλιάτσικο, η δωροδοκία και ο βιασμός. Η δήλωση του Νταχάν, ότι «ο νέος νόμος στέλνει το ξεκάθαρο μήνυμα στους στρατιώτες μας: μας προστατεύετε και σας προστατεύουμε», περιγράφει πλήρως την ουσία του νομοσχεδίου.

Αφορμή για το νέο νόμο αποτελεί η καταδίκη του ισραηλινού λοχία Ελόρ Αζάρια για την εν ψυχρώ δολοφονία ενός Παλαιστινίου στη Χεβρώνα, το Μάρτη του 2016. Ο ισραηλινός στρατός ισχυρίζεται ότι το θύμα είχε επιτεθεί με μαχαίρι σε έναν στρατιώτη, δεκαπέντε λεπτά πριν από την εν ψυχρώ εκτέλεσή του από τον Αζάρια. Ο στρατιώτης που δέχτηκε την επίθεση είχε πυροβολήσει και τραυματίσει σοβαρά το θύμα που κειτόταν αναίσθητο στην άσφαλτο. Λίγο μετά, ο Αζάρια, που δεν ήταν παρών στο αρχικό περιστατικό, καταφτάνει στο σημείο, σηκώνει το αυτόματο ντουφέκι του και πυροβολεί από κοντινή απόσταση στο κεφάλι τον τραυματισμένο και αναίσθητο Παλαιστίνιο, αποτελειώνοντάς τον, χωρίς ο τελευταίος να αποτελεί απειλή για τη σωματική ακεραιότητα των στρατιωτών ή των πολιτών που βρίσκονταν στο σημείο.

Ολο το περιστατικό καταγράφηκε σε βίντεο από παλαιστίνιο κάτοικο που το διαμέρισμά του είχε οπτική επαφή με το σημείο της δολοφονίας. Το βίντεο δόθηκε στη δημοσιότητα από ισραηλινή οργάνωση υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αναγκάζοντας τον στρατιωτικό εισαγγελέα να ασκήσει δίωξη στο δολοφόνο και το δικαστήριο να τον καταδικάσει πρόσφατα για ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, ξεσηκώνοντας αντιδράσεις στο Ισραήλ. Το νομοσχέδιο έχει ως στόχο να αποτρέψει τέτοιου είδους εξελίξεις στο μέλλον, δίνοντας το ελεύθερο στον στρατό των σιωνιστών να δολοφονεί ελεύθερα και χωρίς το φόβο της τιμωρίας Παλαιστινίους. Τη στήριξή του στον Αζάρια έχει δηλώσει όλος ο ακροδεξιός πολιτικός εσμός της χώρας, ενώ ο Νετανιάχου έχει καλέσει τον πρόεδρο του Ισραήλ Ρόιβεν Ρίβλιν να δώσει χάρη στο δολοφόνο.

Συρία

Ρωσία-ΗΠΑ 1-0

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η εκεχειρία που επιτεύχθηκε στο τέλος του περασμένου χρόνου (30/12) στη Συρία (εύθραυστη και αυτή, όπως οι προηγούμενες, πράγμα που παραδέχτηκε και ο ίδιος ο Πούτιν), την οποία υπέγραψαν οι περισσότερες ομάδες της αντιπολίτευσης (με 60.000 μαχητές) και συμμετείχαν η Τουρκία και το Ιράν, αποτελεί νίκη της ρωσικής διπλωματίας, λίγους μήνες μετά από την αποτυχημένη εκεχειρία στην οποία είχαν μεσολαβήσει και οι Αμερικάνοι, που τώρα απέχουν. Βέβαια, η νίκη αυτή δε θα είχε επιτευχθεί αν τους τελευταίους δύο μήνες η ρωσική αεροπορία δεν είχε πραγματοποιήσει 420 επιθέσεις καταστρέφοντας 1.252 στόχους και αν το Χαλέπι δεν έπεφτε στα χέρια του Ασαντ μετά από σκληρές μάχες.

Δεν υπάρχει όμως αμφιβολία, ότι η εκεχειρία, η τρίτη μέσα στον τελευταίο χρόνο, αποτελεί μία ακόμα ανάπαυλα μέχρι την επόμενη φάση του πολέμου, που κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει πότε θα τελειώσει.

Αρχικά, ο σύμβουλος του Ελεύθερου Συριακού Στρατού, Οσάμα Αμπού Ζέιντ, υποστήριξε ότι η εκεχειρία δεν αποκλείει καμία από τις αντιπολιτευόμενες αντάρτικες ομάδες, ενισχύοντας τη σύγχυση σχετικά με το αν στην εκεχειρία συμπεριλαμβάνεται και η οργάνωση Φατάχ Αλ Σαμ (πρώην Νούσρα), όμως το ρωσικό υπουργείο πολέμου ανέφερε ότι επτά ήταν οι αντιπολιτευόμενες ένοπλες ομάδες που υπέγραψαν τη συμφωνία, στις οποίες δεν συμπεριλαμβάνεται η Φατάχ Αλ Σαμ.

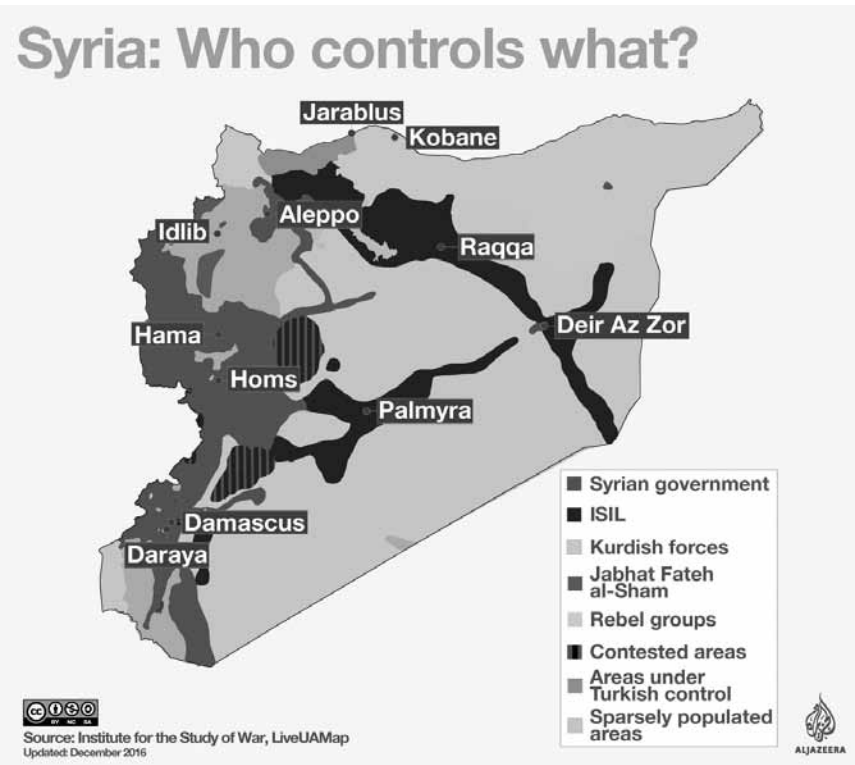

Σύμφωνα με το ίδιο υπουργείο, την πρώτη μέρα της εκεχειρίας καταγράφηκαν δέκα παραβιάσεις, ενώ τούρκοι αξιωματούχοι τις ανέβασαν στις δεκατέσσερις. Την περασμένη Τετάρτη, το συριακό κρατικό ειδησεογραφικό πρακτορείο SANA (http://sana.sy/en/?p=98089), κατηγόρησε την Τουρκία για βομβαρδισμούς κατά αμάχων κοντά στο Χαλέπι, από τους οποίους σκοτώθηκαν εννιά και τραυματίστηκαν 57. Το ίδιο πρακτορείο ανέφερε ότι έγιναν επιθέσεις όχι μόνο κατά του ISIS αλλά και κατά της Φατάχ Αλ Σαμ.

Ολα αυτά δείχνουν ότι ο πόλεμος θα κρατήσει για αρκετό καιρό ακόμα, με τη νέα εκεχειρία να κινδυνεύει να έχει την τύχη των προηγούμενων. Δυστυχώς, καμιά δίκαιη λύση στο συριακό πρόβλημα δε φαίνεται στον ορίζοντα, αφού το καθεστώς Ασαντ κρατάει γερά, με ρωσικές πλάτες, και οι αντιπολιτευόμενες ένοπλες οργανώσεις, εκτός του ότι είναι διασπασμένες, δεν έχουν ούτε αντιιμπεριαλιστικό ούτε εθνικοαπελευθερωτικό χαρακτήρα.

Ολα του Brexit δύσκολα...

Σιγή ασυρμάτου από τη γηραιά Αλβιόνα σε σχέση με τις διαδικασίες ενεργοποίησης του Brexit. Επισήμως, βέβαια, ισχύει αυτό που έχει δηλώσει η Μέι. Οτι δηλαδή τον Μάρτη θα υποβληθεί το σχετικό αίτημα στην ΕΕ, ώστε να ξεκινήσουν οι διαδικασίες ενός «βελούδινου» διαζυγίου, με τη διαμόρφωση μιας νέας οικονομικής σχέσης Βρετανίας-ΕΕ. Από το Βερολίνο, όμως, τα μηνύματα κάθε άλλο παρά «βελούδινα» είναι. Ο κυβερνών συνασπισμός διαμηνύει μέσω του γερμανικού Τύπου ότι δεν πρόκειται να γίνουν αυτά που ζητά η βρετανική κυβέρνηση, που θέλει και την πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο.

Η Μέι αναμένεται να ξεπεράσει το σκόπελο των ψηφοφοριών στη Βουλή των Κοινοτήτων και στη Βουλή των Λόρδων, που πρέπει να πάρουν την απόφαση για το Brexit, σύμφωνα με την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου του Βασιλείου, που αποφάνθηκε τελεσίδικα ότι μόνο το κοινοβούλιο μπορεί να παίρνει αποφάσεις (τα δημοψηφίσματα είναι μόνο συμβουλευτικά). Οι βουλευτές, με την απειλή της προσφυγής στις κάλπες, αναμένεται να ψηφίσουν υπέρ του Brexit, ενώ οι ισόβιοι λόρδοι δύσκολα θα ψηφίσουν κόντρα στη «λαϊκή βούληση».

Τη λύση ίσως να δώσει η Σκωτία, που ψήφισε υπέρ της παραμονής στην ΕΕ και τώρα ζητάει να παραμείνει το Ηνωμένο Βασίλειο ή να εξαιρεθεί η Σκωτία από το Brexit ή -αν δε γίνει τίποτα από τα δύο προηγούμενα- «να παραμείνει στο τραπέζι η επιλογή της ανεξαρτησίας» της Σκωτίας. Οπότε, μπορεί να πυροδοτηθεί μια διαδικασία συνολικής επανεξέτασης. Ιδωμεν...

στο ψαχνό

Χωρίς Κοινωνική Ασφάλιση

Ο υφυπουργός Κοινωνικών Ασφαλίσεων Τ. Πετρόπουλος, μιλώντας σε ραδιοφωνική εκπομπή, είπε πως ο επανυπολογισμός των συντάξεων που έχει ξεκινήσει δείχνει «μικρές προσωπικές διαφορές». Πόσο μικρές; Μέχρι και 20%, όπως παραδέχτηκε! Στη γλώσσα των πολιτικών απατεώνων του ΣΥΡΙΖΑ αλλάζει και το νόημα των λέξεων.

Υπολογισμοί που έγιναν από άλλους, με βάση δείγμα από τις μέχρι στιγμής επανυπολογισθείσες συντάξεις, όπως λένε, δείχνουν «προσωπικές διαφορές» της τάξης του 20% έως 40%. Οσο μεγαλύτερη είναι η σύνταξη τόσο μεγαλύτερη είναι και η «προσωπική διαφορά» που προκύπτει.

Δεν έχουμε στα χέρια μας δεδομένα από τις μέχρι στιγμής επανυπολογισθείσες συντάξεις, οπότε δεν έχουμε δική μας γνώση για τα επίπεδα στα οποία κινούνται οι «προσωπικές διαφορές». Εμπειρικά γνωρίζουμε ότι οι «προσωπικές διαφορές» δε θα είναι ανύπαρκτες ή της τάξης του 2%-3%, όπως ισχυριζόταν η προπαγάνδα του Κατρούγκαλου, αλλά θα είναι αρκετές δεκάδες επί τοις εκατόν, ανάλογα με τον ασφαλισμένο.

Αυτό που έχει σημασία να τονίσουμε είναι, πρώτο ότι οι «προσωπικές διαφορές» αποτελούν ένδειξη για το πόσο χαμηλότερες είναι οι συντάξεις που χορηγούνται με το νόμο Κατρούγκαλου στους νέους συνταξιούχους και δεύτερο ότι οι «προσωπικές διαφορές» θα είναι η δεξαμενή από την οποία θα αντληθούν οι διαδοχικές μειώσεις συντάξεων των επόμενων ετών, ενδεχομένως και τη φετινή χρονιά.

Οσο σημαντικό κι αν είναι το ζήτημα των «προσωπικών διαφορών», όμως, καθώς δείχνουν στους συνταξιούχους πόσο θα πετσοκοπούν οι συντάξεις τους τα επόμενα χρόνια, οφείλουμε να δούμε τα πράγματα βαθύτερα και ευρύτερα.

Στην πραγματικότητα, με το νόμο Κατρούγκαλου διαλύθηκε η Κοινωνική Ασφάλιση ως σύστημα που κουτσά-στραβά λειτουργούσε. Και διαλύθηκε για χάρη του μεγάλου κεφαλαίου, που δεν ήθελε να πληρώνει ασφαλιστικές εισφορές στο ύψος των μισθών και μεροκάματων που προβλέπουν οι Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, όπως το υποχρέωνε ο Κανονισμός Ασφάλισης του ΙΚΑ. Ετσι, τα έσοδα από τη μεγαλύτερη κατηγορία ασφαλισμένων, των μισθωτών που ασφαλίζονταν στο ΙΚΑ, θα πέσουν κατακόρυφα, ενώ οι καπιταλιστές εργοδότες χρωστούν ήδη τεράστια ποσά στο ΙΚΑ, που συστηματικά αρνούνταν να πληρώσουν, ιδιαίτερα κατά τα μνημονιακά χρόνια.

Για τους ελευθεροεπαγγελματίες, μικρεμπόρους και χειροτέχνες καλύτερα ας μη μιλήσουμε. Ουκ αν λάβοις παρά του μη έχοντος...

Ομως, με το νόμο Κατρούγκαλου συντελέστηκε ένα ακόμα έγκλημα: μετέφεραν στον ΕΦΚΑ μισό εκατομμύριο συνταξιούχους και μισό εκατομμύριο ασφαλισμένους του Δημοσίου, που δεν προέρχονται από ασφαλιστικό ταμείο (οι δημόσιοι υπάλληλοι άρχισαν να ασφαλίζονται στο ΙΚΑ από 1.1.2011), χωρίς αυτή η μεταφορά να συνοδεύεται από το ισχυρό αποθεματικό που θα έπρεπε να έχουν σχηματίσει οι εισφορές τους. Κι ακόμα, μετέφεραν στον ΕΦΚΑ ένα περίπου εκατομμύριο ασφαλισμένους του αγροτικού τομέα, επίσης χωρίς αποθεματικό.

Ετσι, ο ΕΦΚΑ από τη δημιουργία του είναι ένα χρεοκοπημένο Υπερταμείο, που υποχρεωτικά θα οδηγείται σε συνεχείς μειώσεις συντάξεων, αφού ο κρατικός προϋπολογισμός αναλαμβάνει υποχρέωση μόνο για τη λεγόμενη εθνική σύνταξη.

«Από την πρώτη στιγμή, ήταν ξεκάθαρη η θέση και επιθυμία μας να σπάσει η απομόνωση και η συνθήκη της ζωής-στρατοπέδου που κράτος, κυβέρνηση, ΜΚΟ και τοπικά συμφέροντα έχουν δυστυχώς πλέον εδραιώσει σε όλη την επικράτεια, στοιβάζοντας τους κατατρεγμένους από τους πολέμους του κεφαλαίου σε στρατόπεδα». Αυτό σημειώνει η Πρωτοβουλία αλληλεγγύης στις/στους πρόσφυγες και μετανάστες/ριες της Ραφήνας, που συνδιοργάνωσε μια αγωνιστική του τουρνουά antifa league στη Ραφήνα, στο πλαίσιο «μέρας αλληλεγγύης στους πρόσφυγες (με φαγητό, μουσικές και παιχνίδι) όπου θα μπορούσαμε να βρεθούμε στην πλατεία, στους δρόμους και στο πάρκο της Ραφήνας, ελεύθερα, δίνοντας ακόμη ένα μήνυμα ενάντια στα στρατόπεδα, τη γκετοποίηση, τον ρατσισμό καθώς και ενάντια στον πόλεμο, τα σύνορα, τη δυστυχία που σκορπά η καπιταλιστική μηχανή, αλλά και σε όσους εκμεταλλεύονται αυτή τη συνθήκη ώστε να κερδίζουν από κονδύλια ελέγχοντας τις ζωές ανθρώπων που έχουν ανάγκη». Ακολουθεί η αποκαλυπτική καταγγελία: «Η διαχείριση του στρατοπέδου, η δανέζικη ΜΚΟ (danish refugee council), οι καραβανάδες και οι μπάτσοι, όταν μέλη της Πρωτοβουλίας βρέθηκαν στην πύλη του στρατοπέδου 3 μέρες πριν το antifa league για να μοιράσουν κειμενάκι πρόσκλησης (σε φαρσί,αραβικά και αγγλικά) χέρι με χέρι στις μετανάστριες, έπαιρναν απ' τα χέρια των προσφύγων τα κείμενα, ελέγχοντας τι γράφουν και παροτρύνοντάς τους να μη δώσουν σημασία γιατί "δε θα μπορούν να έρθουν λόγω μιας χριστουγεννιάτικης γιορτής εντός του στρατοπέδου!"».

ΚΟΝΤΡΕΣ

Καθάρματα

Με μπανταρισμένο το χέρι προσήχθη στον εισαγγελέα το μέλος του Επαναστατικού Αγώνα, Κατερίνα Αθανασοπούλου. Την τραυμάτισαν οι ασφαλίτες καθώς προσπαθούσαν να της πάρουν με τη βία δαχτυλικά αποτυπώματα. «Δεν συνεργάζεται καθόλου. Ακόμα και για να δώσει αποτυπώματα χρειάστηκαν πέντε για να την κάνουν καλά», έλεγαν τα παπαγαλάκια από τις ραδιοτηλεοπτικές συχνότητες, παρουσιάζοντας το γεγονός σαν κατόρθωμα των μπάτσων. Είναι δικαίωμα κάποιου να μη θέλει να δώσει αποτυπώματα. Και οι μπάτσοι συνήθως του «κοτσάρουν» την κατηγορία της απείθειας, ένα όλως ελαφρύ πλημμέλημα. Δεν προβλέπεται βασανισμός του κρατούμενου προκειμένου να του πάρουν με τη βία αποτυπώματα. Αυτά, όμως, είναι ψιλά γράμματα για τα καθάρματα της μπατσαρίας και της εξωνημένης δημοσιογραφίας. Οπως φάνηκε, είναι ψιλά γράμματα και για την «πρώτη φορά Αριστερά».

Ανεμομαζώματα

Κάτι ξέρει το Μαξίμου και την πέφτει τόσο χοντρά στον ευρωβουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Κ. Χρυσόγονο, χαρακτηρίζοντάς τον εμμέσως ως άνθρωπο των βαρόνων της τηλεόρασης. Και κάτι ξέρει ο Χρυσόγονος, όταν επιτίθεται στο Μαξίμου ειρωνευόμενος τους Τσιπραίους για επιλογές όπως ο Καρανίκας και η Νοτοπούλου. Κάποιο παρασκήνιο σύγκρουσης έχει μεσολαβήσει ανάμεσα στα δύο μέρη, δεν υπήρξε «ντιλ», και το ναυάγιο του παρασκήνιου οδήγησε στις σκληρές και προσβλητικές αντιπαραθέσεις του προσκήνιου.

Κατά τα άλλα, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει γίνει κόμμα χωρίς φράξιες και χωρίς προσωπικές στρατηγικές, τα στελέχη του οποίου διακρίνονται για την ανιδιοτέλειά τους και την αποφυγή κάθε είδους διαπλοκής με καπιταλιστικά συμφέροντα.

ΥΓ. Ψάχνει, άραγε, ο Χρυσόγονος οδό διαφυγής από τον ΣΥΡΙΖΑ; Και πού να πάει; Και να γυρίσει στο ΠΑΣΟΚ, θα είναι ένα στελεχάκι της σφαλιάρας. Αν ψάχνει κάτι, είναι να κατοχυρώσει τη θέση του στον ΣΥΡΙΖΑ. Εκτός αν ετοιμάζεται για το... μεγάλο άλμα προς το... ευρωπαϊκό κόμμα του Κούλη. Εδώ και πολύ καιρό, πάντως, εμφανίζεται ως ενωτικός και οικουμενικός. Αλλά γιατί θα έπρεπε να μας ενδιαφέρει τι ψάχνουν ο Χρυσόγονος και άλλοι συριζαίοι; Ο τρόπος με τον οποίο κινούνται όλοι τους δείχνει και το ποιόν τους: στυγνοί διαχειριστές της αστικής εξουσίας.

Σκάνδαλο

Η ιστορία με τη «ρόδα του Καμίνη» στο Σύνταγμα αντιμετωπίστηκε ως ευτράπελο, ως φιάσκο. Ενα τείχος προστασίας υψώθηκε γύρω από τον Καμίνη, προκειμένου να μην τον εμπλέξει σε μια υπόθεση που έχει όλα τα χαρακτηριστικά της λαμογιάς. Πολύς κόσμος νομίζει ότι ο Καμίνης πήγε να βάλει μια μεγάλη ρόδα για να διασκεδάσουν τζάμπα οι Αθηναίοι και οι επισκέπτες τις μέρες των γιορτών.

Φυσικά πρόκειται για μπίζνα-σκάνδαλο. Το τζάμπα εικοσαήμερο ήταν απλά το «τυράκι». Η ρόδα θα παρέμενε εκεί για πάντα και η εταιρία που την τοποθέτησε θα έβγαζε δεκάδες εκατομμύρια, πουλώντας στους τουρίστες θέα προς την Ακρόπολη και το Λυκαβηττό. Από πλευράς Δήμου, την υπόθεση χειρίστηκε κάποιος Τεντόμας. Εκλέχτηκε με την παράταξη Σπηλιωτόπουλου, την έκανε μόλις εκλέχτηκε και προσκολλήθηκε στην παράταξη Καμίνη, ο οποίος τον τοποθέτησε στην προεδρία του Οργανισμού Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας του Δήμου!

Η υπόθεση εξελίχθηκε σε φιάσκο γιατί παρενέβησαν

Αρκετά με την κοροϊδία

«Τα ακριβή νούμερα για το 2019 και το 2020 του πλεονάσματος είναι υπό διαπραγμάτευση, όπως ξέρετε» δήλωσε με το γνωστό μπλαζέ ύφος του ο Σταθάκης, την περασμένη Δευτέρα. Καμιά διαπραγμάτευση δε γίνεται. Τελειωμένο είναι αυτό το ζήτημα. Από το Μνημόνιο ακόμα. Γι' αυτό και ο Ντεϊσελμπλούμ, σε δηλώσεις που έκανε στις 24 Νοέμβρη, έλεγε ότι το «πρωτογενές πλεόνασμα» πρέπει να φτάσει το 3,5% το 2018, όπως προβλέπει το Μνημόνιο, και «από και και πέρα θα αποφασίσουμε **για πόσο διάστημα** μπορεί να μείνει σ' αυτό το επίπεδο». Οσο για μείωση, «**μακροπρόθεσμα** μπορεί να μειωθεί λιγάκι».

Δέκα μέρες μετά απ' αυτές τις δηλώσεις του προέδρου του, το Eurogroup αποφάσισε (στις 5 Δεκέμβρη): «Το Eurogroup επανέλαβε ότι ο στόχος για πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ που θα επιτευχθεί έως το 2018 θα πρέπει να διατηρηθεί μεσοπρόθεσμα». Και στις 23 Δεκέμβρη, στη γνωστή κατάπτυστη επιστολή-δήλωση μετάνοιας και νομιμοφροσύνης, ο Τσακαλώτος έγραψε: «Οι ελληνικές αρχές αναγνωρίζουν πλήρως ότι τα ανακοινωθέντα του Eurogroup στις 25 Μαΐου και στις 5 Δεκεμβρίου βασίζονται στη διαρκή αφοσίωση στις δεσμεύσεις του Μνημονίου».

Αρκετά, λοιπόν, με την κοροϊδία και τη γκεμπελίστικη προπαγάνδα των στελεχών των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

ανταγωνίστριες εταιρίες, κινητοποίησαν τις αρμόδιες ελεγκτικές αρχές και η μπίζνα πάγωσε μέχρι να βγουν οι απαραίτητες άδειες. Ο Καμίνης κατάλαβε ότι θ' ακολουθούσαν και άλλες αποκαλύψεις, αποφάσισε να ξυλωθεί η ρόδα άρον-άρον, ενώ ο Τεντόμας πήρε πάνω του την ευθύνη και παραιτήθηκε, για να μείνει στο απυρόβλητο ο Καμίνης. Η παράταξη του Αρούλη μίλησε για την ανάγκη να γίνει «μια ουσιαστική και εις βάθος έρευνα που θα φωτίσει όλες τις πλευρές μιας σκοτεινής απόφασης», υπαινισσόμενη ευθέως σκάνδαλο. Δεν νομίζουμε, όμως, ότι θα υπάρξει οποιαδήποτε συνέχεια. Ο Καμίνης είναι αγαπημένο παιδί του συστήματος και τον προστατεύουν. Οι δε Τσιπραίοι δεν έχουν δείξει διάθεση να δώσουν συνέχεια. Οσο για τις άγνωστες πτυχές του σκανδάλου, μπορείτε εύκολα να τις μαντέψετε. Υπάρχει πείρα σ' αυτόν τον τόπο.

Ο ΣΥΡΙΖΑ της... προοπτικής

«Εγώ όμως νιώθω ότι εκφράζω την προοπτική του ΣΥΡΙΖΑ»! Ο άνθρωπος που κάνει αυτή τη δήλωση είναι ο πρώην πρόεδρος του ΤΑΙΠΕΔ και νυν υφυπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης Στέργιος Πιτσιόρλας (συνέντευξη στο AMAGI Web Radio, την οποία απομαγνητοφώνησε και διένειμε το γραφείο Τύπου του υπουργείου, Δευτέρα 19.12.2016). «Και πιστεύω» -συνεχίζει ο Πιτσιόρλας- «ότι σιγά σιγά τα πράγματα είναι έτσι που όλοι θα καταλάβουν ότι τα πράγματα που λέω εγώ δεν είναι δικά μου πράγματα. Οπως όταν με κατηγορούσαν ότι αυτά που κάνω στο ΤΑΙΠΕΔ ήταν δικές μου πρωτοβουλίες, δεν ήταν δικές μου προφανώς, ήταν η πολιτική της κυβέρνησης».

Το τελευταίο καρφί είναι για τον Σκουρλέτη, που (υποτίθεται πως) είχε κηρύξει πόλεμο κατά του Πιτσιόρλα, κατηγορώντας τον ότι προωθεί καπιταλιστικά συμφέροντα. Και είχε ανακοινώσει, μάλιστα, ότι μόλις συγκληθεί το υπουργικό συμβούλιο θα θέσει ζήτημα αποπομπής του Πιτσιόρλα από το ΤΑΙΠΕΔ. Εκτοτε το υπουργικό συμβούλιο συνεδρίασε αρκετές φορές, ο Σκουρλέτης άλλαξε υπουργείο, χωρίς να θέσει ζήτημα αποπομπής του Πιτσιόρλα και ο τελευταίος αναβαθμίστηκε σε υφυπουργό δημιουργώντας μαζί με τον «άνθρωπο της Wall Street», Δ. Παπαδημητρίου, ένα δυνατό δίδυμο. Δυνατό όχι μόνο από την άποψη της διευκόλυνσης των καπιταλιστικών επενδύσεων-πλιάτσικο, αλλά και από την άποψη της εξασφάλισης του «παράπλευρου οφέλους» που συνεπάγονται για την κλίκα που κυβερνά οι «διευκολύνσεις» προς καπιταλιστές. Και οι δύο είναι «άνθρωποι της αγοράς», επομένως ξέρουν «να κάνουν τη δουλειά». Γι' αυτό και τοποθετήθηκαν εκεί, άλλωστε.

Επενδυτές οι σπεκουλάντες!

Η είδηση είναι λίγο μπαγιάτικη, αλλά διατηρεί αναλλοίωτη τη γενικότερη σημασία της. Οταν στα μέσα Δεκέμβρη ο υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης, Δημήτρης Παπαδημητρίου, επισκέφτηκε τις ΗΠΑ, είχε -όπως ανακοινώθηκε επίσημα από το υπουργείο- «διαδοχικές συναντήσεις με αμερικανούς και ελληνοαμερικανούς επιχειρηματίες, που είτε δραστηριοποιούνται ήδη στη χώρα μας είτε ενδιαφέρονται για επενδύσεις». Δεν έδωσε καμιά λίστα με αυτούς τους σπουδαίους «επενδυτές», για να ξέρουμε περί τίνων πρόκειται. Ανακοινώθηκε, όμως, ότι «συναντήθηκε επίσης με εκπροσώπους hedge funds, οι οποίοι διαθέτουν ελληνικά ομόλογα και ενδιαφέρονται να εμπλουτίσουν περαιτέρω το χαρτοφυλάκιό τους», καθώς και με τον πρόεδρο της Παγκόσμιας Τράπεζας, Τζιμ Γιονγκ Κιμ και τον διευθυντή Παγκόσμιας Ανάπτυξης του Διεθνούς Οργανισμού Χρηματοδότησης (IFC), Μάρκος Μπρούχις.

Οι «επενδυτές» δεν είναι παρά σπεκουλάντες, άνθρωποι του χρηματιστικού κεφάλαιου, που παίζουν (και) με τα ελληνικά ομόλογα. Κι εκείνο που σίγουρα έκανε ο Παπαδημητρίου, που έχει ιδιαίτερες σχέσεις με τη Wall Street, ήταν να βολιδοσκοπήσει τις προθέσεις τους για αγορά «κόκκινων δανείων». Πρόκειται για τα «κοράκια των αγορών» που κατήγγειλε ο Τσίπρας, όσο ο ΣΥΡΙΖΑ βρισκόταν στην αντιπολίτευση.

Υγιής... επιχειρηματικότητα

«Η διάρθρωση της φορολογίας πρέπει να αναθεωρηθεί με το φορολογικό βάρος να κατανέμεται σε περισσότερους ώμους, παίρνοντας λίγα από πολλούς και όχι πολλά από λίγους. Προς αυτή την κατεύθυνση, επιβάλλεται η μείωση του αφορολογήτου, των φορολογικών συντελεστών στον φόρο νομικών προσώπων και του μη μισθολογικού κόστους, ώστε να δοθεί ώθηση στη δημιουργία εισοδημάτων και θέσεων εργασίας». Ενας... κανονικός άνθρωπος δεν εκπλήσσεται όταν διαβάζει αυτές τις θέσεις του ΣΕΒ. Ούτε διαπιστώνει... εμβρόντητος ότι ο ΣΕΒ λέει τα ίδια με το ΔΝΤ. Αλίμονο αν δεν έλεγαν τα ίδια.

Και πώς πρέπει να χαρακτηρίσουμε εκείνους που δηλώνουν έκπληκτοι, όπως π.χ. τους προπαγανδιστές του μεγάρου Μαξίμου ή τους εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ; Πολιτικούς απατεώνες. Είναι αυτοί που χρόνια τώρα προσπαθούν να μας πείσουν ότι δεν υπάρχουν ταξικοί διαχωρισμοί και ότι η... υγιής επιχειρηματικότητα αποτελεί προοδευτικό πόλο.

Μ' όποιον δάσκαλο καθήσεις...

Διευθύντρια του πολιτικού γραφείου του Κατρούγκαλου ήταν η Εφη Αχτσιόγλου, που τον διαδέχτηκε στον υπουργικό θώκο, οπότε είναι απολύτως λογικό να χρησιμοποιεί τις μεθόδους προπαγάνδας του μέντορά της. Οπως θυμόμαστε, ο Κατρούγκαλος, ενώ συζητούσε με την τρόικα την κατεδάφιση της Κοινωνικής Ασφάλισης, που τελικά υλοποίησε, προπαγάνδιζε ότι τάχα χτίζει... πανευρωπαϊκό μέτωπο υπεράσπισης της Κοινωνικής Ασφάλισης και οργάνωνε κάποιες άνευ πρακτικής σημασίας συναντήσεις με μηχανισμούς του Ευρωκοινοβούλιου.

Το ίδιο συνέχισε η Αχτσιόγλου, με αντικείμενο τις επικείμενες αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις, που αποτελούν προαπαιτούμενο της δεύτερης αξιολόγησης του τρίτου Μνημόνιου. Εκανε, λοιπόν, κι αυτή το καθιερωμένο ταξίδι-σόου στις Βρυξέλλες, όπου συναντήθηκε με ευρωβουλευτές και συνδικαλιστές (δηλαδή με ανθρώπους εντελώς άσχετους με την αξιολόγηση), από τους οποίους εισέπραξε... διαβεβαιώσεις ότι υποστηρίζουν φανατικά το... ευρωπαϊκό κοινωνικό κεκτημένο. Πετάχτηκε και μέχρι τη Γερμανία, στο συνέδριο της Linke, αλλά η γερμανική κυβέρνηση δεν της έκανε τη χάρη για μια -εθιμοτυπική έστω- συνάντηση με τη γερμανίδα ομόλογό της.

Δούλεψε, όμως, το παρασκήνιο και την περασμένη Τρίτη η Αχτσιόγλου ανακοίνωσε με υπερηφάνεια, ότι είχε τηλεφωνική επικοινωνία με τη γερμανίδα ομόλογό της Αντρέα Νάλες. Αυτό είναι και η μόνη αλήθεια που περιλαμβάνει αυτό το δελτίο Τύπου, που κατά τα άλλα είναι γεμάτο από μισές αλήθειες (που είναι ψέματα).

Οπως αναφέρει η Αχτσιόγλου, συζήτησε με τη Νάλες τα ζητήματα των εργασιακών σχέσεων που απασχολούν τη δεύτερη αξιολόγηση και της επισήμανε «ότι η επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων αποτελεί ένα κομβικού χαρακτήρα ζήτημα για την ελληνική κυβέρνηση και τον κόσμο της εργασίας στην Ελλάδα». Ακόμα -πάντα σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της Αχτσιόγλου- «τόνισε ότι αποτελεί τροχοπέδη, για την ολοκλήρωση της διαπραγμάτευσης, η αρνητική στάση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, παρά το γεγονός πως υπέρ των ελληνικών θέσεων τάσσονται: το πόρισμα της διεθνούς επιτροπής Εμπειρογνωμόνων, η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας (ILO) καθώς και κορυφαίοι πολιτικοί παράγοντες της ΕΕ».

Το δελτίο Τύπου της Αχτσιόγλου αναφέρει: *«Θετική ήταν η ανταπόκριση της κυρίας Andrea Nahles αναφορικά με την κομβική θέση που κατέχουν οι συλλογικές διαπραγματεύσεις και οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας στο ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο»*. Θα πρέπει κανείς να γνωρίζει αποκρυπτογράφηση χρησμών για να καταλάβει ότι η Νάλες επέτρεψε στην Αχτσιόγλου να δημοσιοποιήσει ότι συμφώνησε σε μια γενικότητα με την οποία δεν πρόκειται να διαφωνήσει κανένας. Ούτε ο Τόμσεν με τη Βελκουλέσκου. Το ζήτημα δεν είναι ο... κομβικός ρόλος των συλλογικών συμβάσεων εργασίας στο... ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο, αλλά η μορφή που πρέπει να έχουν στην Ελλάδα του μνημονιακού προγράμματος. Ποτέ μέχρι τώρα δεν ειπώθηκε ότι οι μνημονιακές ρυθμίσεις συνιστούν προσωρινή αναστολή του... ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου. Αντίθετα, πάντοτε έλεγαν ότι εφαρμόζεται αυτό το μοντέλο στο πλαίσιο του «προγράμματος», που απαιτεί να γίνουν μεταρρυθμίσεις. Δεν είναι τυχαίο ότι στο σχετικό κεφάλαιο του τρίτου Μνημονίου γίνεται αναφορά στο σεβασμό του... ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου και παράλληλα αποκλείεται κάθε επιστροφή στο προ Μνημονίων καθεστώς. Αναφέρεται συγκεκριμένα: *«Δεν θα πραγματοποιηθεί καμία αλλαγή στο τρέχον πλαίσιο συλλογικών διαπραγματεύσεων πριν από την ολοκλήρωση της επανεξέτασης. Οι αλλαγές στις πολιτικές για την αγορά εργασίας δεν θα πρέπει να συνεπάγονται την επιστροφή σε παλαιότερα πλαίσια πολιτικής, ασύμβατα με τους στόχους της προώθησης μιας βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης»*.

Η Νάλες, λοιπόν, δεν επέτρεψε στην Αχτσιόγλου να ανακοινώσει τίποτα παραπάνω απ' αυτό που αναφέρεται στο Μνημόνιο. Τα υπόλοιπα είναι δουλειά της τρόικας. Η Αχτσιόγλου, όμως, εμφάνισε τα πράγματα σαν η Νάλες να συντάχθηκε με την κυβέρνηση!

Η Νάλες, βέβαια, δεν έχει κανένα ρόλο στη διαπραγμάτευση. Ολα τα ζητήματα που σχετίζονται με το ελληνικό «πρόγραμμα» συζητιούνται από το κουαρτέτο/τρόικα και εγκρίνονται από το Eurogroup, στο οποίο συμμετέχει ο Σόιμπλε και όχι η Νάλες. Η τελευταία είναι σοσιαλδημοκράτισσα με ιδιαίτερες φιλοδοξίες. Είναι νέα (γεννημένη το 1970) και ως πρόεδρος της Νεολαίας του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος είχε ασκήσει κριτική στην «Ατζέντα 2010» του σοσιαλδημοκράτη καγκελάριου Γκέρχαρντ Σρέντερ, γεγονός που την κατέταξε στην «αριστερή» πτέρυγα του SPD. Την περίοδο της βαθιάς κρίσης του SPD έφτασε μέχρι το πόστο της γενικής γραμματέα του κόμματος, πλάι στον Γκάπριελ, που εκλέχτηκε πρόεδρος. Ηταν μέλος της αντιπροσωπείας των σοσιαλδημοκρατών που διαπραγματεύτηκε με τη Μέρκελ και τον Ζεεχόφερ το σχηματισμό του σημερινού κυβερνητικού συνασπισμού, στο πλαίσιο του οποίου ανέλαβε το υπουργείο Εργασίας.

Τευτονικά προεκλογικά παιχνίδια

Αυτή η φιλοδοξη σοσιαλδημοκράτισσα πολιτικός είναι σίγουρο ότι «βλέπει» προς την ηγεσία του SPD και προς την καγκελαρία. Εχει το χρόνο να περιμένει να εγκαταλείψουν οι «δεινόσαυροι» και να μείνει στο παιχνίδι με βασικό αντίπαλο τον Σουλτς, που εγκαταλείπει το Ευρωκοινοβούλιο και εγκαθίσταται στη γερμανική πολιτική σκηνή. Καθώς το 2017 είναι για τη Γερμανία εκλογική χρονιά, η Νάλες έχει κάθε λόγο να θέλει να ενισχύσει το κοινωνικό προφίλ της και η παρέα των Τσιπραίων προσφέρεται ως... κρέμα ημέρας. Χωρίς να κάνει ούτε βήμα πίσω από τις θέσεις της γερμανικής πολιτικής, χωρίς να μπλέκεται στα πόδια του Σόιμπλε, η Νάλες εκμεταλλεύεται την ανάγκη της κάθε Αχτσιόγλου να παραμυθιάσει τον ελληνικό λαό, ότι τάχα... διεμβολίζει τη γερμανική πολιτική και... απομονώνει το «κακό» ΔΝΤ (ενάντια στο οποίο η Νάλες δεν επέτρεψε να αναφερθεί κουβέντα), προκειμένου να ενισχύσει το δικό της πολιτικό προφίλ και να κάνει ψηφοθηρία υπέρ του «κοινωνικά ευαίσθητου» SPD.

Στην ίδια τακτική κατεύθυνση κινείται και ο Γκάμπριελ, που θέλει και αναμένεται να είναι και πάλι ο επικεφαλής των σοσιαλδημοκρατών στις εκλογές του προσεχούς Σεπτέμβρη (ο Σταϊνμάγερ θα έχει στο μεταξύ εκλεγεί πρόεδρος της Δημοκρατίας, με την υποστήριξη όλων των κομμάτων του κυβερνώντος «μεγάλου συνασπισμού», οπότε φεύγει από την ενεργό πολιτική). Σε συνέντευξη που έδωσε στο «Σπίγκελ» και δημοσιεύτηκε στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού, ο Γκάμπριελ έριξε το σύνθημα «αλλαγή στην Ευρώπη και μάλιστα γρήγορα»! Ο σοσιαλδημοκράτης πολιτικός τα βάζει με τη Μέρκελ και με τον Σόιμπλε, με τους οποίους συγκυβερνά αρμονικότατα τα τελευταία τέσσερα χρόνια! Και για να κάνει εμφατική τη... διαφωνία του φέρνει ως παράδειγμα την... Ελλάδα. *«Ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε με τη στήριξη της Ανγκελα Μέρκελ τα βάζει με τους Ελληνες όταν πετυχαίνουν λίγο πλεόνασμα και το μοιράζουν στους φτωχότερους των συνταξιούχων»* λέει. Και συμπληρώνει με νόημα: *«Ο Χέλμουτ Κολ δε θα συμπεριφερόταν έτσι σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες»*!

Θα λέγαμε ότι... κοπιάρει τον Τσίπρα, που διαχώριζε τον Σαμαρά και διαχωρίζει τον Μητσοτάκη από τους Καραμανλήδες ή διαχωρίζει τον Βενιζέλο και τη Φώφη από τον Παπανδρέου, όμως αυτού του είδους η σπέκουλα είναι συνηθισμένη στην αστική πολιτική. Ηγέτες και σχήματα που θέλουν να αποσπάσουν ψήφους από την επιρροή των αντιπάλων τους, αποτίουν φόρο τιμής στις ηγεσίες των αντίπαλων κομμάτων. Ο Γκάμπριελ, εκτός από την αναφορά στον... ευρωπαϊστή Κολ, με την οποία κάνει άνοιγμα προς τα δεξιά, επιλέγει ως πεδίο κριτικής στον Σόιμπλε και τη Μέρκελ την Ελλάδα, κάνοντας έτσι ένα άνοιγμα προς τ' αριστερά, ώστε να τραβήξει ψήφους που ενδεχομένως να πήγαιναν στη Linke, το αδερφό κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ στη Γερμανία. Μπορεί εδώ στην Ελλάδα ο ΣΥΡΙΖΑ να θεωρείται «πουλητάρι της Αριστεράς», όμως στην πολιτικά αποχαυνωμένη Δυτική Ευρώπη εξακολουθεί να θεωρείται... Αριστερά. Γι' αυτό ο Ολάντ έμπασε τον Τσίπρα ως παρατηρητή στις μαζώξεις κορυφής της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας, γι' αυτό ο Ρέντσι φρόντιζε πάντοτε να δείχνει ότι «ο Αλέξης» είναι «κολλητός» του.

Οι γερμανοί σοσιαλδημοκράτες κρατούσαν αποστάσεις απ' αυτή τη διαδικασία, ρίχνοντας το βάρος κυρίως στην υποστήριξη της γερμανικής κρατικής πολιτικής, στην άσκηση της οποίας δε διαφοροποιήθηκαν ποτέ από τους χριστιανοδημοκράτες και χριστιανοκοινωνιστές συμμάχους τους. Τώρα, όμως, στη Γερμανία αρχίζει προεκλογική περίοδος, οπότε ήρθε ο καιρός για τους σοσιαλδημοκράτες να φορέσουν το βελούδινο γάντι πάνω από τη σιδερένια γροθιά του γερμανικού ιμπεριαλισμού. Η συνέντευξη του Γκάμπριελ στο «Σπίγκελ» και η μισάωρη τηλεφωνική επικοινωνία της Νάλες με την Αχτσιόγλου μας προϊδεάζουν ότι θ' ακολουθήσουν και άλλα «κωλοτριψίματα» με τους Τσιπραίους κατά την προεκλογική περίοδο. Τη διαπραγμάτευση την έχει αναλάβει και θα την κλείσει ο «κακός» Σόιμπλε, ο οποίος άλλωστε έχει να ψαρέψει ψήφους από την ακροδεξιά δεξαμενή (για να μην πάνε στην AfD). Και μόλις γίνουν οι εκλογές, θα κάνουν όλοι «ταμείο». Θα δουν τι κατάφεραν να πάρουν στις κάλπες και ανάλογα με τη δύναμη του κάθε κόμματος θα συγκροτήσουν και πάλι τον κυβερνητικό συνασπισμό. Οι Τσιπραίοι θα παίξουν απλά το ρόλο του αποσμητικού του SPD.

Συμψηφίζουν τις ευθύνες για την αντιλαϊκή πολιτική

«Η μείωση του επιδόματος πετρελαίου θέρμανσης στο ήμισυ προβλέφθηκε στο Νόμο 4336/2015, ο οποίος **ψηφίστηκε από 222 βουλευτές της Ελληνικής Βουλής, μεταξύ αυτών και της ΝΔ**. Εξυπακούεται ότι η αναγκαστικά ψηφισθείσα μείωση του ποσού οδήγησε σε ανάλογη μείωση του αριθμού των δικαιούχων». Αυτό ήταν το «ρεζουμέ» από ένα μακροσκελές non paper, που εκδόθηκε από το υπουργείο Οικονομικών στις 11 Γενάρη, με τίτλο «Απάντηση στην Νέα Δημοκρατία για το επίδομα θέρμανσης» (η έμφαση είναι του πρωτότυπου).

Η επιχειρηματολογία της κυβέρνησης εξαντλείται στο «δεν δικαιούστε για να ομιλείτε», διότι «όλοι μαζί τα ψηφίσαμε»! Το δε αποκορύφωμα της πολιτικής αγυρτείας έρχεται με την κατακλείδα του non paper: «Εξάλλου, η αύξηση των φορολογικών συντελεστών δεν αποτελεί επιλογή της κυβέρνησης αλλά **αναγκαιότητα**, στο πλαίσιο της επίτευξης των δημοσιονομικών στόχων»!

Από τη μια συμψηφίζουν τις ευθύνες όλου του μνημονιακού πολιτικού φάσματος για την εφαρμογή της αντιλαϊκής πολιτικής και από την άλλη ισχυρίζονται ότι αυτή η αντιλαϊκή πολιτική είναι αναγκαιότητα! Πώς το έλεγαν οι θατσερικοί; There Is No Alternative. TINA όπως πολιτογραφήθηκε ως ακρωνύμιο: Δεν Υπάρχει Εναλλακτική Λύση!

Ο ΣΥΡΙΖΑ πετάει κάθε μάσκα, εγκαταλείπει εκείνα τα «ηρωικά» περί «εκβιασμού», «πραξικοπήματος» και υπογραφής «με το πιστόλι στον κρόταφο» και προβάλλει ως αυτό που πραγματικά είναι: μια αστική πολιτική δύναμη, αποφασισμένη να υπερασπιστεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου, ισοπεδώνοντας τα πιο στοιχειώδη δικαιώματα του ελληνικού λαού. Ακόμα και η προνοιακή πολιτική του αστικού κράτους (σ' αυτήν ανήκουν επιδόματα όπως το επίδομα θέρμανσης) πετσοκόβεται, η ίδια η πρόνοια μετατρέπεται σε φιλανθρωπία, κι όλ' αυτά σε μια περίοδο που η φορομηηζία σε βάρος των εργαζόμενων δεν έχει προηγούμενο στην ιστορία της μεταπολεμικής καπιταλιστικής Ελλάδας.

Μονομαχία στο μαύρο βόθρο

Αν προσπαθήσει κάποιος να μετρήσει τις μηνύσεις και τις αγωγές που έχει κάνει ο Καμμένος κατά δημοσιογράφων και ΜΜΕ, δε θα βγάλει άκρη. Από τότε που μπήκε στην πολιτική, ως προσταευόμενος της οικογένειας Μητσοτάκη, δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να καταθέτει μηνύσεις, αγωγές και μηνυτήριες αναφορές. Οχι μόνο κατά μερίδων του Τύπου, αλλά και για διάφορες υποθέσεις δημόσιου ενδιαφέροντος. Η σκανδαλολογία και η συνωμοσιολογία είναι ίδιον του ανδρός, πάνω σ' αυτές έχτισε την πολιτική του καριέρα και δεν υπάρχει περίπτωση ν' αλλάξει. Η διαφορά είναι πως τώρα είναι υπουργός, οπότε έχει τη δύναμη να κινητοποιεί και τον αστυνομικοδικαστικό μηχανισμό, δίνοντας χαρακτήρα αυτόφωρου σε αδικήματα (υπαρκτά ή ανύπαρκτα) που δεν έχουν τέτοιο χαρακτήρα. Για παράδειγμα, κινητοποίησε αστυνομική υπηρεσία που μπούκαρε στα γραφεία των «Παραπολιτικών», για να βρουν «στοιχεία» για τη διάπραξη του αδικήματος «της απόπειρας κακουργηματικής εκβίασής μου, με απειλή βλάβης του λειτουργήματός μου, κατ'επάγγελμα και κατά συνήθεια». Φυσικά, δε βρήκαν κάτι και η μήνυση Καμμένου κατά Κουρτάκη και Τζένου διαχωρίστηκε ως προς αυτό το σκέλος. Μετά από την καθιερωμένη τρίμηερη αναβολή, ο εκδότης και ο αρχισυντάκτης της φυλλάδας θα δικάζονταν χτες Παρασκευή στο Μονομελές κατηγορούμενοι για συκοφαντική δυσφήμηση. Αυτό το αδίκημα τιμωρείται μόνο κατ' έγκληση και δε χρειάζεται πολλή σκέψη για να καταλάβει κανείς πως η αστυνομική κουστωδία που συνέλαβε τον Τζένο μέσα στα γραφεία της εφημερίδας του δεν είχε τη δυνατότητα να εξακριβώσει αν πράγματι διαπράχτηκε συκοφαντική δυσφήμηση. Αν την έγκληση είχε υποβάλει ένας απλός πολίτης και όχι ένας υπουργός, θα ακολουθούσε τη συνήθη ποινική διαδικασία (προανάκριση και μετά άσκηση ή μη άσκηση δίωξης) και όχι την αυτόφωρη.

Ο καισαρισμός του Καμμένου, όμως, με την πλήρη κάλυψη του Τσίπρα, δεν πρέπει να μας οδηγήσει σε μια γενικού τύπου υπεράσπιση αυτών με τους οποίους αντιδικεί. Οποιος καταφέρει να κρατήσει κλειστή τη μύτη του και να διαβάσει το περιεχόμενο της εκπομπής των Κουρτάκη-Τζένου στο ραδιοσταθμό τους, την οποία παραθέτει στη μήνυσή του ο Καμμένος, θα διαπιστώσει ότι πρόκειται πραγματικά για βοθρομαχία. Κατηγορούν τον Καμμένο για αλκοολισμό, λένε ότι κάποιο από τα παιδιά του συχνάζει στα Εξάρχεια και αναρωτιούνται «εάν το τελευταίο διάστημα, λόγω των σχέσεων που έχει ο γιος του με διάφορα παρακρατικά μαγαζιά, έχει αρχίσει ο κ. Καμμένος να θεωρεί συμπαθή κοινωνική τάξη τους Κουφοντίνες, τους Γιωτόπουλους και τους Μαζιώτηδες», κι όλ' αυτά με μια χυδαιότητα που σου προκαλεί τάση για εμετό.

Αυτός είναι ο κόσμος του Καμμένου. Τέτοιου τύπου αντιπαραθέσεις έχει με διάφορους τύπους (θυμηθείτε τη σύγκρουση με τον Γιαννακόπουλο, που την έφτασε μέχρι τη Βουλή), έτσι αλληλοτρώγονται και τρέφονται ο μεν και οι δε.

Αθάνατοι!

Σαν αύριο, συμπληρώνονται 98 χρόνια από τη δολοφονία της Ρόζα Λούξεμπουργκ και του Καρλ Λίμπκνεχτ, ηγετών του νεοσύστατου Κομμουνιστικού Κόμματος Γερμανίας και εξεχουσών μορφών του παγκόσμιου επαναστατικού προλεταριακού κινήματος.

Εχοντας συντρίψει την εξέγερση των βερολινέζων εργατών, με τη βοήθεια των αποβρασμάτων των «Φράικορπς», προγόνων των ναζιστικών Ταγμάτων Εφόδου, η γερμανική σοσιαλδημοκρατία, ηγέτιδα της αστικής αντεπανάστασης, έβαψε τα χέρια της στο αίμα των δυο επαναστατών ηγετών, που τους δολοφόνησαν εν ψυχρώ αποθηριωμένοι στρατιωτικοί.

Μιλώντας σε συγκέντρωση καταγγελίας στις 19 Γενάρη του 1919, ο Λένιν είπε: *«Σήμερα στο Βερολίνο η αστική τάξη και οι σοσιαλπροδότες πανηγυρίζουν. Κατάφεραν να δολοφονήσουν τον Καρλ Λίμπκνεχτ και τη Ρόζα Λούξεμπουργκ. Ο Εμπερτ και ο Σαϊντεμαν, που τέσσερα ολόκληρα χρόνια έσπρωχναν τους εργάτες στο σφαγείο για ληστρικά συμφέροντα, ανέλαβαν τώρα το ρόλο δημίων των προλεταριακών ηγετών. Το παράδειγμα της επανάστασης στη Γερμανία μας πείθει ότι η "δημοκρατία" δεν είναι παρά ένα προκάλυμμα της αστικής καταλήστευσης και της πιο άγριας βίας».*

Και το Μάρτη της ίδιας χρονιάς, στο ιδρυτικό συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς, αναπτύσσοντας τις θέσεις του για την αστική δημοκρατία και τη δικτατορία του προλεταριάτου: *«Η δολοφονία του Καρλ Λίμπκνεχτ και της Ρόζας Λούξεμπουργκ αποτελεί γεγονός κοσμοϊστορικής σημασίας, όχι μόνο γιατί βρήκαν τραγικό θάνατο οι καλύτεροι άνθρωποι και ηγέτες της πραγματικά προλεταριακής, της Κομμουνιστικής Διεθνούς, αλλά και γιατί αποκαλύφθηκε πέρα για πέρα η ταξική ουσία ενός κράτους προηγμένου σε ευρωπαϊκή κλίμακα - μπορούμε να πούμε δίχως υπερβολή σε παγκόσμια κλίμακα. Αν κάτω από μια κυβέρνηση σοσιαλπατριωτών οι αξιωματικοί και οι καπιταλιστές μπόρεσαν να δολοφονήσουν ατιμώρητα κρατούμενους, δηλαδή ανθρώπους που η κρατική εξουσία τους είχε θέσει κάτω από τη φρούρησή της, βγαίνει το συμπέρασμα πως η ρεπουμπλικανική δημοκρατία στην οποία μπόρεσε να συμβεί ένα τέτοιο πράγμα δε είναι παρά δικτατορία της αστικής τάξης».*

Για μια πληρέστερη γνώση του ιστορικού πλαισίου, των ταξικών ανταγωνισμών και των γεγονότων που οδήγησαν στη δολοφονία των δύο κομμουνιστών ηγετών, αλλά και όσων ακολούθησαν στη Γερμανία του Μεσοπολέμου και οδήγησαν στην άνοδο του ναζισμού στην εξουσία, συστήνουμε τη μπροσούρα της Κόντρας «Διδάγματα από το Μεσοπόλεμο». Γιατί η καλύτερη τιμή στους νεκρούς επαναστάτες είναι να διδασκόμαστε από το παράδειγμά τους και από το έργο τους.

NOVARTIS

Ενα διαρκές σκάνδαλο σε συσκευασία σκανδαλολογίας προς εκμετάλλευση

Σύσκεψη με υπουργούς είχε στο Μαξίμου ο Τσίπρας, προκειμένου να σχεδιάσουν την αντιμετώπιση του σκανδάλου Novartis. Το μόνο που σχεδίασαν, όμως, είναι η πολιτική εκμετάλλευση και της παραμικρής αποκάλυψης που θα υπάρχει για στελέχη των προηγούμενων κυβερνήσεων. Είναι το μόνο που τους ενδιαφέρει, το μόνο από το οποίο μπορούν να βγάλουν πολιτική υπεραξία. Γιατί το σκάνδαλο Novartis είναι μια αμερικανο-ελβετική υπόθεση, καθώς είναι η αμερικάνικη Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς που κινεί τα νήματα και που θα κλείσει την υπόθεση, αν η ελβετική φαρμακοβιομηχανία «προσκυνήσει» το αμερικάνικο σύστημα.

Επαναλαμβάνεται, δηλαδή, αυτό που είχε γίνει με τη Siemens και τη Volkswagen. Οι ευρωπαϊκές εταιρίες, όταν πιαστούν στο δόκανο του αμερικάνικου τιμωρητικού μηχανισμού και διαπιστώσουν ότι δεν έχουν διέξοδο διαφυγής, αλλά κινδυνεύουν να χάσουν την τεράστια αμερικάνικη αγορά, κλείνουν κάποιο «ντιλ», πληρώνουν κάποιο μη ευκαταφρόνητο πρόστιμο και οι αμερικάνικες αρχές κλείνουν την υπόθεση, σφραγίζουν το φάκελο και αρνούνται να προσφέρουν σε οποιαδήποτε άλλη χώρα το παραμικρό στοιχείο.

Και πώς εμπλέκεται η Ελλάδα στο σκάνδαλο; Οταν στις ΗΠΑ ανοίγει μια τέτοια υπόθεση, οι ανταγωνίστριες εταιρίες που κινούν τα νήματα ενεργοποιούν δικηγορικές φίρμες και γραφεία ντετέκτιβ προκειμένου να βρουν μάρτυρες. Στην περίπτωση της Novartis, η οποία στις ΗΠΑ φαίνεται πως είχε θωρακίσει την «αφανή» της δράση, ξαμολύθηκαν να βρουν μάρτυρες σε χώρες όπως η Πολωνία, η Ρουμανία, η Ουγγαρία και η Ελλάδα. Σ' αυτούς τους μάρτυρες τάζουν «παρά με ουρά», που θα βγει από το πρόστιμο που θα πληρώσει η ερευνώμενη εταιρία. Ετσι, δύο Ελληνες, στελέχη της Novartis εδώ, βρέθηκαν να καταθέτουν στις αμερικάνικες και όχι στις ελληνικές αρχές! Αν σκεφτούμε ότι η Novartis απειλείται με πρόστιμο εκατοντάδων εκατομμυρίων δολαρίων, αντιλαμβάνεστε ποιο είναι το κίνητρο των «πληροφοριοδοτών» (whistleblowers στην αμερικάνικη δικαστική αργκό).

Ενα άλλο στέλεχος της Novartis απειλούσε χριστουγεννιάτικα να σαλτάρει από έναν ψηλό όροφο του «Χίλτον» στο κενό, διαμαρτυρόμενο ότι τζάμπα η εταιρία του φορτώνει ευθύνες και χρειάστηκε να παρέμβει «διαπραγματευτής» της αστυνομίας για να πειστεί να μη σαλτάρει. Φαίνεται ότι τον πέρασαν για έναν εκ των πληροφοριοδοτών και τον στρίμωξαν. Ή φοβήθηκε μην έχει την τύχη του Κώστα Τσαλικίδη, που τον σκότωσαν γιατί κάτι ήξερε ή κάτι βρήκε για το σκάνδαλο των υποκλοπών, και μ' αυτό τον τρόπο επέλεξε να δημοσιοποιήσει την περίπτωσή του, επιζητώντας αστυνομική προστασία. Εκτοτε, πάντως, δεν ξανακούσαμε τίποτα γι' αυτόν.

Αμέσως μόλις έγινε γνωστό από τον Τύπο ότι υπήρξαν καταθέσεις Ελλήνων, στελεχών της Novartis, στις αμερικάνικες αρχές, ο Κοντονής έστειλε τα δημοσιεύματα στην εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και ζήτησε τη διερεύνηση της βασιμότητάς τους. Αυτό έγινε στις 14 Δεκέμβρη. Μετά, μάλλον διαπίστωσαν ότι υπάρχει «ψωμί» και αποφάσισαν να ετοιμαστούν για μια γερή δόση σκανδαλολογίας, που θα περιλάβει στελέχη που υπηρέτησαν τις προηγούμενες κυβερνήσεις, αλλά και πολιτικά πρόσωπα. Διαρροές από το γνωστό κέντρο προπαγάνδας του Μαξίμου έκαναν λόγο για εμπλοκή ενός πρώην πρωθυπουργού και τουλάχιστον έξι υπουργών. Το σκάνδαλο της Novartis θα αποδειχτεί μεγαλύτερο από εκείνο της Siemens, δήλωσε ο Κοντονής, λες και είδε ξαφνικά αυτό που οι αρμόδιοι συνάδελφοί του (στο υπουργείο Υγείας) δεν έβλεπαν.

Στοιχεία από τους Αμερικανούς δεν πρόκειται να πάρουν, όπως είπαμε. Οπότε τι θα μείνει; Στοιχεία για κάποια πληρωμένα από την ελβετική εταιρία ταξίδια στελεχών σε συνέδρια στο εξωτερικό, καθώς και για χορηγίες σε κάποιες «παρένθετες» εταιρίες, όπως μια... οικογενειακή εταιρία της πανεπιστημιακού Μ. Γείτονα και μια εταιρία που είχε ο πρώην σύμβουλος υπουργών (από εποχής Καραμανλή ακόμα) Ν. Μανιαδάκης, μαζί με τη σύζυγό του, πρώην τραγουδιάρα, Χ. Φαρμάκη.

Αυτά τα στοιχεία, και άλλα που ενδεχομένως θα βρουν, είναι αρκετά για να στήσουν μια επιχείρηση σκανδαλολογίας ενάντια στη ΝΔ (ενδεχομένως και σε τμήμα του ΠΑΣΟΚ), πίσω από την οποία θα κρυφτεί το πραγματικό σκάνδαλο.

Είναι κοινό μυστικό ότι οι φαρμακευτικές εταιρίες λαδώνουν όποιον μπορεί να τους φανεί χρήσιμος. Είναι γνωστό ότι η όποια επιστημονική έρευνα γίνεται με τις «χορηγίες» αυτών των εταιριών και έχει ως αποκλειστικό αντικείμενο το «σπρώξιμο» των φαρμάκων τους και ιδιαίτερα των πιο ακριβών απ' αυτά. Προτίθεται ο ΣΥΡΙΖΑ να τα βάλει μ' αυτό το κύκλωμα; Εδώ γελάνε. Εδώ οι κλίκες των πανεπιστημιακών καμαρώνουν όταν παίρνουν «χορηγίες» από τις εταιρίες και το θεωρούν αυτό ως ένδειξη... επιστημοσύνης. Οσο πιο πολλά παίρνεις τόσο καλύτερος είσαι!

Επειδή θ' ακούσουμε μεγάλα λόγια, θα ρωτήσουμε το εξής απλό: δύο χρόνια στην εξουσία (μισή κυβερνητική θητεία) έκανε το παραμικρό ο ΣΥΡΙΖΑ για ν' αλλάξει αυτή την κατάσταση, για να πλήξει τα συμφέροντα των κολοσσών του φαρμάκου (ξένων και ντόπιων) και να διαλύσει το βρόμικο κύκλωμα που έχουν στήσει, για να οργανώνει το πλιάτσικο σε βάρος του ελληνικού λαού;

Πρόσφυγες και μετανάστες

Αντικείμενα για κάθε είδους πλιάτσικο

Η φωτογραφία δεν είναι από το σκεπασμένο με χιόνι στρατόπεδο συγκέντρωσης της Μόριας, όπως θα απαντούσατε αν σας ρωτούσαμε. Η φωτογραφία τραβήχτηκε στις 29 του περασμένου Νοέμβρη στην Πέτρα Ολύμπου. Εκεί, σε υψόμετρο πάνω από 1.000 μέτρα, είχαν πετάξει κυριολεκτικά σε μια θερινή κατασκήνωση 240 πρόσφυγες. Το πρώτο χιόνι σκέπασε τις σκηνές κι ευτυχώς που υπήρχαν παραδίπλα τα κτίρια του παλιού Ψυχιατρείου της Πέτρας, όπου τους μετέφεραν για να μην πεθάνουν παγωμένοι και αβοήθητοι. Την άλλη μέρα χρειάστηκε ολόκληρη επιχείρηση για ν' ανοίξει ο δρόμος και να πάνε τρία λεωφορεία να μεταφέρουν τους πρόσφυγες.

Το περιστατικό θάφτηκε επιμελώς από την εγχώρια «ενημέρωση», μολονότι οι εικόνες έκαναν το γύρο του Διαδικτύου διεθνώς. Στις στήλες της εγχώριας «ενημέρωσης» υπήρχε χώρος μόνο για τις καθησυχαστικές δηλώσεις του Μουζάλα, που με το γνωστό ύφος της ποντικομαμής δήλωνε: «Το στοίχημα του ξεχειμωνιάσματος των προσφύγων κερδήθηκε». Οι εικόνες ντροπής μετά τον πρόσφατο χιονιά ήρθαν να επιβεβαιώσουν ποιο στοίχημα κερδήθηκε. Και πάλι, οι έμποροι του θεάματος επικεντρώθηκαν στη Μόρια, λες και στην υπόλοιπη Ελλάδα οι πρόσφυγες καλοπερνούν, κλεισμένοι σε παραπήγματα εγκαταλελειμμένων στρατοπέδων.

Οι πρόσφυγες είναι αντικείμενα κάθε είδους πλιάτσικου. Από το κράτος, από τις ΜΚΟ, από πολιτευτές και στελέχη των κομμάτων εξουσίας, από τους αετονύχηδες των κάθε είδους «εφοδίων». Ο πυρήνας του προβλήματος, έτσι όπως εμφανίζεται στη σημερινή Ελλάδα, περιλαμβάνει δυο δεδομένα:

Πρώτο, ότι αποφάσισαν να μετατρέψουν την Ελλάδα σε μια απέραντη φυλακή για πρόσφυγες και μετανάστες, με τα περίφρακτα hot spot των νησιών να χρησιμοποιούνται ως «ελαφριά» Γκουαντανάμο, για να δείχνουν σε όσους σκέφτονται να έρθουν εδώ ποια θα είναι η τύχη τους. Αλλιώς, θα είχαν μεταφέρει τον κόσμο από τα νησιά στην ηπειρωτική Ελλάδα και δε θα είχαμε τη ντροπή της Μόριας.

Δεύτερο, ότι αποφάσισαν να «φιλοξενήσουν» τους πρόσφυγες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Μακριά από τους οικιστικούς ιστούς, μακριά από τους έλληνες πολίτες και τους παλιούς μετανάστες και πρόσφυγες, σε δομές-γκέτο επιτηρούμενες από στρατό και αστυνομία και ελεγχόμενες από τις ΜΚΟ που σε διαφορετική περίπτωση δε θα είχαν λόγο ύπαρξης, θα είχαν χάσει την «πελατεία».

Ξέρετε πόσα παίρνει ο «country officer» μιας μεγάλης διεθνούς ΜΚΟ; Δέκα χιλιάρικα το μήνα! Πόσα να παίρνουν, άραγε, διάφορα στελέχη των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ που τα διόρισαν διοικητές των στρατοπέδων; Πάνω από δύο χιλιάρικα, σίγουρα. Πόσα κονομάνε κάτι κέτερινγκ της συμφοράς που έχουν αναλάβει εργολαβικά τη σίτιση των στρατοπέδων συγκέντρωσης με άθλιο φαγητό;

Υπάρχουν κάποιες μεγάλες ξένες ΜΚΟ, που αφού έβγαλαν ό,τι έβγαλαν εδώ κι ένα χρόνο, αποφάσισαν να την κάνουν από την Ελλάδα, αφήνοντας στη μέση τα «κοινωνικά» προγράμματα που ξεκίνησαν. Η IMC (International Medical Corps) κάνει ομαδικές απολύσεις. Κι επειδή δεν μπορεί να απολύσει περισσότερους από 6 εργαζόμενους το μήνα (έχει περίπου 100), έφερε μάνατζερ που προσπαθεί να πείσει τους εργαζόμενους να δηλώσουν ότι αποχωρούν παίρνοντας 1,5 μισθό αποζημίωση! Και δεν είναι η μόνη.

Για να σταματήσει (ή έστω να περιοριστεί) αυτό το πλιάτσικο ένας μόνο τρόπος υπάρχει: να διαλυθούν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και να ενσωματωθούν οι πρόσφυγες -όσο αυτό είναι δυνατόν- στην ελληνική κοινωνία. Αλλιώς η ντροπή θα μας στιγματίσει όλους.

Φυλάκισαν το παιδί για να το ανακρίνουν

Οταν συνελήφθη η Πόλα Ρούπα και της άρπαξαν το παιδί για να το κλείσουν στο θάλαμο μιας παιδοψυχιατρικής κλινικής, απαγορεύοντας κάθε επαφή με τον έξω κόσμο, μολονότι ζήτησε αμέσως να παραδοθεί το παιδί στην αδερφή της και τη μητέρα της, ήταν φανερό πως επρόκειτο για μια εκδικητική πράξη. Αρπαξαν το παιδί και το υπέβαλαν σε μια τεράστια ψυχική ταλαιπωρία για να εκδικηθούν τους γονείς του για τη δράση τους ως μέλη του Επαναστατικού Αγώνα.

Στο πρώτο δημοσίευμά μας, στην ιστοσελίδα της «Κόντρας», σημειώναμε: « Την εποχή του μοναρχοφασισμού, που μάζευαν στα κολαστήρια της Φρειδερίκης, κατ' ευφημισμόν ονομαζόμενα «παιδοπόλεις» τα παιδιά των κομμουνιστών και των αγωνιστών της Αντίστασης, για να τα «αναμορφώσουν εθνικώς», αναβιώνει η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αρνούμενη να παραδώσει το ανήλικο παιδί της Πόλας Ρούπα και του Νίκου Μαζιώτη στην οικογένεια της πρώτης και εκφράζοντας τη θέληση να κλείσει το παιδί σε ίδρυμα!».

Οσα ακολούθησαν είναι γνωστά. Η Π. Ρούπα και ο Ν. Μαζιώτης προχώρησαν σε απεργία πείνας και δίψας, απαιτώντας να σταματήσει η ομηρία του παιδιού τους και να παραδοθεί αυτό στους συγγενείς τους. Τους συντρόφεψε η Κ. Αθανασοπούλου, που συνελήφθη παράλληλα με την Π. Ρούπα και ανέλαβε την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή της στον ΕΑ. Οι πολιτικοί κρατούμενοι σε όλες τις πτέρυγες του Κορυδαλλού προχώρησαν σε στάση, η οποία κλιμακώνόταν. Κινητοποιήσεις έκαναν και κοινωνικοί κρατούμενοι σε διάφορες φυλακές της χώρας. Αναπτύχθηκε ένα ευρύ κύμα συμπαράστασης, που απλώθηκε ακόμα και σε προσωπικότητες του αστικού κόσμου.

Παρά ταύτα, αντί να κρατήσει κάποιες αποστάσεις, κρυπτόμενη πίσω από την «ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης», η κυβέρνηση Τσίπρα βγήκε και υιοθέτησε πλήρως τις αποφάσεις των διωκτικών μηχανισμών με ανακοίνωση του Κοντονή. Το παιδί κλείστηκε στην παιδοψυχιατρική κλινική «για την προστασία του» ανακοίνωσε ο Κοντονής! Και επέτρεψε την επικοινωνία του με τη γιαγιά και τη θεία του δύο σχεδόν μέρες μετά τον εγκλεισμό.

Μια μέρα αργότερα, κι ενώ η ανακοίνωση του υπουργείου υπαινισσόταν ότι αυτές οι διαδικασίες είναι χρονοβόρες, η «γραφειοκρατία» κινήθηκε κυριακάτικα και παρέδωσε το παιδί εκεί που έπρεπε να παραδοθεί από την πρώτη στιγμή. Ακόμα και σ' αυτή την απόφαση, όπως σημειώσαμε αμέσως στην ιστοσελίδα μας, εμφιλοχώρησε η εκδικητικότητα του συστήματος. Το παιδί παραδόθηκε μόνο στη γιαγιά (και όχι και στη θεία του, που επίσης είχε ζητήσει την επιμέλεια), ενώ τέθηκαν όροι που δεν έχουν τεθεί σε ανάλογες περιπτώσεις (π.χ. στην απόδοση του παιδιού των Σταμάτη-Τσοχατζόπουλου στους συγγενείς του).

Βλέποντας τα γεγονότα από κάποια χρονική απόσταση και αφού στο μεταξύ διαβάσαμε τις ανακοινώσεις ειδικών, που αναφέρονταν σε ζητήματα ιατρικής δεοντολογίας και νομιμότητας σε τέτοιες υποθέσεις (επείγουσα ανοικτή επιστολή στους υπουργούς Υγείας του Ενωτικού Κινήματος για την Ανατροπή και καταγγελία πλειάδας ειδικών επιστημόνων της ψυχικής υγείας και της εκπαίδευσης), είμαστε πεπεισμένοι ότι αυτό που συντελέστηκε είναι κάτι χειρότερο από τη δεδομένη πράξη εκδίκησης ενάντια στους Ρούπα-Μαζιώτη. Αυτό που συντελέστηκε είναι ένα έγκλημα. Το παιδί κλείστηκε με εισαγγελική παραγγελία στην παιδοψυχιατρική κλινική, χωρίς να έχει κανένα πρόβλημα, και απομονώθηκε και από τη μητέρα του και από το συγγενικό περιβάλλον, προκειμένου να «ανακριθεί» με μεθόδους που γνωρίζουν καλά οι ειδικοί, μπας και μπορέσουν να του πάρουν κάτι που θα διευκόλυνε την αστυνομική έρευνα. Τηρουμένων των αναλογιών, σε βάρος του όχρονου παιδιού συντελέστηκε ό,τι συντελέστηκε και σε βάρος του πολυτραυματία Σάββα Ξηρού, όταν ανακρίθηκε δεμένος σ' ένα κρεβάτι της Εντατικής του «Ευαγγελισμού». Και τότε, ειδικοί με βαρύγδουπους πανεπιστημιακούς τίτλους, είχαν πάρει μέρος στην ανάκριση, λειτουργώντας ως σύμβουλοι του Διώτη και του Σύρρου.

Καμιά εισαγγελική παραγγελία για εγκλεισμό δεν μπορεί να υλοποιηθεί χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των γιατρών. Οι γιατροί της παιδοψυχιατρικής κλινικής διαπίστωσαν αμέσως ότι το παιδί δεν έχει κανένα πρόβλημα και σφείλαν να αρνηθούν τον εγκλεισμό του σ' ένα θάλαμο με βαριά περιστατικά. Δεν το έκαναν και όλοι μπορούμε να καταλάβουμε το λόγο: έβγαλαν τη μπλούζα του γιατρού και φόρεσαν τη στολή του δεσμοφύλακα και του ανακριτή.

Γι' αυτό και το θέμα κουκουλώθηκε αμέσως. Κι όχι μόνο κουκουλώθηκε, αλλά δόθηκε γραμμή να σκεπαστεί με μια θορυβώδη εκστρατεία τρομο-υστερίας με τη «λίστα Ρούπα» και τους «στοχοποιημένους πολιτικούς». Ο ίδιος ο Τόσκας τηλεφώνησε στον Μητσοτάκη και τον Σαμαρά για να τους πει ότι είναι στη «λίστα Ρούπα». Ο ίδιος έστειλε τον αρχηγό της μπατσαρίας μαζί με ασφαλίτες της Αντιτρομοκρατικής για να κάνουν ενημέρωση στον Μητσοτάκη για τα «ευρήματα». Κι αφού έγινε ο σχετικός ντόρος και πήραν «φωτιά» τα παπαγαλάκια, ο ίδιος ο Τόσκας βγήκε σε τηλεοπτικό κανάλι για να πει ότι «δεν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ανησυχίας. Υπάρχουν απλά αναγραφές ονομάτων και τίποτα παραπάνω»!

Τελευταία προβολή απόψε

Δεύτερη και τελευταία προβολή απόψε της ιστορικής κινηματογράφησης της «Μάνας Κουράγιο» του Μπέρτολτ Μπρεχτ, με όλο το δυναμικό του Berliner Ensemble επί σκηνής, με επικεφαλής τη μεγάλη Χελένε Βάιγκελ.

Η προβολή ξεκινά στις 8 ακριβώς (λόγω της μεγάλης διάρκειας του έργου) και μετά την ολοκλήρωσή της θα ακολουθήσει συζήτηση,

Μην την χάσετε

Προβολές και συζητήσεις

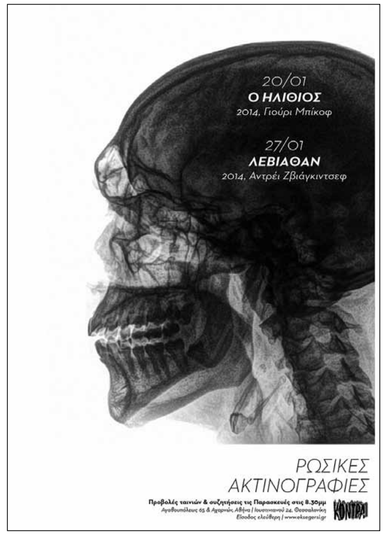

Λαϊκο Γλεντι

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ "ΚΟΝΤΡΑΣ"

Σαββατο 21/1

ΜΕΤΑ ΤΙΣ 21.00

ΜΕ ΤΟΥΣ

ΑΡΓΥΡΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
(κιθάρα-φωνή) - **ΚΩΣΤΑ ΤΣΙΓΩΝΙΑ** (μπουζούκι-φωνή)
ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΜΠΑΣΑΚΑΡΟΥ (φωνή)
ΔΗΜΗΤΡΗ ΝΤΙΩΝΙΑ (μπαγλαμάς-φωνή)

ΚΟΝΤΡΑ
Αγαθουπολεως 65 & Αχαρνων
ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Ελεύθερη πρόσβαση

Με τα συμφέροντα τίνος είσαι;

Διαβάζουμε στην εφημερίδα Αυγή (4/1/2017): *«Για τους γνώστες, πάντως, η πρόσβαση στην Τριτοβάθμια είναι σαφές ότι δεν θα είναι τόσο "ελεύθερη" όσο ακούγεται - παρ' όλο που κάτι τέτοιο αποτελεί διαχρονικό προβληματισμό στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ. Κι αυτό γιατί, όπως εξηγούν εκπαιδευτικοί αναλυτές, θα οδηγούσε σε συνωστισμό αποφοίτων σε μεγάλες και περιζήτητες σχολές, με αποτέλεσμα η ευθύνη επιλογής για την εισαγωγή στα ΑΕΙ να μετακυλιόταν στα τελευταία. Αυτό θα σήμαινε ότι δεν θα υπήρχε τρόπος να εγγυηθεί κανείς τον αξιοκρατικό χαρακτήρα της εισαγωγής, κάτι που εγγυάται σήμερα το αδιάβλητο σύστημα των πανελλαδικών.*

Εθνικό Απολυτήριο

Κατά τις μέχρι τώρα πληροφορίες, η βασική σκέψη είναι το Εθνικό Απολυτήριο να λαμβάνεται μέσα από μια εξεταστική διαδικασία σε κοινά θέματα πανελλαδικά για υποψήφιους με κοινές επιλογές μαθημάτων κατά τις δύο τελευταίες τάξεις του Λυκείου. Τα εξεταζόμενα μαθήματα που θα έχουν βαρύτητα για την εισαγωγή στην Τριτοβάθμια θα είναι περιορισμένα - εξάλλου, ο περιορισμός των μαθημάτων αποτελεί στόχο για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Προφίλ υποψήφιου

Ακόμη, εξετάζεται ο τρόπος με τον οποίο θα υπάρξει πρόνοια ώστε ο κάθε μαθητής να μπορεί να διαμορφώνει "προφίλ" μέσα από τις επιλογές των μαθημάτων που θα κάνει, προφίλ το οποίο θα αποτυπώνεται στο Εθνικό Απολυτήριο, που θα μετράει -με τρόπο που δεν έχει καθοριστεί πλήρως- για την εισαγωγή στα ΑΕΙ. Κατά τις πληροφορίες, είτε ένας ελάχιστος βαθμός ανά ορισμένα μαθήματα του απολυτηρίου ή ένας ελάχιστος βαθμός στο σύνολό του τουλάχιστον για τις σχολές υψηλής ζήτησης θα αποτελεί προϋπόθεση για τους υποψήφιους. Μέσα στις σκέψεις βρίσκεται, πάντως, και το αν θα μπορεί το Εθνικό Απολυτήριο να συνδεθεί με επαγγελματικά δικαιώματα».

Τι ομολογείται εδώ από το κομματικό έντυπο των συριζαίων;

Πρώτον, ότι ελεύθερη πρόσβαση δεν θα υπάρξει. Γιατί, κατά τους συριζαίους, που είναι διαχρονικά «υπό βαθειά σκέψη» για το ζήτημα, θα υπάρξει συνωστισμός στις σχολές υψηλής ζήτησης.

Δεύτερον, θα υπάρχουν εξετάσεις πανελλαδικού χαρακτήρα σε κάποια μαθήματα, ενώ σε κάποια άλλα οι εξετάσεις θα διενεργούνται ενδοσχολικά. Θα υπάρχουν συντελεστές βαρύτητας σε μαθήματα επιλογής. Μελετάται το ενδεχόμενο να υπάρχει βάση εισαγωγής σε κάποια μαθήματα ή για το σύνολο των μαθημάτων για τις σχολές υψηλής ζήτησης.

Τρίτον, οι «ατομικές διαδρομές» του μαθητή μέσα στο Λύκειο (επίπεδα μαθημάτων, βασικό και υψηλό, επιλογές μαθημάτων) θα καθορίζουν το «προφίλ» του και θα είναι καθοριστικές για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Για μια ακόμη φορά, λοιπόν, συλλαμβάνεται ψευδόμενος ο Τσίπρας, ο οποίος δημαγωγώντας ξετσίπωτα στο πρωτοχρονιάτικο μήνυμά του δήλωσε: *«Το 2017, μέχρι τον Σεπτέμβριο, θα προχωρήσουμε σε μια μεγάλη τομή στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Για να ξεφύγουμε επιτέλους από ένα σχολείο-εξεταστικό κέντρο. Και να υλοποιήσουμε το πάγιο αίτημα για ελεύθερη πρόσβαση στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση».*

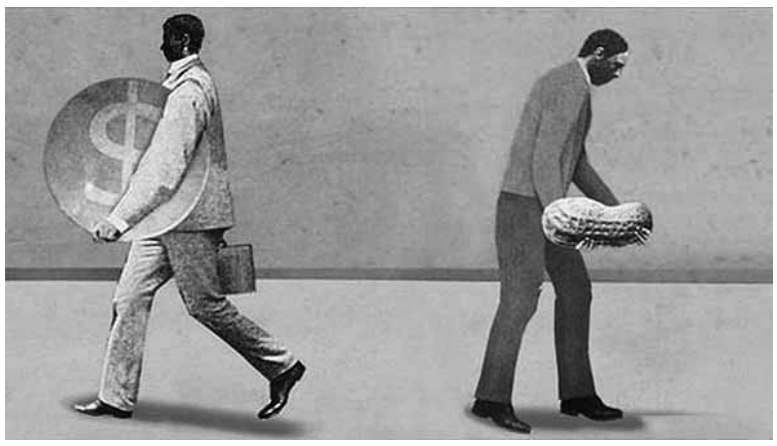

Τα επικοινωνιακά παιχνίδια των συριζαίων, που παίζουν με τον πόθο της νεολαίας για πανεπιστημιακή εκπαίδευση και επαγγελματική αποκατάσταση, κάποτε τελειώνουν. Οπως και να 'χει, τους επόμενους μήνες θα ξέρουμε τις προθέσεις της συγκυβέρνησης για την «εκπαιδευτική μεταρρύθμιση», που θα κινούνται σίγουρα το πλαίσιο που ορίζουν τα πορίσματα των επιτροπών Λιάκου και Γαβρόγλου, ανεξάρτητα από τις παραλλαγές που θα επιλεγούν τελικά.

Αυτές, άλλωστε, δεν έχουν τόση σημασία. Ο πυρήνας, όπως προκύπτει από όλες τις μέχρι σήμερα δηλώσεις του υπουργού Παιδείας (και του προγενέστερου Φίλη), παραμένει και είναι καθαρά αντιδραστικός και στην κατεύθυνση της έντασης των ταξικών φραγμών για τα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων: Είναι η δημιουργία ενός αριστοκρατικού Λυκείου για λίγους κι εκλεκτούς, η καθιέρωση πολλαπλών αξιολογικών κρίσεων (και πανελλαδικών εξετάσεων) για την απόκτηση του «έγκυρου» Εθνικού Απολυτήριου, οι διαφορετικές ταχύτητες για την απόκτησή του, η κατηγοριοποίηση των μαθητών, οι αυστηρές προϋποθέσεις για την είσοδο στις περιζήτητες σχολές, ο περιορισμός στις επιλογές, κ.λπ.

Για όλα αυτά έχουμε γράψει πολλές φορές και αναλυτικά σε προηγούμενα φύλλα της Κόντρας. Εδώ θα σταθούμε μόνο σε ένα σημείο: Στο επιχείρημα των συριζαίων ότι η ελεύθερη πρόσβαση θα δημιουργούσε συνωστισμό υποψήφιων στις περιζήτητες σχολές, γεγονός που θα μετακυλούσε το πρόβλημα στα ίδια τα ΑΕΙ και επομένως θα ακύρωνε τον «αξιοκρατικό χαρακτήρα της εισαγωγής».

Καταρχάς να σημειώσουμε ότι όλες οι εκπαιδευτικές βαθμίδες λειτουργούν στο έδαφος του ταξικού διαχωρισμού της κοινωνίας. Τα παιδιά της εργατικής τάξης, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων έρχονται στο σχολείο με ένα πολύ βεβαρημένο μπαγκράουντ (οικονομικό, μορφωτικό, πολιτιστικό), που παίζει καθοριστικό ρόλο στη μορφωτική τους πορεία. Το μικρό ποσοστό των εξαιρέσεων, που διαθέτει πολύ ισχυρά ψυχικά και διανοητικά αποθέματα και κατορθώνει να φθάσει στην ανώτατη βαθμίδα και μάλιστα στις πανεπιστημιακές σχολές, που θεωρούνται περιζήτητες και υψηλού κοινωνικού γοήτρου, απλώς επιβεβαιώνει τον κανόνα.

Τα παιδιά αυτά, παιδιά ενός κατώτερου θεού, έχουν γενικά επίγνωση των δυνατοτήτων τους, ατομικών και οικογενειακών. Συνεπώς, το επιχείρημα ότι αυτά θα επιδιώξουν μαζικά την είσοδό τους στις σχολές υψηλής ζήτησης με τις μεγάλες απαιτήσεις και τις αυξημένες δυσκολίες σε περίπτωση που υπάρξει ελεύθερη πρόσβαση, είναι κάλπικο. Ακόμη και στην περίπτωση που θεωρήσουμε ότι αυτό θα συμβεί στην αρχή, είναι σίγουρο ότι στη συνέχεια το φαινόμενο θα ατονήσει, καθώς δεν έχουν εκλείψει τα βαρίδια του ταξικού διαχωρισμού, ενώ και οι δυσκολίες φοίτησης είναι πολύ μεγάλες.

Ενα άλλο επιχείρημα που ακούγεται είναι ότι η κοινωνία «μας» διαθέτει πληθώρα πτυχιούχων που το σύστημα δεν μπορεί να απορροφήσει. Για να απαντήσουμε σε αυτή την ένσταση ας θέσουμε τα ακόλουθα ερωτήματα:

◆ Γιατί να υπάρχουν αδιόριστοι εκπαιδευτικοί και τα τμήματα να είναι πληθωρικά; Γιατί, π.χ. να γίνονται δεύτερες και τρίτες αναθέσεις μαθημάτων στους εκπαιδευτικούς και να μη διορίζονται οι αντίστοιχες ειδικότητες; Γιατί να συγχωνεύονται και να καταργούνται τμήματα; Γιατί το δημόσιο σχολείο να λειτουργεί με τη στήριξη χιλιάδων αναπληρωτών και ωρομίσθιων που κοστίζουν φθηνά και όχι με μόνιμους εκπαιδευτικούς; Δεν θα ήταν σε όφελος της εκπαιδευτικής διαδικασίας αν όλα αυτά δεν ίσχυαν;

◆ Γιατί όλα τα παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες να μην έχουν πρόσβαση στο δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης και αυτό να μην είναι πλήρως στελεχωμένο όπως αρμόζει, ώστε να καλύπτονται όλες οι πραγματικές τους ανάγκες;

◆ Γιατί η κοινωνική μέριμνα να είναι είδος υπό εξαφάνιση τη στιγμή που π.χ. χιλιάδες παιδιά είναι εκτός παιδικών σταθμών και οι γέροντες δεν έχουν τη βοήθεια που χρειάζονται;

◆ Γιατί το δημόσιο σύστημα υγείας να καταρρέει και να υπάρχουν χιλιάδες άνεργοι νοσηλευτές; Γιατί οι άρρωστοι να ταλαιπωρούνται στις ουρές και οι γιατροί να έχουν το δικαίωμα να κάνουν απογευματινά ιατρεία μέσα στα δημόσια νοσοκομεία επί πληρωμή αντί να είναι πλήρως απασχολούμενοι στο δημόσιο, δωρεάν σύστημα υγείας; Γιατί οι πανεπιστημιακοί γιατροί να έχουν το δικαίωμα να διατηρούν ιατρείο εκτός του δημόσιου νοσοκομείου; Γιατί οι ακριτικές περιοχές, τα νησιά να ταλαιπωρούνται από έλλειψη ιατρικής φροντίδας και οι κάτοικοι να κινδυνεύουν; Γιατί, τέλος, να υπάρχουν άπειρα ιδιωτικά διαγνωστικά κέντρα και θεραπευτήρια με συνθήκες εργασιακής γαλέρας για το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό και όχι ένα σύστημα αποκλειστικής δημόσιας δωρεάν υγείας με αξιοπρεπείς όρους εργασίας των εργαζόμενων;

◆ Γιατί να υπάρχουν χιλιάδες άνεργοι μηχανικοί και άλλοι που φυτοζωούν, χιλιάδες τεχνικοί που ψάχνουν δουλειά και δεν έχουν στον ήλιο μοίρα; Δεν έχει ανάγκη η χώρα από υποδομές όλων των ειδών, που θα καλυτερέψουν τη ζωή;

◆ Μήπως τελικά τα παιδιά των πλούσιων αστικών στρωμάτων δε σπουδάζουν σε πανεπιστήμια του εξωτερικού, ακόμη κι αν αποτύχουν στις εδώ εισαγωγικές εξετάσεις;

Θα μπορούσε κανείς να απαριθμήσει άπειρα παραδείγματα, αλλά νομίζουμε ότι έχει ήδη καταδειχτεί το πρόβλημα. Το ουσιαστικό ζήτημα είναι από ποια πλευρά τοποθετεί κανείς τον εαυτό του. Τα συμφέροντα ποιας τάξης θέλει να υπηρετήσει.

Οταν σκοπός είναι να υπηρετήσεις το κεφάλαιο και πολύ περισσότερο σήμερα να διαχειριστείς την κρίση προς όφελός του, όπως κάνουν οι συριζαίοι, τότε μηχανεύεσαι χίλιους δυο τρόπους να μειώσεις δραστικά τις κοινωνικές δαπάνες, σχεδόν να τις εξαφανίσεις, χίλιους δυο «κόφτες», χίλιους δυο τρόπους να υψώσεις ταξικούς φραγμούς, που θα πλήξουν την ιστορικά διαμορφωμένη τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας της για πανεπιστημιακή μόρφωση και θα αποτρέψουν τη δημιουργία του «στρατού της κοινωνικής ανατροπής».

Δεν ισχυριζόμαστε βέβαια ότι η ελεύθερη πρόσβαση στα Πανεπιστήμια θα άρει όλους τους ταξικούς φραγμούς, που είναι συνυφασμένοι με τον καπιταλισμό και πλήττουν τα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Θα ανακουφίσει, όμως τη νεολαία της εργαζόμενης κοινωνίας και θα αποδεσμεύσει το Λύκειο σε σημαντικό βαθμό από την αγωνία για την είσοδο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Χρήματα, λοιπόν, απαιτούνται και ισχυρή θέληση να υπερασπίσεις τα συμφέροντα του προλεταριάτου, κάτι που δε διαθέτουν οι κυβερνήσεις του κεφαλαίου.

Παρόλ' αυτά η προβολή του αιτήματος της ελεύθερης πρόσβασης από το κίνημα έχει τεράστια σημασία γιατί, εκτός των άλλων, καταδεικνύει τα αδιέξοδα του καπιταλισμού, ενισχύει την πεποίθηση ότι μόνο η προοπτική μια άλλης κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο είναι η μόνη ρεαλιστική λύση και ότι αξίζει να παλέψουμε γι' αυτό.

Γιούλα Γκεσούλη

Αηδιαστικά ξεκατινιάσματα

Ολα τα χαρακτηριστικά της πολιτικής υστερίας έχει η αντίδραση της Ζωής Κωνσταντοπούλου, που την περιφέρει από Μέσο σε Μέσο, καταγγέλλοντας τον Π. Σωτήρη (νυν ΛΑΕ, πρώην ΑΝΤΑΡΣΥΑ), τη σύζυγό του και περιφερειακή σύμβουλο Αττικής Δ. Κουτσούμπα (ΑΝΤΑΡΣΥΑ) και το ζευγάρι του περιοδικού UNFOLLOW (Χαραλαμπόπουλο-Ζενάκο), ότι προσπάθησαν να εξαγοράσουν συνεργάτες της, χωρίς να τα καταφέρουν, όμως τελικά κατάφεραν να εξαγοράσουν κάποιους νεαρούς που είχαν «διεισδύσει» στη ΛΑΕ.

Το ίδιο το δέλεαρ της εξαγοράς είναι για γέλια (έταζαν σε συνεργάτη της, λυρικό τραγουδιστή, «ΤΑ λεφτά» για να κάνει μαθήματα ορθοφωνίας στον Χαραλαμπόπουλο! Ασε που αν πάρουμε τοις μετρητοίς τις καταγγελίες, θα πρέπει να πιστέψουμε ότι το «σύστημα Μαρινάκη» βάλθηκε να χτυπήσει το κόμμα της Ζωής για να ενισχύσει τη ΛΑΕ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ! Να κατήγγελε προσπάθεια εξαγοράς από τον ΣΥΡΙΖΑ, μέσω του «συστήματος Μαρινάκη», θα πήγαινε και θα ερχόταν, αλλά εξαγορά από ΛΑΕ και ΑΝΤΑΡΣΥΑ μέσω... μαθημάτων ορθοφωνίας, δε χωνεύεται με τίποτα...

Για να είμαστε δίκαιοι, πρέπει να σημειώσουμε ότι το ξεκατίνιασμα δεν ήταν μονομερές αλλά... πολυμερές. Η «κατηγορούμενη» πλευρά επιβεβαίωσε ότι είναι «μια φιλική παρέα», οι τύποι του UNFOLLOW «θυμήθηκαν» ότι η Ζωή ως δικηγόρος τους «κρέμασε» στην αγωγή που τους έκανε ο Μελισσανίδης και αναγκάστηκαν να συμβιβαστούν μαζί του, η Κουτσούμπα επιβεβαίωσε ότι έψαχνε δάσκαλο ορθοφωνίας για τον Χαραλαμπόπουλο που είναι φίλος της και κατηγόρησε την Κωνσταντοπούλου επειδή δεν πήρε θέση για δημοσίευμα φασιστοφυλλάδας που της ζητούσε να κάνει... στρατιωτικό πραξικόπημα παρέα με τον Κασιδιάρη και τον Φαήλο. Και μετά, αφού στο μεταξύ έβγαλε καταγγελία και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, θυμήθηκε (η Κουτσούμπα) να κάνει μια... πολιτική ανάλυση για τις ιδιαίτερες επιδιώξεις της Κωνσταντοπούλου.

Η Κωνσταντοπούλου επανήλθε με χυδαιότητα και μένος που άπτεται ακόμα και του ποινικού νόμου, καθώς κατηγορούσε την Κουτσούμπα ότι είναι δημόσιος υπάλληλος που... διακινεί μαύρο χρήμα! Γι' αυτό μιλάμε για πολιτικά υστερική αντίδραση. Κατά τα άλλα, μια μπόχα αναδύεται μέσα απ' όλη αυτή την ιστορία, που έχει συνεργάτες που τα έσπασαν (ο Χαραλαμπόπουλος ήταν γραφείο Τύπου της Πλεύσης), προσωπικές φιλίες που δεν επηρεάζονται από επαγγελματικές επιλογές (π.χ. από το να πιάσει κανείς πόστο στο μιντιακό σύστημα ενός «ολιγάρχη») και άλλα τέτοια, που δε θα ταίριαζαν σε ανθρώπους που μιλούν στο όνομα της «ριζοσπαστικής Αριστεράς».

Γνωμοδότηση Νομικού Συμβούλιου του Κράτους

Γιατί δεν μπορεί να χτίσει ο Μελισσανίδης γήπεδο στο οικόπεδο που έχει παραχωρηθεί στην ΑΕΚ

Όταν το δεδομένο μετατρέπεται σε ζητούμενο, όταν η νομική σαφήνεια μετατρέπεται σε ασάφεια, όταν η κατάφαση μετατρέπεται σε ερώτηση, όταν τα σαφώς κατοχυρωμένα δικαιώματα του Δημοσίου επί περιουσιακών του στοιχείων μετατρέπονται σε διακύβευμα, τότε μια έντονη μπόχα σκανδάλου αρχίζει να αναδύεται από τα γραφεία των υπηρεσιών που χειρίζονται την υπόθεση.

Ο λόγος για το «γήπεδο Μελισσανίδη» (και όχι «γήπεδο ΑΕΚ», όπως κουτοπόνηρα ονομάζεται). Η προϊσταμένη του Αυτοτελούς Τμήματος Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΕΝ, Μαρία Μελισσάρη, και η εισηγήτρια, Ζωή Βισβάρδη, με έγγραφό τους ζητούν από τον υπουργό να απευθυνθεί στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους προκειμένου αυτό να γνωμοδοτήσει σχετικά με το αν η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ δικαιούται να ανεγείρει γήπεδο που θα εκμεταλλεύεται για τις ανάγκες του επαγγελματικού ποδοσφαίρου της ΠΑΕ ΑΕΚ επί μισό αιώνα, στο οικόπεδο που έχει παραχωρηθεί κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση στην **Ερασιτεχνική ΑΕΚ**, προκειμένου αυτό να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά για τις ανάγκες του συνόλου των αθλητών του.

Και μόνο η ενέργεια αυτή του Τμήματος, που έρχεται με καθυστέρηση άνω των δύο ετών, δείχνει ότι κάτι σάπιο υπάρχει στην όλη υπόθεση. Σύμφωνα με μια πληροφορία, η κ. Βισβάρδη είχε εισηγηθεί αρνητικά για την εταιρία Μελισσανίδη, αλλά ασκήθηκαν μεγάλες πιέσεις, προκειμένου να μην κλείσει άμεσα το θέμα, με αποτέλεσμα να επιλεγεί η σολωμόντεια λύση της υποβολής ερωτήματος στο ΝΣΚ. Η ίδια, υπόψη της οποίας θέσαμε αυτή την πληροφορία, το αρνείται. Σύμφωνα με την ίδια πηγή πληροφόρησης, οι αφόρητες πιέσεις που ασκήθηκαν οδήγησαν σε εσπευσμένη αποχώρηση από την υπηρεσία (συνταξιοδότηση) την πρώην προϊσταμένη του Τμήματος, Ξανθίππη Πουρνάρα.

Εμείς δε θα επικαλεστούμε πληροφορίες τις οποίες δεν μπορέσαμε να επιβεβαιώσουμε. Θα επικαλεστούμε, καταρχάς, το έγγραφο με αριθμό πρωτοκόλλου 5522/6.2.2015, που ως εισηγήτρια συνέταξε η Ζ. Βισβάρδη και υπογράφει η πρώην προϊσταμένη του Τμήματος Ξ. Πουρνάρα, με θέμα: «Παροχή διευκρινίσεων και κατευθύνσεων σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 42 του ν.4277/2014». Στην παράγραφο 6γ αυτού του εγγράφου, το Τμήμα αντιμετωπίζει την «Δικέφαλος 1924» ΑΕ ως εταιρία που *«έχει αναλάβει για λογαριασμό του αθλητικού σωματείου ΑΕΚ όλες τις δαπάνες ανέγερσης του εν θέματι έργου»* **και όχι ως κύριο του έργου**, και ζητά να εξεταστεί αν η εν λόγω εταιρία ανήκει σε εκείνες που *«δύνανται να υπογράφουν με το ως άνω ερασιτεχνικό αθλητικό σωματείο ΑΕΚ ειδικές προγραμματικές συμβάσεις αθλητικής ανάπτυξης κλπ.»*.

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει **απόλυτο ασυμβίβαστο για τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ** να εμφανιστεί ως κύριος του έργου και να της ανήκει η εκμετάλλευση του γηπέδου για μισό αιώνα, ως αντάλλαγμα για την ανέγερση. Γιατί αυτή η εταιρία είναι κερδοσκοπικού χαρακτήρα και δεν ανήκει στους δημόσιους φορείς που ρητά αναφέρει η παρ. 3 του άρθρου 42 του ν. 4277/2014, ότι μπορούν να συνάπτουν συμβάσεις αθλητικής ανάπτυξης με ερασιτεχνικά σωματεία. Αλλωστε, το διάτρητο παραχωρητήριο («σύμβαση») με το οποίο πρώτα το ΔΣ της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ και μετά μια γενική συνέλευση-παρωδία παραχώρησαν το οικόπεδο για μισόν αιώνα στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, δεν είναι σύμβαση αθλητικής ανάπτυξης, αλλά σύμβαση παραχώρησης του οικοπέδου, που δεν έχει καμιά σχέση με τους σκοπούς της παραχώρησης της έκτασης από το Δημόσιο στην Ερασιτεχνική ΑΕΚ, αλλά –αντιθέτως- αντίκειται πλήρως στο σκοπό αυτής της παραχώρησης.

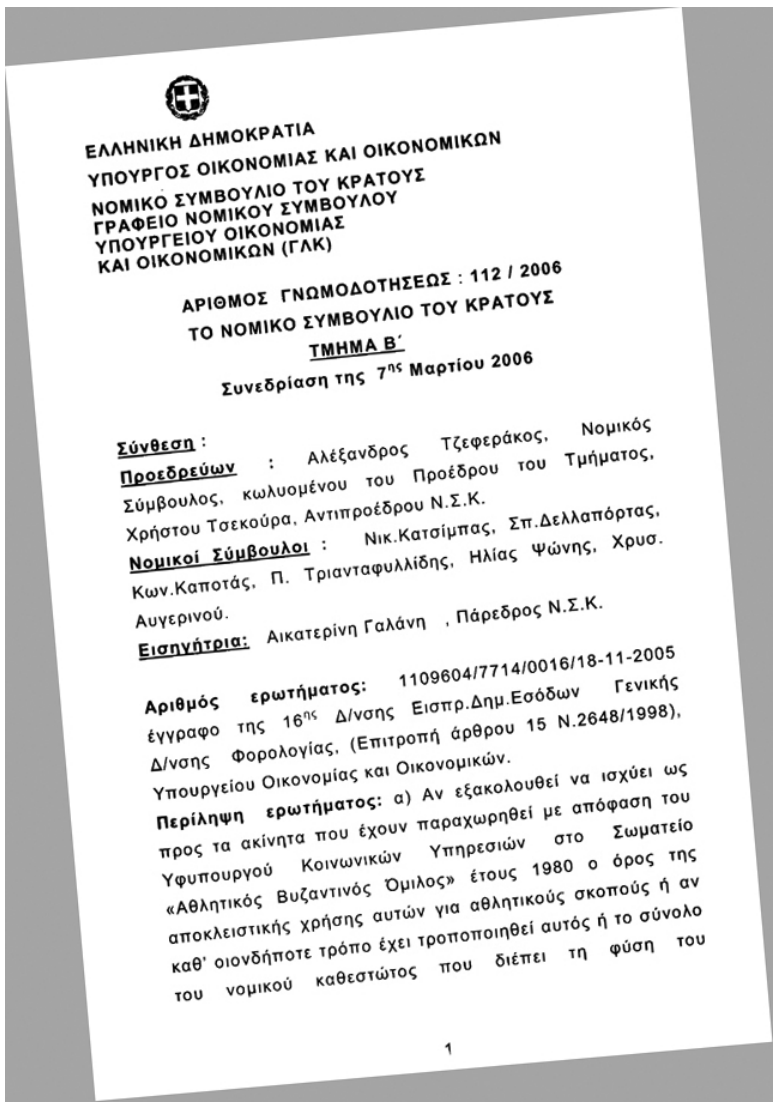

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ (ΓΛΚ)

ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΣ : 112 / 2006
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ Β΄
Συνεδρίαση της 7ης Μαρτίου 2006

Σύνθεση :
Προεδρεύων : Αλέξανδρος Τζεφεράκος, Νομικός Σύμβουλος, κωλυομένου του Προέδρου του Τμήματος, Χρήστου Τσεκούρα, Αντιπροέδρου Ν.Σ.Κ.
Νομικοί Σύμβουλοι : Νικ.Κατσίμπας, Σπ.Δελλαπόρτας, Κων.Καποτάς, Π. Τριανταφυλλίδης, Ηλίας Ψώνης, Χρυσ. Αυγερινού.
Εισηγήτρια: Αικατερίνη Γαλάνη , Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθμός ερωτήματος: 1109604/7714/0016/18-11-2005 έγγραφο της 16ης Δ/νσης Εισπρ.Δημ.Εσόδων Γενικής Δ/νσης Φορολογίας, (Επιτροπή άρθρου 15 Ν.2648/1998), Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.
Περίληψη ερωτήματος: α) Αν εξακολουθεί να ισχύει ως προς τα ακίνητα που έχουν παραχωρηθεί με απόφαση του Υφυπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών στο Σωματείο «Αθλητικός Βυζαντινός Όμιλος» έτους 1980 ο όρος της αποκλειστικής χρήσης αυτών για αθλητικούς σκοπούς ή αν καθ' οιονδήποτε τρόπο έχει τροποποιηθεί αυτός ή το σύνολο του νομικού καθεστώτος που διέπει τη φύση του

1

Και η εισηγήτρια και η προϊσταμένη του Τμήματος είναι νομικοί και δεν μπορεί παρά να γνωρίζουν την έννοια του «πράγματος εκτός συναλλαγής». Γνωρίζουν πολύ καλά, επίσης, ότι το οικόπεδο που το Ελληνικό Δημόσιο παραχώρησε, κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση, στην Ερασιτεχνική ΑΕΚ, για την ικανοποίηση κοινωφελούς σκοπού (άθληση των αθλητών της) αποτελεί «πράγμα εκτός συναλλαγής». Οι ίδιες οι λέξεις δείχνουν πως πρόκειται για κάτι που δεν μπορεί να πωληθεί ή να παραχωρηθεί ή να χρησιμοποιηθεί για σκοπό διαφορετικό απ' αυτόν για τον οποίο παραχωρήθηκε.

Το πιο εξοργιστικό σ' αυτή την υπόθεση είναι πως **το ΝΣΚ έχει ήδη γνωμοδοτήσει για παρόμοια υπόθεση και η γνωμοδότησή του έχει γίνει αποδεκτή από τον αρμόδιο υπουργό**, επομένως είναι **υποχρεωτικά εφαρμοστέα για όλα τα όργανα της Διοίκησης!** Δηλαδή, ζητείται από τον υπουργό, να ζητήσει από το ΝΣΚ να γνωμοδοτήσει επί θέματος για το οποίο έχει ήδη γνωμοδοτήσει και η γνωμοδότησή του έχει γίνει αποδεκτή! Κι όλ' αυτά, για να διευκολυθούν οι ελιγμοί του Μελισσανίδη και η προσπάθειά του να υλοποιήσει το σκάνδαλο της αρπαγής του οικοπέδου που έχει παραχωρηθεί στην Ερασιτεχνική ΑΕΚ (και μόνο σ' αυτή)!

Η κ. Μελισσάρη, υπόψη της οποίας θέσαμε την εν λόγω γνωμοδότηση του ΝΣΚ, μαζί με τα έγγραφα αποδοχής της, τα οποία με αίτησή μας πήραμε από το ΝΣΚ, μας είπε ότι δεν την γνώριζε και πως θα στείλει νέο έγγραφο στον υπουργό, με το οποίο θα του θέτει υπόψη τη γνωμοδότηση.

Δεν έχουμε δει το αίτημα που το Αυτοτελές Τμήμα έχει αποστείλει στον υπουργό, ενώ η εισηγήτρια και η προϊσταμένη αρνήθηκαν να μας αποκαλύψουν το περιεχόμενό του. Επομένως, μόνο αν πάρουμε αντίγραφα και του πρώτου εγγράφου και του συμπληρωματικού (αν σταλεί, σύμφωνα με τα λεχθέντα από την κ. Μελισσάρη), θα μπορέσουμε να τα κρίνουμε.

Μένουμε, λοιπόν, στα αδιαμφισβήτητα:

1. Το Αυτοτελές Τμήμα θα έπρεπε να γνωρίζει ότι το οικόπεδο που το Δημόσιο έχει παραχωρήσει στην Ερασιτεχνική ΑΕΚ είναι «πράγμα εκτός συναλλαγής» και επομένως δεν μπορεί να παραχωρηθεί σε μια κερδοσκοπική εταιρία όπως είναι η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ.

2. Το ΝΣΚ έχει από δεκαετίας γνωμοδοτήσει για παρόμοιο θέμα και η γνωμοδότησή του είναι υποχρεωτικά εφαρμοστέα από όλα τα όργανα της Διοίκησης.

3. Κατά συνέπεια, κακώς το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου ζητά από τον υπουργό να απευθυνθεί στο ΝΣΚ. Θα έπρεπε το ίδιο να εισηγηθεί την επιστροφή του φακέλου στην ανώνυμη εταιρία «Δικέφαλος 1924», γιατί αυτή δεν είναι κύριος ή παραχωρησιούχος του οικοπέδου, ούτε μπορεί να γίνει.

Η Γνωμοδότηση του ΝΣΚ

Με την υπ' αριθμό 112/2006 Γνωμοδότησή του, το Β' Τμήμα του Νομικού Συμβούλιου του Κράτους, που συνεδρίασε στις 7.3.2006, γνωμοδότησε ομόφωνα επί του ερωτήματος: *«Αν εξακολουθεί να ισχύει ως προς τα ακίνητα που έχουν παραχωρηθεί με απόφαση του υφυπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών στο Σωματείο "Αθλητικός Βυζαντινός Ομιλος" έτους 1980 ο όρος της αποκλειστικής χρήσης αυτών για αθλητικούς σκοπούς ή αν καθ' οιονδήποτε τρόπο έχει τροποποιηθεί αυτός ή το σύνολο του νομικού καθεστώτος που διέπει τη φύση του εμπράγματου δικαιώματος του Σωματείου επί των ακινήτων αυτών με τους υπάρχοντες περιορισμούς»*.

Η απόφαση της σύνθεσης του ΝΣΚ ήταν ομόφωνη και έγινε δεκτή από τον αρμόδιο υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών.

Στο προσφυγικό σωματείο του ΒΑΟ παραχωρήθηκε και μεταβιβάστηκε δωρεάν, κατά πλήρες δικαίωμα κυριότητας, νομής και κατοχής (και όχι μόνο κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση, όπως έγινε η παραχώρηση του οικοπέδου στην ΑΕΚ), μια έκταση περίπου πεντέμισι στρεμμάτων στις Συκιές Θεσσαλονίκης, «υπό τον όρο χρησιμοποιήσεως της εκτάσεως αποκλειστικά και μόνο από το ΒΑΟ Θεσ/νίκης για αθλητικούς σκοπούς». Σ' αυτή την έκταση κατασκευάστηκε γυμναστήριο που παραχωρήθηκε στον ΒΑΟ, με το αιτιολογικό ότι «ο ΒΑΟ δεν είναι επαγγελματικό αλλά καθαρά ερασιτεχνικό Σωματείο, χωρίς κανένα κερδοσκοπικό χαρακτήρα».

Μετά από μια λεπτομερή ανάλυση των σχετικών διατάξεων του Αστικού Κώδικα, το ΝΣΚ γνωμοδότησε ότι το οικόπεδο και το γυμναστήριο που είχαν παραχωρηθεί στον ΒΑΟ είναι *«εκτός συναλλαγής πράγματα»* και ο νόμος *«απαγορεύει κάθε ιδιωτική δικαιοπραξία, που παραβλάπτει αμέσως ή εμμέσως την ιδιότητα του πράγματος ως δημοσίου, για όσο χρόνο διατηρείται η ιδιότητα αυτή»*. Ακόμα και η παραχώρηση του γυμναστήριου κατά κυριότητα, από το Ελληνικό Δημόσιο στον ΒΑΟ, **δεν ήρε το χαρακτήρα του «εκτός συναλλαγής πράγματος»**, γνωμοδότησε το ΝΣΚ και αποδέχτηκε ο αρμόδιος υφυπουργός. Γι' αυτό και στη διοικητική πράξη παραχώρησης τέθηκε ο όρος «να χρησιμοποιείται μόνο από το ΒΑΟ για αθλητικούς σκοπούς», σημειώνει το ΝΣΚ. Και τονίζει: ***«Η καθ' οιονδήποτε τρόπο παραβίαση του όρου, υπαίτια ή ανυπαίτια από τον παραχωρησιούχο, οδηγεί σε ανάκληση της διοικητικής πράξης, έστω και αν αυτή είναι νόμιμα μεταγεγραμμένη»***!

Με βάση αυτή την ιδιότητα του ακινήτου που είχε παραχωρηθεί στον ΒΑΟ, το ΝΣΚ αποφάνθηκε ότι αυτό δεν μπορεί να αποτελέσει ούτε αντικείμενο αναγκαστικής εκτέλεσης για οφειλές του ΒΑΟ προς το Δημόσιο (ο ΒΑΟ χρωστούσε στην εφορία και έλεγε «πάρτε το ακίνητο και σβήστε μου τα χρέη»).

Το θεμελιώδες συμπέρασμα της γνωμοδότησης του ΝΣΚ είναι το εξής:

«Το επίμαχο ακίνητο, ως εκ του χαρακτήρα του –εκτός συναλλαγής πράγμα, ανήκον στη δημόσια περιουσία του Δημοσίου, το οποίο έχει επ' αυτού διοικητική κυριότητα-, ***δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αναγκαστικής εκτέλεσης ούτε από τρίτους*** *δανειστές του ΒΑΟ, για οφειλές του τελευταίου αυτού, τυχόν δε επιδιωχθείσα είναι ευθύς εξ αρχής άκυρη, πέραν του ότι μπορεί να οδηγήσει και σε άμεση ανάκληση της διοικ. πράξης παραχώρησης για (ανυπαίτια) παράβαση του όρου, εφόσον εξ αυτής (εκτέλεσης), θα εμποδίζεται η πραγμάτωση του σκοπού του (άθληση μελών του Ομίλου), οπότε η κυριότητά του επανέρχεται πλήρης και πάλι στο Δημόσιο (το οποίο διατηρεί τη διοικητική κυριότητα επ' αυτού). Πολύ περισσότερο δε,* ***δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αναγκαστικής εκτέλεσης για οφειλές του ΒΑΟ προς το Ελλ. Δημόσιο****...»*.

Δε χρειάζεται να διαθέτει κάποιος νομικές γνώσεις για να καταλάβει πως απαγορεύεται οποιαδήποτε παραχώρηση ή κατάσχεση, ακόμα και από το Δημόσιο, ενός ακινήτου που έχει παραχωρηθεί για λόγους άθλησης (κοινωφελής σκοπός) σε ένα ερασιτεχνικό σωματείο. Ακόμα και αν το ακίνητο έχει παραχωρηθεί κατά κυριότητα στο σωματείο, εξακολουθεί να είναι «εκτός συναλλαγής πράγμα». **Το σωματείο δεν επιτρέπεται να το παραχωρήσει σε τρίτο ή να το χρησιμοποιήσει για οποιονδήποτε άλλο σκοπό εκτός από την άθληση των αθλητών του**. Κα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως πότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Μπορεί να μην ήρθε η ελπίδα με τον ΣυΡιζΑ, αλλά ήρθαν πολλές άσπρες μέρες, κάτασπρες κι ατέλειωτες. Να τα λέμε αυτά.

Εξακολουθούμε να πορευόμαστε με μόνο μπούσουλα τις προβλέψεις των μετεωρολόγων και των μετέωρων λόγων...

Θα σου 'λεγα τα κάλαντα καταξεφτιλισμένε
μα η Γκόλφω μου εφώναξε «παράτα τον καημένε».

Κολοσσιαίο το έργο που συντελείται στο υπουργείο Τουρισμού. Χωρίς τυμπανοκρουσίες, αθόρυβα, μα τόσο βαθύ. Με εξασφαλισμένα πλέον «αέρα», εμπόρευμα και πελατεία. Εύγε Κουντουρέλενα.

«Το πρώτο θύμα των τυράννων / είναι το πνεύμα το δικό τους. / Πρώτα σ' αυτό φορούν τις αλυσίδες» (Αλέξανδρος Παναγούλης).

Τόσες γιορτές, τόσα τραπεζώματα κι Εκείνος ούτε καν επισκέφτηκε τον φίλο και συνοδοιπόρο του, τον Τζερόνιμο. Δεν είναι σωστό, τούτες τις μέρες της αγίας κατανάλωσης και της αγίας hollyστερίνης, που όλοι αγαπούν και συμπονούν (seem πονούν) τους πάντες, που λαμπεροί, χαρούμενοι, γιορτινοί, φοράνε τα καλά τους και κάνουν συχνότερα τα κακά τους. Πέρασε καιρός από την τελευταία επίσκεψη και η στήλη δεν κρύβει –για άλλη μια φορά- την ανησυχία της. Με τα εθνικά θέματα δεν παίζουμε...

«Από τα βάθη της καρδιάς μου περιφρονώ / το σινάφι των αρχόντων και των ιερέων / μα πιο πολύ το πνεύμα που συμπράττει μ' αυτούς» (Johann Christian Friedrich Hölderlin).

Ωραίος! Κλαψούρισε, τον αποφυλάκισαν λόγω καρδιοπάθειας κι εκείνος ακολούθησε... θεραπευτική αγωγή τρώγοντας αγριογούρουνα καθημερινά και κάνοντας σκι σε πολικές θερμοκρασίες στο Καϊμακτσαλάν! Γεια σου ρε Παπαγεωργόπουλε, γεια σου αστική τάξη με τη μεγάλη στοργική αγκαλιά για τα τέκνα και τους υπηρέτες σου.

Ο Αλέξης (ένας είναι ο Αλέξης), όταν προ τριετίας βρέθηκε στη Θεσσαλονίκη, ζήτησε «να ξηλωθούν από δρόμους της Θεσσαλονίκης ονόματα ανθρώπων που συνεργάστηκαν με τους ναζί». Τώρα που έχει «και το μαχαίρι και το καρπούζι», τώρα που έχει και το περιλάλητο πρωθυπουργικό γραφείο εκεί (για να μην προσθέσουμε και τον Καρανίκα), γιατί δεν προχωράει; Ε, καλά, λέμε και καμιά μ' άλλα, Κία, να περνάει η ώρα.

«Η καταγωγή του κράτους ή η άνοδος οποιασδήποτε άρχουσας τάξης -όσο κι αν η τελευταία αυτοχαλιναγωγείται με δημοκρατικούς ή συνταγματικούς περιορισμούς- δεν διαφέρει από την άνοδο οποιασδήποτε ολιγαρχίας του εγκλήματος. Η μαφία, αν είχε διαρκέσει περισσότερο ή είχε απλώσει βαθύτερα τις ρίζες της, δεν θα ήταν μια κυβέρνηση του εγκλήματος αλλά μια νόμιμη κυβέρνηση. Για το κράτος, τα χειρότερα από τα παράνομα εγκλήματα στα οποία επιβάλλονται οι βαρύτερες ποινές, είναι η προδοσία και η υπονόμευση της κρατούσας τάξης. Όμως αν αυτά είναι επιτυχημένα δεν είναι καθόλου παράνομα. Αν δε η επιτυχία τους είναι απόλυτη, δεν θεωρούνται παράνομα ούτε καν από εκείνους που προδόθηκαν ή ανατράπηκαν. Το κράτος, που εγκαθιδρύθηκε δια της βίας και συντηρείται από την καταστολή –σε όποιον βαθμό απαιτείται για την επιβίωσή του– καθορίζει τι είναι νόμιμο» (Larry Tift – Dennis Sullivan – «Ο αγώνας για να είναι κανείς άνθρωπος»).

Σαν πολλά επώνυμα με την κατάληξη –ass δεν μαζεύτηκαν στον δημόσιο βίο;

Ας μην ξεχνάμε και τις περί τη γλώσσα ευαισθησίες της στήλης. Κι ας σημειώσουμε ότι υπάρχουν ρήματα που δείχνουν ομαλά, μα είναι τελείως ανώμαλα. Οπως, για παράδειγμα, τα «φλαμπουράρω, φλαμπουράρεις, φλαμπουράρει» και –ομοίως- «ζουράρω, ζουράρεις, ζουράρει».

«Δεν θα έπρεπε η ανθρωπότητα μπροστά στις τόσες μηχανές και τεχνικές προόδους που της ευκολύνουν τη ζωή να νιώθει το ρόδινο φως, το δροσερό πρωινό αγέρι να σημαίνει τον ερχομό ευλογημένων εποχών; Γιατί λοιπόν είναι όλα τριγύρω τόσο γκρίζα, γιατί τούτη η κολασμένη θύελλα που σκοτώνει καθώς λένε και νεκρούς; Οταν η κυρίαρχη τάξη σαπίζει, τότε η σαπίλα κυριαρχεί» (Bertolt Brecht).

Φλώροι; Να: Καθ' οδόν για Φλώρινα είναι το Κάμενικ. Κι ο Καμμένος γνήσιο τέκνο του. Πάντα με τους νικητές ο Μπούλης, αλλά κι αυτός που τον αποκάλεσε έτσι. Ουαί τοις ηττημένοις.

Αν πιστέψουμε τα ζώδια, ο Νίκος Παππάς είναι καρκίνος.

Κοκκινοσκουφίτσα

Οι «κοινωνικά ευαίσθητοι» καπιταλιστές-γκάνγκστερ και οι πολιτικοί βαστάζοι τους (η περίπτωση της «Παπαστράτος»)

«Η Παπαστράτος σε όλη την 85χρονη ιστορία της νοιαζόταν, πάντα φρόντιζε τους ανθρώπους της, τους συνεργάτες της και πάντα έβρισκε τρόπους να βοηθάει την ελληνική κοινωνία. Αυτό κάνουμε κι εμείς σήμερα και γι' αυτό είμαστε σήμερα εδώ. Δεν είναι δυνατό μια εταιρεία σαν την Παπαστράτος με τον ηγετικό της ρόλο για 85 χρόνια σε ένα από τους πιο σημαντικούς τομείς της ελληνικής οικονομίας να μένει αμέτοχη σε σοβαρά κοινωνικά προβλήματα της σύγχρονης Ελλάδας». Αυτά δήλωνε πριν από 11 μήνες (στις 11.2.2016), ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της «Παπαστράτος ΑΕ», θυγατρικής του αμερικάνικου μονοπωλίου Philip Morris, καθήμενος στο ίδιο πάνελ με τον υπουργό Εργασίας Γ. Κατρούγκαλο, την αναπληρώτρια υπουργό Θ. Φωτίου, τον πρόεδρο και τον διευθύνοντα σύμβουλο του ΟΑΣΑ και τον πρόεδρο της ΜΚΟ «Praksis».

«Δεν μπορώ να μην συγχαρώ πρωτοβουλίες από την κοινωνία των πολιτών, όπως αυτή που συζητάμε σήμερα, που έρχονται συμπληρωματικές στην ευθύνη του κράτους να δώσουν ένα χέρι βοήθειας στους πιο αδύναμους» έλεγε ο Κατρούγκαλος. «Εχουμε πάντα στο μυαλό μας ότι η κοινωνία είναι πανίσχυρη αν εγερθεί. Ακόμα και μέσα στην κρίση μπορεί να κάνει πολύ σημαντικά πράγματα. Πιστεύουμε ότι όταν ο ιδιωτικός τομέας και ο δημόσιος τομέας κάνουν συνέργειες, τότε μπορούμε να δίνουμε κάποια παραδείγματα ενθάρρυνσης τα οποία μπορούν να ακολουθηθούν» δήλωνε η Φωτίου.

Η «Παπαστράτος» έκανε μια χορηγία ύψους 200.000 ευρώ, όπως είπαν, ο ΟΑΣΑ χορήγησε ένα λεωφορείο και η ΜΚΟ θα το χρησιμοποιούσε ως κινητό λουτρό για αστέγους. Δυο υπουργοί στήθηκαν δίπλα στους εκπροσώπους μιας στυγνής καπιταλιστικής επιχείρησης και μιας ΜΚΟ, παίζοντας ρόλο γλαστρών σε μια από τις συνήθεις φιλανθρωπικές μπίζνες. Η φιέστα έγινε στο υπουργείο Εργασίας και οι δηλώσεις απομαγνητοφωνήθηκαν και διανεμήθηκαν με δελτίο Τύπου του υπουργείου. Πιο φτηνή διαφήμιση δεν νομίζουμε να έχει ξανακάνει η «Παπαστράτος», ιδιαίτερα σε μια περίοδο που θέλει να πλασάρει ένα καινούργιο προϊόν, προκειμένου να ανταγωνιστεί το λεγόμενο ηλεκτρονικό τσιγάρο (τα μονοπώλια τύπου Philip Morris, ως γνωστόν, έχουν στρατηγική μάρκετινγκ, η οποία υλοποιείται μέσα από τακτικού τύπου καμπάνιες). Δείτε στη φωτογραφία πώς είναι «στολισμένο» το λεωφορείο και θα καταλάβετε.

Δεν μαζεύτηκε, όμως, το ίδιο... εκλεκτό πάνελ για ν' ασχοληθεί με τη γκανγκστερική, παράνομη και κοινωνικά ανάλγητη και ρατσιστική ενέργεια της «Παπαστράτος» να απολύσει εργαζόμενο λόγω ασθένειας από σοβαρό αυτοάνοσο νόσημα. Ο εργαζόμενος -ένας νέος επιστήμονας- εργαζόταν στην «Παπαστράτος» χωρίς να εμφανιστεί κάποιο πρόβλημα με τη διοίκηση της επιχείρησης. Μέχρι που μια υποτροπή του αυτοάνοσου νοσήματος από το οποίο πάσχει (σκλήρυνση κατά πλάκας) τον οδήγησε σε μια δεκαπενθήμερη αναρρωτική άδεια. Οταν επέστρεψε στη δουλειά, τον περίμενε η απόλυση! Κι όταν διαμαρτυρήθηκε για την απόλυσή του, εισέπραξε το... επιχείρημα ότι «δεν ολοκλήρωσε με επιτυχία τη δοκιμαστική περίοδο»!

Δεν είναι η πρώτη φορά που καπιταλιστική επιχείρηση συμπεριφέρεται με κοινωνικά ρατσιστικό τρόπο. Μέχρι και εγκύους έχουν απολύσει, μόλις έγινε γνωστή η εγκυμοσύνη τους. Για τους καπιταλιστές οι εργαζόμενοι δεν είναι παρά «ομιλούσες μηχανές». Η ασθένεια, η σωματική αδυναμία, ακόμα και η εγκυμοσύνη θεωρούνται «μηχανικό μειονέκτημα». Και καθώς η απόλυση του εργαζόμενου δεν κοστίζει τίποτα ή κοστίζει ελάχιστα (ενώ για μια μηχανή έχουν πληρώσει λεφτά και υπολογίζουν αν τους συμφέρει να την επισκευάσουν ή να την πετάξουν), τον απολύουν χωρίς δεύτερη σκέψη. Στη σκέψη των μανατζαραίων δεν υπάρχει χώρος για έννοιες όπως ανθρωπιά, ισότητα, ακόμα και νομιμότητα.

Τέτοιος ήταν πάντοτε ο καπιταλισμός και τέτοιος θα παραμείνει, όσες κατάπτυστες δηλώσεις κι αν κάνουν πολιτικοί σαν τον Κατρούγκαλο και τη Φωτίου. Η εργατική τάξη θα καθαρίσει τους λογαριασμούς της μ' αυτό το απάνθρωπο σύστημα, όταν θέσει στον εαυτό της το καθήκον της ανατροπής και της εξαφάνισής του από προσώπου γης.

Γιατί δεν μπορεί να χτίσει ο Μελισσανίδης γήπεδο στο οικόπεδο που έχει παραχωρηθεί στην ΑΕΚ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ

ταλαβαίνετε πόσο πιο ισχυρή είναι αυτή η απαγόρευση στην περίπτωση της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ, που δεν της έχει παραχωρηθεί η κυριότητα του ακινήτου, αλλά μόνο η χρήση, διοίκηση και διαχείριση.

Ολόκληρη τη Γνωμοδότηση του ΝΣΚ μπορεί να τη διαβάσει κάποιος στην ιστοσελίδα μας (http://www.eksegersi.gr/ckeditor_assets/attachments/1438/gnwmodothsh_112_toy_2006_gia_vao.pdf).

Φυσικά, οι νομικοί καταλαβαίνουν πολλά περισσότερα πράγματα. Καταλαβαίνουν, ας πούμε, ότι νομικά το Ελληνικό Δημόσιο έπρεπε ήδη να έχει κινηθεί για να ζητήσει την επιστροφή του οικοπέδου από την Ερασιτεχνική ΑΕΚ, ιδιαίτερα από τη στιγμή που αυτή το παραχώρησε δωρεάν σε μια κερδοσκοπική ανώνυμη εταιρία για μισόν αιώνα. Αντ' αυτού, οι υπηρεσίες απασχολούνται με τα χαρτιά που υποβάλλουν οι άνθρωποι του Μελισσανίδη και οι νομικοί του Αυτοτελούς Τμήματος του ΥΠΕΝ (λες και είναι νομικά ανίδεοι) ζητούν από τον υπουργό να υποβάλει ερώτημα στο ΝΣΚ!

Ελπίζουμε, μετά απ' αυτές τις αποκαλύψεις, η σκανδαλώδης και όζουσα αυτή υπόθεση να εκκαθαριστεί πάραυτα. Το Αυτοτελές Τμήμα να γνωματεύσει προστατεύοντας τα συμφέροντα του Δημοσίου και η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ (Σταθάκης-Φάμελλος) να σταματήσει κάθε παρέμβαση στις υπηρεσίες και να ζητήσει την αυστηρή τήρηση της νομιμότητας. Αν έχουν και αυτοί αποφασίσει να ακολουθήσουν το δρόμο του Σκουρλέτη, κάνοντας πλάτες στον Μελισσανίδη, να μας το πουν να το ξέρουμε...

ΥΓ. Οι αρχιτεκτονικές μελέτες του «γηπέδου Μελισσανίδη» ελέγχονται από το Κεντρικό Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής (ΚΕΣΑ) και ο έλεγχος «πάει καλά», όπως διαβεβαιώνουν τους οπαδούς της ΑΕΚ τα παπαγαλάκια του «τίγρη». Δεν μας απασχολεί το πόσο καλά πηγαίνει η συνεργασία των ανθρώπων του Μελισσανίδη με το ΚΕΣΑ, ξέρουμε όμως πως πρόκειται για μια ακόμα σκανδαλώδη ενέργεια.

Η παραπομπή των αρχιτεκτονικών μελετών στο ΚΕΣΑ για γνωμοδότηση δε γίνεται από τον ιδιώτη, αλλά από τον γενικό γραμματέα Χωροταξίας και Αστικού Περιβάλλοντος ή τον αρμόδιο υπουργό (άρθρο 2Α, παρ. 2 Ν. 4030/2011, όπως ισχύει). Επομένως, είτε ο Πάνος Σκουρλέτης είτε η αρμόδια γενική γραμματέας Ειρήνη Κλαμπατσέα, σε συνεννόηση με τον Σκουρλέτη, υπέγραψαν την παραπομπή των αρχιτεκτονικών σχεδίων της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ στο ΚΕΣΑ, κουρελιάζοντας και τη νομιμότητα και τις αρχές της χρηστής διοίκησης, όπως έκανε ο Σκουρλέτης και με τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων.

Γνώριζαν πολύ καλά ότι η δυνατότητα της εταιρίας Μελισσανίδη να χτίσει γήπεδο στο οικόπεδο που έχει παραχωρηθεί στην ΑΕΚ είχε αμφισβητηθεί **από την πρώτη στιγμή** που κατέθεσε τη σχετική αίτηση στην αρμόδια διεύθυνση. Μπορεί στη συνέχεια να «καρατομήθηκε» (με τη μέθοδο της τοποθέτησής του σε υπηρεσία-«ψυγείο») ο προϊστάμενος της διεύθυνσης Γ. Μανούρης, όμως το ιδιοκτησιακό εξακολουθούσε να εκκρεμεί, καθώς η αρμόδια διεύθυνση περίμενε από το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου να αποφανθεί αν η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ έχει δικαίωμα να εμφανίζεται ως κύριος του έργου. Κι ενώ γνώριζαν πως υπάρχει εκκρεμότητα (τουλάχιστον), έβαλαν το ΚΕΣΑ να ασχολείται με την αρχιτεκτονική μελέτη που υπέβαλε κάποιος που δεν είναι κύριος του έργου! Για ποιο λόγο; Για να μπορεί ο Μελισσανίδης να φτιάχνει κλίμα, όχι μόνο στους οπαδούς της ΑΕΚ, αλλά ευρύτερα στην ελληνική κοινωνία, ότι η εταιρία του είναι καθ' όλα νόμιμη, ότι ξεπερνά το ένα μετά το άλλο τα όποια νομικά και διοικητικά εμπόδια, και γι' αυτό δικαιούται να πάρει την άδεια.

Υπουργός, γενική γραμματέας και υπηρεσιακοί παράγοντες έγιναν βαστάζοι της προπαγάνδας ενός μεγαλοκαπιταλιστή και της προσπάθειάς του να αρπάξει –μέσω μιας εταιρίας του- ένα «φιλέτο» του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο έχει παραχωρηθεί σε ένα ερασιτεχνικό σωματείο για άλλο (κοινωφελή) σκοπό.

Ενα βήμα μπρος, πολλά βήματα πίσω (ή εθνικισμός και παραχάραξη σε φόντο κόκκινο)

Ενα θεατρικό έργο που πραγματεύεται τη ζωή και το θάνατο μιας ιστορικής προσωπικότητας οφείλει να σέβεται την αλήθεια. Οταν η προσωπικότητα αυτή είναι του διαμετρήματος ενός επαναστάτη κομμουνιστή που δε λύγισε, όπως ο Νίκος Ζαχαριάδης, τότε οφείλει όχι μόνο να σέβεται την αλήθεια, αλλά και να προωθεί τις επαναστατικές ιδέες, αν θέλει να σταθεί στην πλευρά των καταπιεσμένων, και όχι να κρατιέται μακριά από τους «διχασμούς του παρελθόντος» μέσω μιας δήθεν «αποστασιοποιημένης» οπτικής γωνίας. Αναφέρομαι στο έργο του Γιώργου Κοτανίδη με τίτλο «ΟΜΠΙΝΤΑ» (που στα ρωσικά) σημαίνει πίκρα και (υποτίθεται ότι) παρουσιάζει τις τέσσερις τελευταίες μέρες πριν από την «αυτοκτονία» του Νίκου Ζαχαριάδη, την 1η Αυγούστου 1973. Δε θα ήθελα να σχολιάσω την καλλιτεχνική πλευρά του έργου, γιατί πρόκειται για ένα έργο που η πολιτική του ουσία είναι η κυρίαρχη, και δε θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά, όταν πρωταγωνιστής είναι μία ηγετική προσωπικότητα του κομμουνιστικού κινήματος, όπως ο Ζαχαριάδης.

Πολλά θα μπορούσε να γράψει κανείς γι' αυτή την «αυτοκτονία». Θα μπορούσε να γράψει ότι ο Ζαχαριάδης ενημερωνόταν για τα πολιτικά πράγματα στην Ελλάδα και έβλεπε ότι διαφαινόταν η πτώση της χούντας που θα του έδινε τη δυνατότητα να επιστρέψει στην Ελλάδα, επομένως δεν είχε λόγο να αυτοκτονήσει εκείνη την περίοδο (για περισσότερα μπορείτε να διαβάσετε την έρευνα που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό ΜΑΛΕΠ, http://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/13617.Αφιερωμένο-στους-δολοφόνους-του-Νίκου-Ζαχαριάδη). Θα μπορούσε να γράψει για τη συνεχή παρακολούθησή του από την αστυνομία (την οποία δεν αμφισβητεί το έργο, ίσα-ίσα την παρουσιάζει με απόλυτη καθαρότητα) και τη δυνατότητα να ελέγχει όλα του τα γραπτά (και να τα παραποιεί) γι' αυτό και δεν μπορούμε να είμαστε σίγουροι για τη γνησιότητά τους, θα μπορούσε τέλος να γράψει ότι αυτοί που ήθελαν τη φυσική του εξόντωση δεν ήταν «οι δικοί του» αλλά οι «σοβιετικοί» σοσιαλ-ιμπεριαλιστές και αυτοί που διέλυσαν το ΚΚΕ, βλέποντας ως το χειρότερο εφιάλτη τους έναν Ζαχαριάδη να επιστρέφει στην Ελλάδα και να χαλάει τη «σούπα» της νομιμοφροσύνης που επισφραγίστηκε με την υπογραφή του ίδιου του Φλωράκη στην ιστορική του δήλωση αποκήρυξης της βίαιης κατάληψης της εξουσίας, στον Αρειο Πάγο, στις 2 Οκτώβρη του 1974.

Ο Γιώργος Κοτανίδης, στη συζήτηση που ακολούθησε μετά την παράσταση, υποστήριξε ότι, είτε ο Ζαχαριάδης εξωθήθηκε στην αυτοκτονία είτε τον σκότωσαν, η ουσία είναι η ίδια. Βλέπει δηλαδή την «αυτοκτονία» ως πράξη πολιτικής καταγγελίας (και ταυτόχρονα αδιεξόδου μετά από 17 χρόνια εξορίας) και όχι ως πράξη δειλίας. Ενας ηγέτης, όμως, του διαμετρήματος του Ζαχαριάδη γνώριζε ότι η αυτοκτονία δε θα μπορούσε ποτέ να θεωρηθεί από τους κομμουνιστές ως πράξη πολιτικής καταγγελίας εκείνη την εποχή (το αντίθετο μάλιστα, θα στιγματιζόταν ότι «έσπασε»).

Ομως, ακόμα κι αν ο Κοτανίδης έδειχνε ότι τον Ζαχαριάδη τον δολοφόνησαν, το αποτέλεσμα της παράστασής του θα ήταν το ίδιο. Γιατί μπορεί ο Κοτανίδης να φαίνεται ότι «δικαιώνει» τον Ζαχαριάδη ως επαναστάτη κομμουνιστή της παλιάς γενιάς, να δίνει κάποια στοιχεία για την αντίστασή του στην αντεπαναστατική στροφή του ΚΚΕ, να παρουσιάζει ένα μέρος του αντιλόγου κατά του οχετού που οι επικριτές του εκστόμισαν εναντίον του (π.χ. αναφορικά με την αποχή του '46, την εποποιία του Δημοκρατικού Στρατού, που οι κατακριτές του χαρακτήρισαν τυχοδιωκτισμό, την «προσωπολατρεία» κτλ) και να τον παρουσιάζει ως ασυμβίβαστο επαναστάτη που δεν ξεπουλιέται για την καρέκλα, όμως αυτό δεν το κάνει για να τον δικαιώσει πολιτικά (το αναφέρει ο ίδιος ξεκάθαρα, ότι δεν τον ενδιαφέρει η πολιτική διάσταση αλλά η τραγική), αλλά **για να φτιάξει έναν Ζαχαριάδη που να χωράει στην κουλτούρα της εθνικής «συμφιλίωσης» του ΠΑΣΟΚ της δεκαετίας του '80**. Εναν Ζαχαριάδη «μεγάλο Ελληνα», που εξοντώθηκε από τους σοβιετικούς όχι γιατί αντιστάθηκε στη δεξιά στροφή που συντελέστηκε μέσα στο κομμουνιστικό κίνημα, όχι γιατί αντιστάθηκε στην απάτη του «ειρηνικού δρόμου προς το σοσιαλισμό» και την αντικατάσταση της επανάστασης από τη συμμετοχή στις εκλογές, όχι γιατί στιγμάτισε την προδοσία της Βάρκιζας (γι' αυτά δε λέει κουβέντα το έργο), αλλά γιατί «οι σοβιετικοί τον εξοντώνουν επειδή ακριβώς θέλει να κρατήσει την ελληνική ανεξαρτησία του» (βλ. συνέντευξη Κοτανίδη στο: https://www.youtube.com/watch?v=eMOT8NOZ45U)!

Αυτό φαίνεται και στο έργο, όταν τον κατηγορούν ότι «η θεωρία των δύο πόλων ήταν στη γραμμή του εθνικού κομμουνισμού» και ο «Ζαχαριάδης» (όχι ο πραγματικός, αλλά αυτός που κατασκεύασε ο Κοτανίδης) απαντά: *«Ναι λοιπόν, ήταν στη γραμμή του εθνικού κομμουνισμού γιατί χωρίς να το θέλει ο κάθε λαός δεν μπορείς να του επιβάλεις απ' έξω τον κομμουνισμό»*! Ομως **η θεωρία των δύο πόλων δεν έχει καμία σχέση με κανέναν «εθνικό κομμουνισμό»!** Δεν είχε καμία σχέση με αυτό που παρουσίασε ο Κοτανίδης, ότι *«η Ελλάδα μπορεί να είναι σοσιαλιστική χώρα και φίλη της Σοβιετικής Ενωσης αλλά ταυτόχρονα πρέπει να είναι φίλη και με την Αγγλία»*, βάζοντάς τον να κατηγορεί τον Κολιγιάννη ότι είναι εκτός πραγματικότητας, όταν ο τελευταίος τον ρωτάει «πώς μπορούσε η Ελλάδα να είναι **σύμμαχος** με την ιμπεριαλιστική Αγγλία»;

Η θεωρία των δύο πόλων αφορούσε στη στάση που θα έπρεπε να κρατήσει το ΚΚΕ **μέσα στις συνθήκες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου**, με στόχο να ξεφύγει από την πολιτική υποχώρησης στη Βρετανία, με την οποία νοθεύτηκε το ΕΑΜικό κίνημα. Αυτό το υποστήριξε ακόμα κι ο ίδιος ο μετέπειτα επικριτής του Ζαχαριάδη, Κώστας Κολιγιάννης (Γενικός Γραμματέας του ΚΚΕ από το 1956 μέχρι το 1972), στην 3η συνδιάσκεψη του ΚΚΕ το 1950, όπου είπε: *«Στη 12η ολομέλεια όλη η προσπάθεια του σ. Ζαχαριάδη ήταν να θυμίσει τον πραγματικό ρόλο της Αγγλίας στην Ελλάδα, ότι η Αγγλία είναι ο μεγαλύτερος εχθρός της Ελλάδας, να αποσπάσει το Κόμμα από την ουσιαστική υποταγή στην αγγλική πολιτική, να το συνδέσει με τον άλλο πόλο, τη Σοβιετική Ενωση κτλ να επαναφέρει δηλαδή το Κόμμα στο σωστό δρόμο. Και αυτό πραγματικά το πέτυχε παρά τις σχετικές συγχύσεις, το πέτυχε ολοκληρωτικά»* (πρακτικά, εκδ. Σύγχρονη Εποχή, 2010, σελ. 154). Γι' αυτό και ο Κολιγιάννης, μερικά χρόνια μετά (και στην 6η ολομέλεια του 1956 και στην 7η του 1957), μπορεί να εξαπολύει μύδρους ενάντια στον Ζαχαριάδη, όμως δε λέει κουβέντα για τη θεωρία των δύο πόλων (για την οποία υπάρχει μία σύντομη αναφορά στην εισήγηση του Γκεοργκίου Ντεζ στην 6η ολομέλεια του 1956), αλλά επικεντρώνεται κυρίως στην «προσωπολατρεία», το «σεχταρισμό» και σε δύο ακόμα ζητήματα που έμελλαν να αποτελέσουν βασικά ιδεολογικά εργαλεία για τη δεξιά στροφή που επιβλήθηκε στο ΚΚΕ. Το πρώτο αφορά στο υποτιθέμενο «θεμελιώδες λάθος» της αποχής από τις νόθες εκλογές του 1946 (που ο ίδιος ο Ζαχαριάδης και το ΚΚΕ, στην 3η Συνδιάσκεψή του το 1950, είχε χαρακτηρίσει ως λάθος τακτικής, όχι όμως ουσιώδους σημασίας), που αυτοί που διέλυσαν το ΚΚΕ το παραφούσκωσαν για να δικαιολογήσουν τη μετέπειτα άποψή τους για «πέρασμα στο σοσιαλισμό» μέσω των εκλογών, και το δεύτερο αφορά στο «λάθος» της άποψης για σοσιαλιστική επανάσταση στην Ελλάδα, που αυτοί που διέλυσαν το ΚΚΕ το απέρριπταν μετά βγελυγμίας, αφού δε χωρούσε τους «αστούς συνεπείς δημοκράτες», για τους οποίους μιλούσε ο Κολιγιάννης στην εισήγησή του στην 7η πλατιά ολομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ, η οποία διέγραψε τον Ζαχαριάδη από το κόμμα, με τον Κολιγιάννη να υποστηρίζει ότι «έκανε τόση ζημιά που δεν μπορούσαν να κάνουν δεκάδες προβοκάτορες».

Ομως ο «αποστασιοποιημένος» Κοτανίδης δεν ενδιαφέρεται γι' αυτά. Αυτό που τον ενδιαφέρει είναι να παρουσιάσει έναν Ζαχαριάδη που υποστηρίζει ακόμα και «το ΟΧΙ που είπε ο Μεταξάς»(!), όταν ο Ζαχαριάδης δεν ισχυρίστηκε ποτέ κάτι τέτοιο. Αλλο πράγμα είναι να δώσουν οι κομμουνιστές χωρίς επιφύλαξη τη στήριξή τους στον πόλεμο που **διευθύνει** η κυβέρνηση Μεταξά κι άλλο ότι το «ΟΧΙ» το είπε ο Μεταξάς. Ο Ζαχαριάδης, με την πολιτική διορατικότητα που τον διέκρινε, είδε ότι ο πόλεμος ενάντια στον ιταλικό φασισμό ήταν ένας πόλεμος εθνικοαπελευθερωτικός και υπέρ της Σοβιετικής Ενωσης και όχι ένας ιμπεριαλιστικός πόλεμος. Αυτό δεν το έκανε επειδή «το έλεγε η καρδιά του», όταν «ο εχθρός επιτίθεται στην πατρίδα» (όπως τον βάζει να λέει ο Κοτανίδης), αλλά επειδή ήταν επαναστάτης κομμουνιστής. Οταν όμως ο πόλεμος πήρε χαρακτήρα ιμπεριαλιστικό, με την εισβολή στην Αλβανία, με το δεύτερο ανοιχτό του γράμμα, ένα μήνα μετά το πρώτο (το οποίο ο Κοτανίδης αποσιώπησε με... επιμέλεια), ο Ζαχαριάδης ζήτησε το σταμάτημα του πολέμου, αποχώρηση των πολεμικών δυνάμεων της Αγγλίας και ειρήνη με τη μεσολάβηση της Σοβιετικής Ενωσης. Στο τρίτο του γράμμα (το οποίο επίσης «ξέχασε» ο Κοτανίδης), τρεις μήνες μετά από το πρώτο, υποστήριξε ότι η «προσωρινή διοίκηση» του ΚΚΕ (που ήταν αποδεδειγμένα κατασκεύασμα της Ασφάλειας) κατάντησε το πρώτο ανοιχτό γράμμα σοσιαλπατριωτικό ντοκουμέντο. Αυτά όμως δεν ταιριάζουν στο «μεγάλο Ελληνα» που θέλησε να κατασκευάσει ο Κοτανίδης, όπως δεν ταιριάζει το γεγονός ότι ο Ζαχαριάδης είχε περάσει από τις γραμμές του ΚΚ Τουρκίας γιατί ήταν διεθνιστής και επαναστάτης (το γεγονός αυτό επίσης αποσιωπάται από το πρόγραμμα της παράστασης, αν και αναφέρει αρκετά αναλυτικά τη ζωή του από τη γέννησή του μέχρι το 1945). **Ο πατριωτισμός του Ζαχαριάδη και του ΚΚΕ δεν έχει να κάνει σε τίποτα με τον «πατριωτισμό» των μοναρχοφασιστών. Ηταν πατριωτισμός για την Ελλάδα της εργατιάς, της αγροτιάς και των καταπιεσμένων και όχι των καπιταλιστών και των δωσίλογων.** Ομως ο Κοτανίδης θα ήθελε να ξαναγραφτεί η Ιστορία «και από τις δύο πλευρές», αφού κατά την άποψή του αποτελεί «ανωριμότητα» και «ρηχότητα» του ελληνικού λαού το ότι επί δεκαετίες στιγμάτιζε τους δωσίλογους και τους μοναρχοφασίστες ως προδότες!

Αυτό λοιπόν είναι το «διά ταύτα». Οτι ο Ζαχαριάδης είναι κι αυτός ένας «φανατικός Ελληνας» που θα πρέπει να τον κατατάξουμε στους άλλους μεγάλους Ελληνες, όπως ο Βενιζέλος, γιατί όχι και ο Καραμανλής; Οτι ο Ζαχαριάδης εξοντώθηκε από τον «σταλινισμό» και από το σύστημα που υπηρετούσε και όχι από αυτούς που ανέτρεψαν το σύστημα για το οποίο αγωνίστηκε. Οτι η επανάσταση τρώει τα παιδιά της, γι' αυτό σήμερα δε χρειάζονται επαναστάσεις αλλά «εθνική συμφιλίωση»!

Αυτά τα πράγματα δεν είναι καινούργια. Πριν από 32 χρόνια (το Μάη του 1984), ο Μάρκος Βαφειάδης συναντήθηκε με τον πρώην αρχηγό ΓΕΣ Θρασύβουλο Τσακαλώτο και του είπε «στρατηγέ μου κάναμε λάθος» (η συνάντηση κινηματογραφήθηκε από την ιταλική τηλεόραση RAI). Και οι δύο δώσανε τα χέρια και προσκύνησαν τον «μέγα συμφιλιωτή» Ανδρέα Παπανδρέου που ευνούχισε την έννοια της εθνικής αντίστασης για να πετύχει το «σοσιαλισμό» του. Πριν από μερικά χρόνια (το 2009), ο Παντελής Βούλγαρης επιχείρησε ξανά να πλασάρει την «εθνική συμφιλίωση» με το έργο «Ψυχή Βαθιά», στο οποίο έβαλε τον Θανάση Βέγγο να λέει το αμίμητο «Ελληνες να τουφεκάνε Ελληνες;;».

Μακριά λοιπόν από τους «διχασμούς»! Ο ίδιος ο Κοτανίδης απέφυγε όπως ο διάολος το λιβάνι να γειώσει στη σημερινή πραγματικότητα την υπόθεση Ζαχαριάδη και την αντίσταση στους δωσίλογους που και σήμερα μακελεύουν την εργατική τάξη της πατρίδας μας. Το είπε ανοιχτά σε ερώτημα που του έθεσα, προσθέτοντας ότι δεν μπορούμε να κατηγορούμε μονίμως τους άλλους σαν προδότες, ότι φταίει και ο λαός που υιοθέτησε τον αμερικάνικο τρόπο ζωής και πήρε δάνεια για να πάρει δυο και τρία αυτοκίνητα!!! Μόνο ότι «μαζί τα φάγαμε» δεν μας είπε, αλλά αυτό... εξυπακούεται!

Θα προτείναμε στον κ. Κοτανίδη, ο οποίος μας αποκάλυψε ότι σχεδιάζει ντοκιμαντέρ που θα δίνει απαντήσεις σε πολλά ζητήματα για τον Ζαχαριάδη και τα όσα διαδραματίστηκαν στο κομμουνιστικό κίνημα, να κάνει και ένα θεατρικό έργο για τη σημερινή πολιτική κατάσταση και για το πώς φτάσαμε στο Μνημόνιο. Θα έχει εξαιρετικό ενδιαφέρον να μάθουμε πώς φταίμε «κι εμείς» που θέλαμε να ζήσουμε με δανεικά. Και να μας αναλύσει πόσο σημαντική είναι η «Ευρώπη» και πόσο ρηχοί ήταν οι περισσότεροι Ελληνες που δεν ψήφισαν το «ΝΑΙ» στο δημοψήφισμα του Ιούλη του 2015, όπως έκανε ο ίδιος, προσυπογράφοντας τη διακήρυξη υπέρ του «ΝΑΙ» μαζί με άλλους 84 «καλλιτέχνες» (http://www.fortunegreece.com/article/ne-stin-ellada-ne-sto-evro-diakirixi-85-diakekrimenon-ellinon/)!

Εκεί καταντάει κανείς όταν εξαφανίζει τις τάξεις, την ταξική πάλη, την εκμετάλλευση και την ταξική καταπίεση και «φιλοσοφεί» με κύριο γνώμονα τον εθνικισμό και την ταξική συμφιλίωση.

ΥΓ1. Θα μπορούσα να αναφέρω πολύ περισσότερα, αλλά τότε δε θα έφτανε μια εφημερίδα. Ενα σημείο που δε θα πρέπει να μείνει ασχολίαστο είναι οι εμφανείς αντιφάσεις του έργου αναφορικά με τη στάση του Ζαχαριάδη προς τη νέα ηγεσία του ΚΚΕ. Από τη μια εμφανίζει τον Ζαχαριάδη να θεωρεί τον Φλωράκη με κατάρτηση και μυαλό, αλλά **χωρίς ουσιαστική διαφορά από τον Κολιγιάννη**. Τον εμφανίζει (και σωστά) να αρνείται να αναγνωρίσει τη νέα ηγεσία και να συνεργαστεί μαζί της, ταυτόχρονα όμως τον εμφανίζει να εύχεται με όλη του την ψυχή σε αυτούς που φορτώθηκαν το δύσκολο έργο να ξαναστήσουν το κουκουέδικο στα πόδια του (ποιοι άραγε, αν όχι η νέα ηγεσία Φλωράκη;) να πετύχουν απόλυτα, ολοκληρωτικά! Αυτό υποτίθεται ότι το λέει στο γράμμα «από την άλλη μεριά». Αν όμως ήταν έτσι, γιατί δεν πήγε κι ο ίδιος να τους βοηθήσει; Μήπως γιατί το γράμμα είχε... μαγειρευτεί κατάλληλα από τα «παράσιτα» που ο ίδιος ο Ζαχαριάδης σε άλλη επιστολή του (βλ. το επίσης «μαγειρεμένο» γράμμα προς σ. Γιάννη και Εβγένη, που χρησιμοποίησε η μετέπειτα ηγεσία του ΚΚΕ για να παρουσιάσει ένα Ζαχαριάδη υπέρ των «σοβιετικών») προειδοποιούσε; Ας μην ξεχνάμε ότι όλα τα γράμματα του Ζαχαριάδη ελέγχονταν από την KGB...

ΥΓ2. Οσο για την κριτική του Περισσού στο έργο, τι να πει κανείς; Στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί... Τι να παραδεχτεί ο Περισσός, ότι είναι συνυπεύθυνος στην εξόντωση του Ζαχαριάδη ή ότι η «αποκατάστασή» του μετά από μισό αιώνα έγινε μόνο για ψηφοθηρικούς λόγους, την ίδια στιγμή που ο Περισσός έχει μετατραπεί πλέον σε ένα καθ' όλα νομιμόφρον αστικό πολιτικό κόμμα; Μήπως έχουν ποτέ ξεκόψει από την ιδεολογική μήτρα που τους γέννησε, που ήταν η κλίκα Κολιγιάννη και σία;

Υ.Γ.3 Η υπεράσπιση του Τσίπρα ως «θεσμού» που τον «τίμησε» με την επίσκεψή του ήταν απόλυτα φυσική από τη μεριά του Κοτανίδη. Τα γιουχαΐσματα στον πρωθυπουργό δεν ταιριάζουν σε ένα... πολιτισμένο λαό που θα πρέπει να σέβεται αυτούς που τον καταδικάζουν στην πείνα και τον μαρασμό!

Κ. Βάρλας

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

«Παίχτες λαχεία, ομάδα παρωδία... Παραμύθι ερχόμαστε»!

Δύσκολες μέρες περνάει ο Μελισσανίδης, αφού εκτός από τη δυσμενή εξέλιξη στο θέμα με τους «κουλοχέρηδες» έχει να αντιμετωπίσει και τις διαμαρτυρίες του κόσμου της ΑΕΚ. Η εποχή της απόλυτης κυριαρχίας του αρχίζει να κλονίζεται και πλέον θα πρέπει να δείξει, με έμπρακτο τρόπο και όχι με υποσχέσεις και μεγάλα λόγια, ότι μπορεί να δημιουργήσει μια ΑΕΚ που θα έχει πρωταγωνιστικό ρόλο στο ελληνικό ποδοσφαιρικό γίγνεσθαι.

Πριν δυο-τρεις μήνες, η Original Πάτρας με μια καυστική ανακοίνωσή της είχε αμφισβητήσει ευθέως την ανιδιοτέλειά του στο θέμα της ανέγερσης του γηπέδου της ΑΕΚ στην Νέα Φιλαδέλφεια και είχε καταγγείλει ότι στόχος του Γατούλη είναι να φτιάξει μια προσωπική επιχειρηματική μπίζνα, με την αρπαγή του οικοπέδου της ερασιτεχνικής ΑΕΚ και την παραχώρησή του για 49 χρόνια στη Δικέφαλος 1924 ΑΕ. Τότε, η κεντρική Original «άδειασε» τους Πατρινούς και έδωσε στήριξη και πίστωση χρόνου στον «ισχυρό άνδρα» της ΑΕΚ, προκειμένου να διορθώσει την πολύ άσχημη αγωνιστική εικόνα της ομάδας και να δρομολογήσει τις εξελίξεις στο θέμα του γηπέδου. Οπως όλα δείχνουν, η αδυναμία του «ισχυρού άνδρα» της κιτρινόμαυρης ΠΑΕ να αλλάξει τα πράγματα προς το καλύτερο έχει σαν αποτέλεσμα να υπάρχει αμφισβήτησή του από τους κιτρινόμαυρους οπαδούς και σε κεντρικό επίπεδο. Το πανό που σήκωσαν οι ΑΕΚτζήδες στον αγώνα με τον Αστέρα στην Τρίπολη (η ΑΕΚ έχασε με 3-2) είχε την υπογραφή της Original, έστειλε ένα ξεκάθαρο μήνυμα και δείχνει ότι ο κόσμος της ΑΕΚ δεν είναι διατεθειμένος να δεχτεί για πολύ καιρό ακόμα τα φούμαρα που του πουλάνε ο Γατούλης και τα παπαγαλάκια του.

Το γενικότερο κλίμα αμφισβήτησης ενισχύεται και από τα οικονομικά δεδομένα της κιτρινόμαυρης ΠΑΕ, όπως παρουσιάστηκαν τις προηγούμενες μέρες στην οικονομική έκθεση για την αγωνιστική περίοδο 2015-16, από την οποία προκύπτει ότι στην καλύτερη των περιπτώσεων η διοίκηση της ομάδας έκανε απλά και μόνο οικονομική διαχείριση των εσόδων και ότι ο Γατούλης δεν προχώρησε στις φοβερές «επενδύσεις» που έταζε στους κιτρινόμαυρους οπαδούς.

Ολα δείχνουν ότι το όραμα της ανέγερσης της «Αγια-Σοφιάς» ξεφτίζει και δεν μπορεί πλέον να αποπροσανατολίσει τους ΑΕΚτζήδες. Είχαν εναποθέσει όλες τους τις ελπίδες στα φράγκα και τη μαγκιά του Γατούλη, προκειμένου να σπάσουν την ερυθρόλευκη κυριαρχία, και μέρα με τη μέρα καταλαβαίνουν ότι γι' αυτόν η ΑΕΚ ήταν πρώτα απ' όλα μια επιχειρηματική ευκαιρία και ότι τους χρησιμοποίησε για να προωθήσει τα επιχειρηματικά του συμφέροντα, με το πρόσχημα της ανέγερσης του νέου γηπέδου.

Αναμένονται με ενδιαφέρον η αντίδραση του Γατούλη για να αλλάξει το άσχημο κλίμα και οι περαιτέρω αντιδράσεις των κιτρινόμαυρων οπαδών, αν συνεχιστεί η πορεία απαξίωσης της ομάδας τους.

Για τα λεφτά τα κάνεις όλα...

Η πρόταση του προέδρου της ΦΙΦΑ, Τζιάνι Ινφαντίνο, για αύξηση των ομάδων που θα συμμετέχουν στην τελική φάση του Παγκοσμίου Κυπέλλου εγκρίθηκε από την 37μελή εκτελεστική επιτροπή, και στο Μουντιάλ του 2026 θα παρουσιαστούν στη σέντρα 48 ομάδες. Σύμφωνα με το νέο σύστημα, στην πρώτη φάση της διοργάνωσης θα υπάρχουν 16 όμιλοι με τρεις ομάδες και θα προκρίνονται οι δυο πρώτες. Με το νέο σύστημα, στη φάση των ομίλων θα υπάρχει νικητής σε όλους τους αγώνες, αφού αν στην κανονική διάρκεια υπάρχει ισοπαλία, το τελικό αποτέλεσμα θα κρίνεται στη διαδικασία των πέναλτι. Στη συνέχεια οι ομάδες θα δίνουν νοκ άουτ αγώνες. Στη νέα κατανομή των ομάδων ανά ήπειρο, η Ευρώπη θα αυξήσει τις ομάδες της σε 16 από 13, η Αφρική σε 9 από 5, η Βόρεια, Κεντρική και Νότια Αμερική θα έχουν 12 εγγυημένες θέσεις και πιθανόν 2 από αγώνες μπαράζ με ομάδες από την Ασία, η οποία θα έχει 9 εγγυημένες θέσεις.

Η συγκεκριμένη κατανομή αποδεικνύει γιατί οι μεγάλες ευρωπαϊκές ομοσπονδίες (Αγγλίας, Ισπανίας, Γερμανίας) ήταν αντίθετες στην πρόταση Ινφαντίνο. Οι ομάδες αυξήθηκαν κατά 16, όμως η Ευρώπη πήρε μόλις τρεις θέσεις περισσότερες, παρά το γεγονός ότι το ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο αποτελεί την "ατμομηχανή" του παγκόσμιου ποδοσφαιρικού συστήματος. Είναι φανερό ότι ο Ινφαντίνο ανταποδίδει στις ομοσπονδίες της Αφρικής και της Ασίας τη στήριξη που του παρείχαν στη διαδικασία εκλογής του.

Συνολικά οι αγώνες της τελικής φάσης κάθε Μουντιάλ θα αυξηθούν από 64 σε 80, όμως ο αριθμός των αγώνων που θα χρειαστεί μια ομάδα για να πάρει τον τίτλο θα είναι 7 και θα παραμείνει σταθερός. Οι οριστικές λεπτομέρειες του νέου συστήματος θα καθοριστούν στο άμεσο μέλλον από την αρμόδια επιτροπή της ΦΙΦΑ και στόχος της εφαρμογής του νέου συστήματος είναι η αύξηση του θεάματος και η αύξηση των εσόδων από τους χορηγούς και τα τηλεοπτικά δικαιώματα.

Αν για την αύξηση των εσόδων δεν υπάρχουν ούτε αμφιβολίες ούτε ενστάσεις, για το θέαμα υπάρχουν ήδη σημαντικές αντιδράσεις. Η πρώτη αντίδραση ήρθε από την Ενωση Ευρωπαϊκών Συλλόγων (ECA), στην οποία συμμετέχουν περισσότερες από 200 ομάδες, η οποία με ανακοίνωσή της τάχθηκε κατά της πρότασης Ινφαντίνο, τονίζοντας ότι «ο αριθμός των αγώνων σε μια χρονιά είναι ήδη σε απαράδεκτο επίπεδο και μια αύξηση των ομάδων στο Μουντιάλ θα κάνει ακόμη πιο δραματική την κατάσταση για τους ποδοσφαιριστές». Ενστάσεις όμως υπάρχουν και για τον τρόπο διεξαγωγής της πρώτης φάσης. Πολλοί θεωρούν ότι οι ομάδες θα επιλέξουν έναν πιο συντηρητικό τρόπο παιχνιδιού και θα προσέξουν περισσότερο την άμυνα, αφού θα μπορούν να πάρουν τη νίκη και μέσω της διαδικασίας των πέναλτι, ενώ αναμένεται να μειωθούν και οι εκπλήξεις, με τα φαβορί να περνούν στην επόμενη φάση, γεγονός που σε συνδυασμό με τις πολλές ομάδες ίσως να μειώσει το ενδιαφέρον για τους πρώτους αγώνες και οι φίλαθλοι να επιλέξουν να ασχοληθούν με το Μουντιάλ από τη δεύτερη φάση και μετά, όταν θα ξεκινήσουν οι νοκ άουτ αγώνες.

Οσον αφορά το οικονομικό μέρος, δε χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε ιδιαίτερα για να πείσουμε ότι θα υπάρξει αύξηση των κερδών που θα μπουν στα ταμεία της ΦΙΦΑ και στις τσέπες των καπιταλιστών που δραστηριοποιούνται στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Καταρχάς, η συμμετοχή περισσότερων ομάδων από την Αφρική και την Ασία μεγαλώνει χωροταξικά την ποδοσφαιρική πιάτσα και αυξάνει τον αριθμό των εν δυνάμει πελατών, κατά τα πρότυπα του ισπανικού και του ιταλικού πρωταθλήματος, στα οποία η διεξαγωγή ενός αγώνα ορίζεται την ώρα που βολεύει την ασιατική αθλητική αγορά. Ενα δεύτερο στοιχείο που συνηγορεί στην αύξηση των εσόδων είναι η διεξαγωγή 16 αγώνων επιπλέον (από 64 οι αγώνες αυξάνονται σε 80), οπότε αναμένεται σημαντική αύξηση του τζίρου. Για να έχουμε μια τάξη μεγέθους τα φράγκα που τζιράρονται σε κάθε Μουντιάλ, με το σύστημα των 32 ομάδων στην τελική φάση κυμαίνεται στα 2.000.000.000 έως 2.400.000.000 δολάρια και με το νέο μοντέλο αναμένεται να ξεπεράσουν τα 3.000.000.000. Αυτός είναι ο πραγματικός λόγος που αποφασίστηκε η αύξηση των ομάδων. Το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι καπιταλιστική μπίζνα και κατά συνέπεια κάθε αλλαγή που αυξάνει τα κέρδη είναι επιθυμητή από τους «ανιδιοτελείς» εργάτες που διαφεντεύουν τις τύχες του αθλήματος.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Η προσπάθεια των πολιτικών να δείξουν το αθλητικό τους «πρόσωπο» συμμετέχοντας σε φιέστες φιλανθρωπικού χαρακτήρα ή σε αθλητικές εκδηλώσεις life style είναι γνωστή. Πρόσφατα, ο Κούλης συμμετείχε σε ποδοσφαιρικό αγώνα ανάμεσα στην ομάδα της ΝΔ και της Εθνικής Αστέγων. Η στήλη σήμερα φιλοξενεί τον «παιχταρά» με μπασκετική αθλητική περιβολή.

ΣΙΝΕΜΑ

ΑΣΓΚΑΡ ΦΑΡΑΝΤΙ

Ο εμποράκος

Ο Ασγκάρ Φαραντί ζουμάρει στις εύθραυστες ισορροπίες σε ένα ζευγάρι που παλεύει να ορθοποδήσει και την ίδια στιγμή χρησιμοποιεί την ιστορία ως μεταφορά για το σύνολο της ιρανικής κοινωνίας.

Η πολυκατοικία που μένει ο Εμάντ και η σύζυγός του Ράνα είναι έτοιμη να καταρρεύσει. Το ζευγάρι αναγκάζεται να μετακομίσει στο διαμέρισμα ενός φίλου και μέλους της θεατρικής τους ομάδας, ενώ οι πρόβες για το ανέβασμα του «Θανάτου του εμποράκου» συνεχίζονται. Φήμες ακολουθούσαν την πρώην ένοικο του σπιτιού, ότι ήταν πόρνη με πολλούς επισκέπτες. Μια μέρα, ένας από αυτούς θα επισκεφτεί το διαμέρισμα και θα βρει τη Ράνα στο μπάνιο. Η ξαφνική επίθεση του άντρα δυναμιτίζει τα πάντα, τις σκέψεις τους, τα συναισθήματά τους, τις σχέσεις τους, το ρόλο τους, τα ηθικά διλήμματά τους.

Για τον Ασγκάρ Φαραντί, η συγκεκριμένη αναφορά στο έργο του Αρθουρ Μίλερ βασίζεται στην πεποίθησή του ότι «η πιο σημαντική του διάσταση είναι η κοινωνική κριτική της περιόδου της Ιστορίας που η ξαφνική μεταμόρφωση της αστικής Αμερικής προκάλεσε την καταστροφή μιας συγκεκριμένης κοινωνικής τάξης. Η κατηγορία των ανθρώπων που δεν κατάφεραν να προσαρμοστούν στη μοντερνοποίηση, καταστράφηκε. Τα πράγματα αλλάζουν με ιλλιγιώδεις ρυθμούς και η κατάσταση είναι "προσαρμόσου ή πέθανε". Η κοινωνική κριτική στην καρδιά του έργου ισχύει για τη χώρα μας σήμερα. Μια άλλη διάσταση του έργου είναι η πολυπλοκότητα των κοινωνικών σχέσεων μέσα στην ίδια την οικογένεια».

Η ταινία, όπως και οι προηγούμενες του Φαραντί, με κορυφαία την ταινία «Ενας χωρισμός», έχει μια καλή πορεία στα διεθνή φεστιβάλ, με πιο σημαντική στάση το Βραβείο Καλύτερου Σεναρίου και Καλύτερης Ανδρικής Ερμηνείας στο Φεστιβάλ των Καννών.

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αφιέρωμα στον Ασγκάρ Φαραντί

Η Ταινιοθήκη της Ελλάδος, σε συνεργασία με τη Seven Films και τη Strada Films, παρουσιάζουν από Πέμπτη 12/1 έως Τετάρτη 18/1 ένα αφιέρωμα στο σπουδαίο ιρανό σκηνοθέτη με τέσσερις από τις καλύτερες ταινίες του. Οι ταινίες αυτές είναι «Ο εμποράκος», «Το παρελθόν», «Ενας χωρισμός» και «Τι απέγινε η Ελλη;». Κοινός παρονομαστής είναι η διερεύνηση των οικογενειακών σχέσεων, των κοινωνικών επιταγών, σε σχέση με τη σύγχρονη πραγματικότητα, και οι συνεχείς συγκρούσεις που εκπορεύονται από αυτές.

Ο Ασγκάρ Φαραντί γεννήθηκε το 1972. Σκηνοθέτησε την πρώτη μικρού μήκους ταινία του σε ηλικία 13 ετών, ενώ ολοκλήρωσε συνολικά πέντε μικρού μήκους πριν πάει στο Πανεπιστήμιο της Τεχεράνης, όπου και ολοκλήρωσε τις θεατρικές του σπουδές, κυρίως σε σχέση με τη σκηνοθεσία. Ξεκίνησε άμεσα να δουλεύει σκηνοθετώντας τηλεοπτικές σειρές που έγραφε ο ίδιος, όπως η «A tale of the city» (Dastane yek shahr).

Πριν την ταινία ορόσημο στο έργο του («Τι απέγινε η Ελλη;»), το 2002, έγραψε και σκηνοθέτησε την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του, «Dancing in the dast» (Raghss dar ghobar). Ενα χρόνο αργότερα, ολοκλήρωσε το «Beautiful city» (Shahre ziba). Η επόμενη ταινία του ήταν τα «Πυροτεχνήματα την Τετάρτη» (Chahar Shanbe Souri) το 2005. Ακολούθησαν οι ταινίες που προβάλλονται στο πλαίσιο του αφιερώματος. Αναλυτικά το πρόγραμμα υπάρχει στο διαδίκτυο.

Ελένη Π.

Dixi et salvavi animam meam

Τα μαύρα τα μαλλιά μας
Κι αν ασπρίσαν
Δεν μας τρομάζει η βαρυχειμωνιά.

Οξ' ο κοσμάκης φώναζε: «Πεινάμε τέτοιες μέρες»
Γερόντοι και γερόντισσες, παιδάκια και μητέρες
Κ' οι των επίγειων αγαθών σφιχτοί νοικοκυρέοι
Ανοίξαν τα παράθυρα και κράξαν: «Είστε αθέοι».
(Κ. Βάρναλης, από το «Πρωτοχρονιάτικο»)

«Η ποίηση του Βάρναλη δε μύριζε ποτέ γάλα. Μύριζε από την αρχή μπαρούτι». Μεν. Λουντέμης

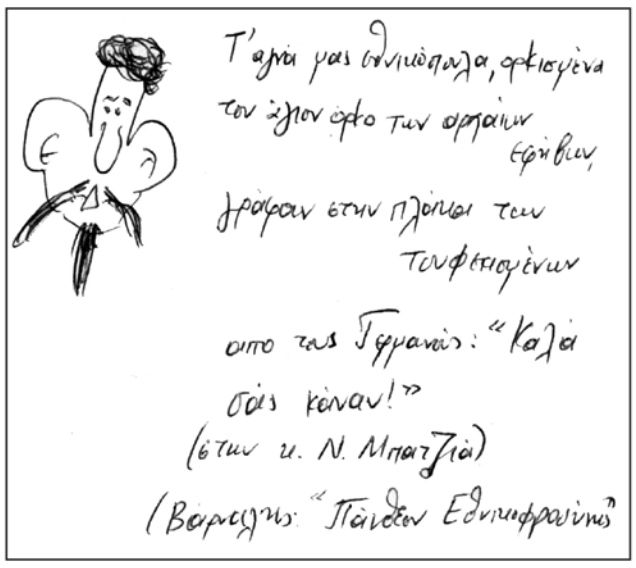

Ρίχαρδος ο Γεφυρόμορφος

➤ Και (ξανάμανά) η «Ελένη» του Γκαίητζ (στη γραμμή με Μαραντζίδηδες, Καλύβες, Κοτανίδηδες κ.λπ.).

➤ Πορδοψάλτε!

➤ Το φιλοδώρημα των... αφεντικών (το σαβουρώνουν τα αφεντικά, ενώ προορίζεται για τους εργαζόμενους).

➤ Ομπίντα σημαίνει (και) προσβολή...

➤ Παγωμένη κοινωνία - «καυτά» τα καύσιμα.

➤ «Η Ελλάδα "υπ' αριθμόν ένα" τουριστικός προορισμός για τον μεγαλύτερο ταξιδιωτικό όμιλο TUI» - στα ημέτερα μέζεα...

➤ «Λίστα Λαγκάρντ»: 185 «έλεγχοι» σε σύνολο 2.050 υποθέσεων. Χωριό που φαίνεται...

➤ «Εληξε η περιπέτεια του 6χρονου παιδιού» - (Ριζοσπάστης, rizospastis.gr/story.do?id=9187993). Ενας τίτλος που θέλει να φαίνεται «ουδέτερος». «Μετά από τις έντονες αντιδράσεις» - αλήθεια ποιων;

➤ Ενώ στη Γαλλία «εντείνονται οι προεκλογικές διεργασίες» τσουπ! «Κατηγορίες Λεπέν για εμπόδια στη δανειοδότηση του κόμματός της» (rizospastis.gr/story.do?id=9188152). Τόση αγάπη πια...

➤ «... φέρεται να βρέθηκαν...», «φέρεται να έχει συντάξει η συλληφθείσα...»: μα, επιτέλους, υπαστυνόμε Β. Γ. Λαμπρόπουλε, λίγη σιγουριά... (tovima.gr/society/article/?aid=855943).

➤ «... αποχαιρετιστήρια ομιλία του πρώτου αφροαμερικανού προέδρου στην ιστορία της χώρας, που ανανέωσε την αμερικανική εικόνα ανά την υφήλιο» - «Τέλος σε ένα μικρό κομμάτι ιστορίας» - πολύ κλάμα από tovima.gr/world/article/?aid=855970. Για τον Ομπάμα, ρε γαμώτο...

➤ Η καρδιοπάθεια, καρδιοπάθεια, και το σκι, σκι (στο Καϊμακτσαλάν). Β. Παπαγεωργόπουλος.

➤ Ιδού, λοιπόν, έρχεται ο κ. Β. Πάικος (avgi.gr/article/10811/7790424) να «διαφωτίσει» τους συριζαίους που κατάλαβαν ότι πιάστηκαν μαλάκες (ψηφίζοντας ΣΥΡΙΖΑ) και να τους πει ότι «η κυβερνώσα Αριστερά βρίσκεται ακόμη πολύ μακριά από την εξουσία». Ας πούμε, δύο Μνημόνια δρόμο;

➤ Αραγε να έγραψε τίποτα η ΑΥΓΗ για το πρόσφατο (σε θεατρικό χώρο) γιουχάισμα του Alexis;

➤ Μηδέν από μηδέν ίσον μηδέν: το τριαντάλεπτο τηλεφώνημα της κ. Εφης, υπουργού Εργασίας με την ομόλογό της γερμανίδα κ. Α. Νάλες.

➤ Κατάργηση εκδοτηρίων εισιτηρίων στο μετρό του Λονδίνου, πέταμα στο δρόμο των εργαζόμενων σε αυτές τις θέσεις. Και... 24ωρη μαζικότατη απεργία.

➤ Do the Fandango.

➤ Τσούζει τους σιωνιστές το χτύπημα στην Α. Ιερουσαλήμ.

➤ Εχει Ζωή η Πλεύση;

➤ «Οι Γερμανοί μέχρι τον 16ο αιώνα συνήθιζαν να κλίνουν τον παρατατικό του ρήματος "είμαι": ich was, wir waren . Οι σύγχρονοι Γερμανοί κλίνουν: ich war, wir waren. Το "ich was" κατ' αυτόν τον τρόπο μετασχηματίστηκε σε "ich war". Ανάμεσα στις μορφές "ich was" και "wir waren" και ανάμεσα στις μορφές "ich war" και "wir waren" υπάρχει μια γλωσσική συστημική σχέση και μια αμοιβαία συμπληρωματικότητα. Συνδέονται και συμπληρώνονται με έναν ιδιαίτερο τρόπο η μία με την άλλη, ή για να είμαστε ακριβείς σαν ο ενικός και ο πληθυντικός του πρώτου προσώπου στην κλίση του ιδίου ρήματος. Ανάμεσα στο "ich was" και στο "ich war" από τη μία πλευρά, και ανάμεσα στο "ich war" (σύγχρονο) και στο "wir waren" (15ος-16ος αιώνας) από την άλλη, υπάρχει μια εντελώς ξεχωριστή σχέση που δεν έχει τίποτε το κοινό με την προηγούμενη συστημική σχέση. Η μορφή "ich war" σχηματίστηκε κατ' αναλογία με το "wir waren": κάτω από την επίδραση του "wir waren" κάποια (μεμονωμένα άτομα) άρχισαν να χρησιμοποιούν το "ich war" στη θέση του "ich was". Το φαινόμενο διαδόθηκε και σαν συνέπεια ένα ατομικό λάθος μετατράπηκε σε γλωσσικό κανόνα». (Βαλεντίν Νικολάγιεβιτς Βολόσινοφ, «Μαρξισμός και Φιλοσοφία της γλώσσας»).

➤ Ολα καλά κι όλα ωραία

➤ Με χιόνι.

➤ Χωρίς χιόνι.

➤ Ατομισμός.

➤ Υποταγή.

➤ Και διαδρομές υπόγειες.

➤ Σε «νέο πατριωτισμό» του «δημοκρατικού τόξου» προσβλέπει ο Τ. Θεοδωρόπουλος (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, «Το συνδικάτο της νοσταλγίας»). Παλιοί δωσίλογοι με σημερινό αμπέχωνο.

➤ Mutter Courage und ihre Kinder.

➤ Κοίτα, τώρα, σπέκουλα, που κάνει ο Π(άσχων) Μανδραβέλης: «Στη μακρινή αυτή χώρα του υπαρκτού σοσιαλισμού...» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, έντυπη έκδοση, «Τα βελούδινα της Βενεζουέλας»). Ο σοσιαλισμός του (απώτατου πλέον) παρελθόντος να βγαίνει ίσος με τον καπιταλισμό της Βενεζουέλας. Σε τσίου, προφανώς, απευθύνεται...

➤ «Ως πρωθυπουργός θα καθαρίσω τα Εξάρχεια» - Κούλης: τώρα και σε ρόλο σερίφη από σκληρό αμερικάνικο γουέστερν. Τόσο πολύ...

➤ Και ένα σύντομο ανεκδοτάκι: ελευθερία του Τύπου, σ' έναν κόσμο «βαρώνων» των μίντια.

➤ Every move you make.

➤ Υπαστυνόμος Γ. Σουλιώτης (εργάζεται στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ).

➤ Πού να είναι ο Μπαρούφ, άραγε;

➤ Ενα τάκλιν, σκέτη απόπειρα δολοφονίας.

➤ Τι «προσφέρει» η British Airways στο «Mixed Fleet» cabin crew; 6 πένες την ώρα! Μιλάμε για χρήμα... κολοβό...

➤ Οι καπνίζοντες/ουσες και οι παχύσαρκοι/ες Λονδρέζοι/ες πιθανόν να μην εγχειριστούν (όταν υπάρχει ανάγκη). Γιατί; Μα... «κόφτης» δαπανών, διαρκής εφιάλτης κατά της ζωής των εργαζομένων στη Βρετανία.

➤ Αν έχει επιτυχία μια απεργία; Φυσικά και έχει! «Το 25% όλων των συγκοινωνιακών μέσων του Λονδίνου ήταν ακίνητα κατά τη διάρκεια της απεργίας στο Μετρό» (standard.co.uk/news/transport/a-quarter-of-all-traffic-london-was-at-a-complete-halt-during-tube-strike-a3436746.html).

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Χιουμοράκι πρωτοχρονιάτικο από την «Εποχή». Σε κατεύθυνση αισιοδοξίας. Οχι για τη ρόδα του Καμίνη και της αρπαχτής, αλλά για τη ρόδα της κοινωνίας. Δεν μπορεί το ανεπίσημο όργανο των 53+ του ΣΥΡΙΖΑ να εμφανιστεί απαισιόδοξο. Να αναζητήσει παρομοίωση στον Σίσυφο και το μαρτύριό του. Στην πέτρα που τη σπρώχνει, τη γυρίζει, τη φτάνει μέχρι την κορυφή, για να την δει να ξανακυλά στην αφετηρία. Ολα περαστικά είναι, μας λέει η «Εποχή». Η ρόδα θα γυρίσει προς όφελος του λαού. Αυτού του τύπου οι «αριστεροί» είναι πιο επικίνδυνοι από τους δεξιούς. Πιο προκλητικοί ακόμα και από τύπους σαν τον Μπουμπούκο. Το δικό τους «χιουμοράκι» είναι χειρότερο και από φτύσιμο.

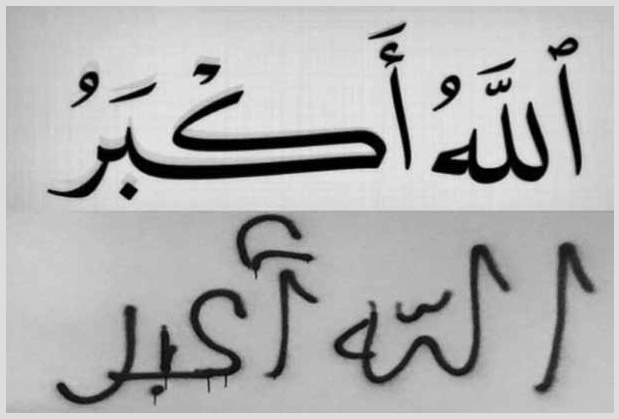

◆ Πάνω είναι η γραφή στα αραβικά της φράσης «Ο θεός είναι μεγάλος». Κάτω είναι η φράση όπως γράφτηκε σε εκκλησία στη Μεσσαρά, στην οποία έγινε και βανδαλισμός με κάψιμο τμήματος του τέμπλου. Οπως έγραψε ο Μάριος Διονέλλης στην ΕφΣυν, τα «αραβικά» αυτά δεν έχουν καμιά σχέση με αραβικά. Κάποιος προσπάθησε να αντιγράψει τη φράση, αλλά αντέγραψε τη μισή. Μάλιστα, έγραφε από τ' αριστερά προς τα δεξιά, όπως δείχνουν τα σταξίματα του σπρέι, και όχι από δεξιά προς τ' αριστερά, όπως θα έγραφε ένας γνώστης της αραβικής. Είναι προφανές πως πρόκειται για προβοκάτσια. Εχουν γίνει και άλλες παρόμοιες προβοκάτσιες στην Κρήτη, ενώ συνθήματα του τύπου «Θάνατος στους χριστιανούς» έχουν εμφανιστεί και σε άλλα μέρη όπου έχουν στηθεί στρατόπεδα προσφύγων. Δε χρειάζεται να πούμε πως τέτοιες προβοκάτσιες μόνο οργανωμένα μπορούν να γίνουν.

◆ Το σύνθημα είναι γραμμένο σε μια εργατογειτονιά της Γερμανίας. Ιδιου περιεχομένου συνθήματα μπορεί να βρει κανείς σε κάθε ευρωπαϊκή μεγαλούπολη. Στις εργατογειτονιές κυρίως. Οι αστοί, άλλωστε δε θα λέρωναν τις υπέροχες γειτονιές τους για να κάνουν ζύμωση πάνω σε κάτι με το οποίο συμφωνούν. Οι αστοί έχουν το αίσθημα του ιδεολογικά κυρίαρχου. Εκτός από οικονομικά και πολιτικά. Δεν αισθάνονται ν' αμφισβητούνται, όπως αμφισβητούνταν για παράδειγμα κατά το Μεσοπόλεμο, όταν το εργατικό κίνημα δε διεκδικούσε απλά καλυτέρευση των όρων με τους οποίους οι εργάτες πουλάνε το τομάρι τους, αλλά κινούνταν όλο και πιο μαζικά σε τροχιά απελευθερωτική. Τώρα, η εργατική τάξη δεν είναι απλά αντικείμενο εκμετάλλευσης. Μετατρέπεται και σε υποκείμενο ξενοφοβικών και ρατσιστικών συμπεριφορών. Θλιβερών μεν, εξηγήσιμων δε. Γι' αυτό και δεν αρκεί η γενική αντιρατσιστική προπαγάνδα. Χρειάζεται και η επαναστατική οργάνωση.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Διαπραγματεύονται το αμπαλάζ του νέου Μνημόνιου

Το βασικό πολιτικό πλαίσιο ξεκαθαρίστηκε με την επιστολή μετάνοιας και νομιμοφροσύνης, που έστειλε παραμονή Χριστουγέννων ο Τσακαλώτος στους ιμπεριαλιστές δανειστές. Παραμονή Πρωτοχρονιάς, σε συνέντευξή του στην «Καθημερινή», ο Τσακαλώτος περιέγραψε και το οικονομικό πλαίσιο του νέου Μνημόνιου (ή τουλάχιστον εκείνο το πλαίσιο που η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ είναι έτοιμη να υπογράψει και με τα δυο χέρια):

«Εχουμε κάνει ξεκάθαρο ότι δεν νομοθετούμε τώρα τέτοια μέτρα για μετά το 2018. Δεν έχω καταλάβει ότι ισχύει κάτι τέτοιο και για την Νέα Δημοκρατία. Στην εξαιρετικά απίθανη περίπτωση που το ΔΝΤ σπάσει το εντυπωσιακό σερί του και μια από τις προβλέψεις του επαληθευτεί, έχουμε πει ότι ***μπορεί να περιγράψουμε τα μέτρα που εν δυνάμει σε αυτή την περίπτωση θα χρειαστούν****. Στο πλαίσιο αυτό* ***συζητάμε και έναν μηχανισμό δέσμευσης όπως η επέκταση του Αυτόματου Μηχανισμού Δημοσιονομικής Προσαρμογής*** *του Προϋπολογισμού».*

Δέκα μέρες μετά, ο Σταθάκης είπε το ίδιο, με άλλα λόγια, σε ραδιοφωνική του συνέντευξη: *«Δεν υπάρχει τέταρτο μνημόνιο. Σήμερα συζητάμε ένα μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, όπως είχαν συζητήσει όλες οι κυβερνήσεις ανά διετία. Συζητάμε το τετραετές πρόγραμμα 2016-2020, αυτό θα αναθεωρηθεί στα μέσα του 2018».*

Κι αφού τα είπαν αυτά, ο Τσακαλώτος πήρε αλά μπρατσέτα τον Χουλιαράκη και τράβηξαν για Παρίσι και Βρυξέλλες, προκειμένου να ζητήσουν γαλλική διαμεσολάβηση για το ξεπάγωμα των διαδικασιών της αξιολόγησης. Στην Ελλάδα χιόνιζε, στο Παρίσι έκανε παγωνιά. «Ο Ευκλείδης Τσακαλώτος ξαναπήρε **το ραβδί του προσκυνητή** για να πείσει τους ευρωπαίους πιστωτές να ξεμπλοκάρουν τη νέα δόση βοήθειας των 6,1 δισ. ευρώ», έγραψε ειρωνικά η L' Opinion, σε σημείωμα υπό τον τίτλο «Ξεκινάμε πάλι για ένα γύρο!». Η συνάντηση με τον Σαπέν ήταν κλειστή και δεν έγιναν δηλώσεις. Από το non paper που έστειλε ο Τσακαλώτος μπορούμε να συναγάγουμε πολλά. «*Υπήρξε και από τις δυο πλευρές σύμπτωση απόψεων στο ότι η ολοκλήρωση της αξιολόγησης πρέπει να γίνει όσο το δυνατόν γρηγορότερα*» ήταν η κατακλείδα του.

Δηλαδή, το μόνο που συμφώνησαν με τον Σαπέν είναι το αυτονόητο για όλους τους: ότι πρέπει να τελειώνουν γρήγορα! Επί της ουσίας; Ούτε λέξη. Επομένως, η γαλλική κυβέρνηση (που είναι, άλλωστε, κυβέρνηση σε αποδρομή) δεν είναι διατεθειμένη να προχωρήσει σε οποιαδήποτε σύγκρουση με τη Γερμανία, προκειμένου να κάνει πλάτες στον ΣΥΡΙΖΑ και στο επικοινωνιακό παιχνίδι που παίζει. Αν υπήρχε οποιαδήποτε τέτοια διάθεση από γαλλικής πλευράς, τότε ο Σαπέν θα επέτρεπε στον Τσακαλώτο να ανακοινώσει (ατύπως) και κάτι για συμφωνία επί της ουσίας (αποδοκιμάζοντας έστω κάτι από τις απαιτήσεις του ΔΝΤ και της Γερμανίας).

Η ψυχρολουσία ήρθε από τον Μοσκοβισί, που από τη Μάλτα έστειλε το μήνυμα στον Τσακαλώτο, με τον οποίο θα συναντιόταν την επομένη. Φρόντισε να διοχετεύσει, off the record, την αγανάκτησή του, επειδή τις τελευταίες τρεις βδομάδες η ελληνική κυβέρνηση δεν έκανε τίποτα για να κλείσει τα ανοιχτά ζητήματα της διαπραγμάτευσης με το κουαρτέτο/τρόικα. Δηλαδή, τα εργασιακά, τα ενεργειακά (ιδιωτικοποιήσεις) και το δημοσιονομικό κενό του 2018. Οπως εξήγησε, τα ζητήματα αυτά πρέπει να αντιμετωπιστούν αποκλειστικά στο επίπεδο του λεγόμενου staff level agreement και είναι ξέχωρα από τα ζητήματα των μέτρων για το 1919 και το 1920, που συζητιούνται σε επίπεδο Eurogroup, με στόχο να πειστεί το ΔΝΤ να συμμετάσχει στο ελληνικό πρόγραμμα.

Μετά τη συνάντηση με τον Τσακαλώτο, βέβαια, ο Μοσκοβισί ήταν όλο γλύκες, φροντίζοντας να πει χαριτολογώντας ότι δεν τράβηξε το αυτί του Τσακαλώτου. Πέρα από τη διπλωματική αβρότητα, όμως, επί της ουσίας είπε με άλλα λόγια αυτά που είχε πει off the record στη Μάλτα. Οτι πρέπει να κλείσουν οπωσδήποτε τα ανοιχτά ζητήματα της δεύτερης αξιολόγησης («οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να υλοποιηθούν εγκαίρως» είπε, φωτογραφίζοντας τα εργασιακά κυρίως) και ότι το ελληνικό «πρόγραμμα» δεν μπορεί να συνεχιστεί χωρίς το ΔΝΤ, το οποίο χαρακτήρισε «καθησυχαστικό παράγοντα».

Στις δικές του δηλώσεις ο Τσακαλώτος δεν άφησε την παραμικρή αιχμή ενάντια στο ΔΝΤ, δεν υπαινίχτηκε καν πολεμικό κλίμα ή παράλογες απαιτήσεις (αυτά είναι μόνο για εσωτερική κατανάλωση στην Ελλάδα) και τόνισε ιδιαίτερα ότι η συμφωνία πρέπει να κλείσει γρήγορα (αν και αρνήθηκε να προεξοφλήσει ολοκλήρωση μέσα στον Γενάρη). Μια μέρα πριν, πηγή του Μαξίμου είχε φροντίσει να κάνει ένα ακόμα βήμα. Δήλωσε ότι θα μπορούσαν να βάλουν και το αφορολόγητο σε ένα πακέτο μέτρων για μετά το 2018, στο πλαίσιο της επέκτασης του δημοσιονομικού «κόφτη». Για ξεκάρφωμα, για να δείξουν ότι δήθεν διαπραγματεύονται σκληρά, λένε πως αυτοί θα δώσουν την επέκταση του «κόφτη» και τους τομείς που θα περιλάβει τυχόν ενεργοποίησή του, πρέπει όμως και οι «εταίροι» να δεχτούν να περιγραφούν από τώρα τα λεγόμενα μεσοπρόθεσμα μέτρα για το χρέος.

Το συμπέρασμα είναι πως το μόνο που διαπραγματεύονται είναι το αμπαλάζ της επέκτασης του Μνημόνιου μετά το 2018. Θέλουν όσο γίνεται ηπιότερες διατυπώσεις, για να μπορούν να τις «πουλήσουν» στον ελληνικό λαό και να κρατηθούν στην εξουσία όσο γίνεται περισσότερο. Αυτό είναι το μόνο που τους ενδιαφέρει.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Αστικά τέρατα

Ο τίτλος του, πολλά... κιλά: αναπληρωτής καθηγητής Φιλοσοφίας Δικαίου και Θεωρίας Θεσμών στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Επομένως, οι απόψεις του, υπό τον υπαινικτικό τίτλο «Η απελευθέρωση της Ελλάδας», σε μια αστική φυλλάδα (Τα Νέα, 6-8.1.2017), περιβάλλονται εξ υπαρχής με το κύρος της αυθεντίας.

«Στην αυγή λοιπόν της νέας χρονιάς, σχεδόν 200 χρόνια από τον αγώνα για την ελληνική ανεξαρτησία, η χώρα μας θα πρέπει να παλέψει και πάλι για να απελευθερωθεί», **γράφει ο Αριστείδης Χατζής. Μη φανταστείτε, όμως, τίποτα αντιμνημονιακά, εθνικοπατριωτικά και τα παρόμοια. Εχει συγκεκριμένο περιεχόμενο η «απελευθέρωση» που ευαγγελίζεται ο καθηγητής με τον πολλών... κιλών τίτλο:**

«Θα πρέπει να πετάξει από πάνω της τα θλιβερά υπολείμματα του παλαιοκομματισμού, της αντιμεταρρυθμιστικής αντίδρασης, του θεσμικού συντηρητισμού. Θα πρέπει να απαλλαγεί από τις προκαταλήψεις της κατά της Δύσης, του ορθολογισμού, της ελεύθερης ανταγωνιστικής αγοράς, της τεχνολογίας και της καινοτομίας».

Πίσω από τη μουτσούνα του εκσυγχρονιστή η φάτσα του δωσίλογου της σύγχρονης εποχής, που ομνύει στον καπιταλισμό και την ιμπεριαλιστική εξάρτηση. Ο νέος ραγιαδισμός έχει τους κήρυκές του, απροκάλυπτους και μασκαρεμένους.

Στο ίδιο φύλλο, της ίδιας φυλλάδας, ένας άλλος από τους οπαδούς του... διαφωτισμού και του ορθολογισμού (Δημοσθένης Κούρτοβικ) εκφράζει την οργή του για τη *«σπουδή με την οποία πολλοί κατ' ιδίαν αντίληψη Αριστεροί στη Δύση δικαιολογούν έμμεσα τέτοιες ενέργειες (σ.σ. αναφέρεται στις επιθέσεις οπαδών του ISIS), μετατοπίζοντας το βάρος της καταδίκης από αυτές τις ίδιες και τη λογική που τις υπαγορεύει στην υποτιθέμενη αιτία τους, δηλαδή τον δυτικό ιμπεριαλισμό».*

Κατά τον Δ. Κούρτοβικ, με τέτοιες αναλύσεις του φαινομένου, *«η πρωτόγονη έννοια της συλλογικής ενοχής, που πετάχτηκε έξω από την πόρτα του δυτικού πολιτισμού έπειτα από αγώνες αιώνων, ξαναμπαίνει από το παράθυρο, με ολοπρόθυμους συνεργούς διανοούμενους και ακτιβιστές που αυτοπροσδιορίζονται ως προοδευτικοί».*

Ωστε έτσι, λοιπόν. Οι πολεμικές ενέργειες του ISIS υπακούουν στην πρωτόγονη έννοια της συλλογικής ενοχής, ενώ οι πολεμικές ενέργειες της Δύσης υπακούουν στις εξευγενισμένες αρχές του διαφωτισμού και του ανθρωπισμού. Κάτι ισοπεδώματα πόλεων, κάτι βομβαρδισμοί αμάχων, κάτι πολυβολισμοί άμαχου πληθυσμού που αναζητούσε καταφύγιο, κάτι βομβαρδισμοί γάμων και πανηγυριών, σχολείων και νοσοκομείων, στη Γάζα, στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ, στη Γιουγκοσλαβία, κάτι δηλώσεις περί «παράπλευρων απωλειών», αποτελούν έμπρακτες εφαρμογές των υπέρτατων αξιών του δυτικού πολιτισμού, που γεννήθηκαν μέσα από αγώνες αιώνων!

Πώς το έλεγε ο Γκράμσι; *«Ο παλιός κόσμος πεθαίνει και ο νέος κόσμος πασχίζει να γεννηθεί. Τώρα είναι η εποχή των τεράτων».* Τα τέρατα δεν είναι μόνο οι νεοναζί ή κάποιοι ακροδεξιοί τυχοδιώκτες τύπου Σώρρα, που κερδοσκοπούν με τις καθυστερημένες συνειδήσεις και φτιάχνουν αντιδραστικούς στρατούς. Τα τέρατα είναι και οι καθωσπρέπει διανοούμενοι της αστικής τάξης, που έχουν αρπάξει το πνευματικό νυστέρι και προσπαθούν να λοβοτομήσουν όσους περισσότερους μπορούν. Ιδιαίτερα νέους, που δεν έχουν προλάβει ν' αποκτήσουν γνώσεις και εμπειρία και είναι παραζαλισμένοι από τα απανωτά χτυπήματα του κεφαλαίου.

Σε κάθε ιστορική καμπή, όταν οι εργαζόμενες και νεολαιίστικες μάζες αποσύρονται από το προσκήνιο, όταν η επαναστατική πολιτική δείχνει την αδυναμία της, τα τέρατα της αστικής διανόησης ορμούν για να καλύψουν το κενό με τις ντροπιασμένες, τις βρόμικες ιδέες τους. Ας κρατάμε τροχισμένο και λειτουργικό το όπλο της κριτικής, γιατί αυτό προετοιμάζει την εποχή της κριτικής των όπλων.

Π.Γ.